

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

[Ἑσπέρας Μεγάλης Πέμπτης]

Τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φορικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν, τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ῥαπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαίναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρόν, καὶ τὸν θάνατον, ᾧ δι' ἡμᾶς ἐκὼν κατεδέξατο, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριον ἐν τῷ Σταυρῷ ὁμολογίαν.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἄμην.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ιθ' (19)

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεὶν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

“Οτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητας, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

“Οτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.
Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορηγεῖ αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΘΞΑΨΑΛΜΟΣ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴσας ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψαῖαί μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθη καὶ ἐταπεινώθη ἕως σφόδρα· ὠροῦμένη ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμους.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοβόρημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγεῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχε εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχε εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Ούτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθη σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Ούτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότῃτος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλιῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὅσει τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλησμένη;

Κἄγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλιῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κριμα παῖσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆϊ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτεῖρῆσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, παῖσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
καὶ πάλιν
Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνας, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸνποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοὶ ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέσμου)

Ἦπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ἐπιτίθει μοι, ὦ Πάτερ, τὴν ἁγίαν σου πνευματικὴν δύναμιν, ἵνα ἕνωμαι τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, ἵνα ἕνωμαι τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀλληλούια

ἦχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθοῖται τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ'

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ'

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Ἀλληλούϊα. γ'

Πρόσθετε αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθετε αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ'

Γεωργίου Προβάκη

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τροπάριον

ἦχος πλ.δ'

Ἐπεὶ οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταί, ἐν τῷ νιπτήρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σέ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἔραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντα ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι. (γ')

Εὐαγγέλιον α'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. εγ'31-38, ιδ', ιε', ιστ', ιξ', ια':1

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. ³²εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. ³³τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. ³⁴ἐντολήν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ³⁵ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἔστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. ³⁶λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. ³⁷λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. ³⁸ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις! ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς. ¹Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. ²ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν. πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· ³καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς ᾗτε. ⁴καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. ⁵Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; ⁶λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. ⁷εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἂν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτόν καὶ ἐώρακατε αὐτόν. ⁸Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. ⁹λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἐωρακὼς ἐμὲ ἐώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; ¹⁰οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοὶ ἔστι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. ¹¹πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. ¹²ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ καὶ ἐκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων

ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι, ¹³καὶ ὅ,τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ. ¹⁴Ἐάν τι αἰτήσητέ με ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. ¹⁵Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε, ¹⁶καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένει μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, ¹⁷τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτὸ· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. ¹⁸Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. ¹⁹ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. ²⁰ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν ὑμῖν. ²¹ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν. ²²Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, καὶ τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; ²³ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. ²⁴ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρὸς. ²⁵Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· ²⁶ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν. ²⁷Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά μηδὲ δειλιάτω. ²⁸ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μεῖζων μου ἔστι. ²⁹καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε. ³⁰οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· ³¹ἀλλ' ἵνα γινῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν. ¹Ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. ²πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. ³ἤδη ὑμεῖς καθαροὶ ἔστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. ⁴μεινάτε ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἄφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μένη ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε. ⁵ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ⁶ἐὰν μὴ τις μένη ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ξεηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. ⁷ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνη, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται. ⁸ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γενήσθε ἐμοὶ μαθηταί. ⁹καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ¹⁰ἐὰν τὰς ἐντολὰς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρὸς μου τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. ¹¹Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνη καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. ¹²αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. ¹³μειζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν

αὐτοῦ ἦν ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. ¹⁴Ὑμεῖς φίλοι μου ἔστε, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. ¹⁵οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δούλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν. ¹⁶οὐχ ὑμεῖς με ἐξελεξάσθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη, ἵνα ὅ,τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν. ¹⁷ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ¹⁸Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσχετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. ¹⁹εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. ²⁰μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ²¹ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. ²²εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. ²³ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. ²⁴εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. ²⁵ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ²⁶ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρός ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· ²⁷καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἔστε. ¹Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ²ἀποσυναγωγὸς ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. ³καὶ ταῦτα ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. ⁴ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. ⁵νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με ποῦ ὑπάγεις! ⁶ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκε ὑμῶν τὴν καρδίαν. ⁷ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρι ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· ⁸καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἀμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως. ⁹περὶ ἀμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· ¹⁰περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· ¹¹περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἀρχὼν τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. ¹²Ἐτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. ¹³ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἄφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσει λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ¹⁴ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήφεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ¹⁵πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμὰ ἔστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήφεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ¹⁶μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. ¹⁷Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἔστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν, μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; ¹⁸ἔλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἔστιν ὃ λέγει τὸ μικρὸν; οὐκ οἶδαμε τί λαλεῖ. ¹⁹ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον, μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; ²⁰ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ²¹ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη, λύπην ἔχει, ὅτι ἤλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. ²²καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν. ²³καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδὲν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. ²⁴ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη. ²⁵Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελωῦ ὑμῖν. ²⁶ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· ²⁷αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. ²⁸ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. ²⁹Λέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. ³⁰νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. ³¹ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε· ³²ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι. ³³ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. **1** Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σέ, ²καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. ³αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσιν σέ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. ⁴ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελειώσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· ⁵καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣν εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. ⁶Εφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. ⁷νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν· ⁸ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. ⁹ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι, ¹⁰καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστὶν καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. ¹¹καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σέ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. ¹²ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. ¹³νῦν δὲ πρὸς σέ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. ¹⁴ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ

τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἶμι ἐκ τοῦ κόσμου. ¹⁵οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. ¹⁶ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἶμι. ¹⁷ἀγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀληθείᾳ ἐστι. ¹⁸καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ γὰρ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον. ¹⁹καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγαθίζω ἑμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. ²⁰Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ²¹ἵνα πάντες ἐν ὧσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. ²²καὶ γὰρ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμέν, ²³ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σύ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσιν τετελειωμένοι εἰς ἓν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. ²⁴Πάτερ, οὐς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἶμι ἐγὼ καὶ κεῖνοι ὧσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. ²⁵πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δὲ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας, ²⁶καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ἣ καὶ ἐν ἐμοῖς. ¹Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον α'

ἦχος πλ.δ'

Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

Λόγον παράνομον, κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, Κύριε, Κύριε, μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν, καθαρὰς τῷ Χριστῷ παραστήσωμεν, καὶ ὡς φίλοι αὐτοῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν θύσωμεν δι' αὐτόν, καὶ μὴ ταῖς μερίμναις τοῦ βίου, συμπνιγῶμεν ὡς ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις ἡμῶν κράζωμεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ρῦσαι ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Ἀντίφωνον β'

ἤχος πλ.β'

Ἐδραμε λέγων ὁ Ἰούδας, τοῖς παρανόμοις γραμματεῦσι. Τί μοι θέλετε δοῦναι, καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν, ἐν μέσῳ δὲ τῶν συμφωνούντων, αὐτὸς εἰστήκεις ἀοράτως συμφωνούμενος. Καρδιογνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν ἔλεει τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν, ὡσπερ Μαρία ἐπὶ τοῦ δείπνου, καὶ μὴ κτησώμεθα φιλαργυρίαν, ὡς ὁ Ἰούδας, ἵνα πάντοτε μετὰ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἐσώμεθα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁν ἔτεκες Παρθένε ἀνερμηνεύτως, διὰ παντὸς ὡς φιλόανθρωπον, μὴ διαλίπης δυσωποῦσα, ἵνα κινδύνων σῶση, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Ἀντίφωνον γ'

ἤχος β'

Διὰ Λαζάρου τὴν ἔγερσιν Κύριε, τὸ Ὠσαννά σοι ἐκραύγαζον, παῖδες τῶν Ἑβραίων φιλόανθρωπε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἐν τῷ δείπνῳ σου Χριστέ ὁ Θεός, τοῖς μαθηταῖς σου προέλεγες· Εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἰωάννη ἐρωτήσαντι Κύριε, ὁ παραδιδούς σε τίς ἐστι; τοῦτον διὰ τοῦ ἄρτου ὑπέδειξας. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Εἰς τριάκοντα ἀργύρια Κύριε, καὶ εἰς φίλημα δόλιον, ἐζήτην Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι σε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἐν τῷ Νιπτῆρί σου Χριστέ ὁ Θεός, τοῖς μαθηταῖς σου προέτρεπες. Οὕτω ποιεῖτε ὡσπερ ἴδετε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ πειρασθῆτε, τοῖς μαθηταῖς σου ὁ Θεός ἡμῶν ἔλεγες· Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος, καὶ προστασίαν.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

Κάθισμα 6'

ἤχος βαρὺς

Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς μαθητὰς διατρέφων, καὶ τὴν σκῆψιν τῆς προδοσίας γινώσκων, ἐν αὐτῷ τὸν Ἰούδαν διήλεγξας, ἀδιόρθωτον μὲν τοῦτον ἐπιστάμενος, γνωρίσαι δὲ πᾶσι βουλόμενος, ὅτι θέλων παρεδόθη, ἵνα κόσμον ἀρπάσῃ τοῦ ἀλλοτρίου. Μακρόθυμε δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐαγγέλιον 6'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 18:1-28

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ²ἦδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ³ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὀπλων. ⁴Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε; ⁵ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι. εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν μετ' αὐτῶν. ⁶ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσον χαμαί. ⁷πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. ⁸ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφετε τούτους ὑπάγειν· ⁹ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, ὅτι οὐς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἕξ αὐτῶν οὐδένα. ¹⁰Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἴλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δούλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. ¹¹εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίνω αὐτό; ¹²Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν, ¹³καὶ ἀπήγαγον πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ

ἐνιαυτοῦ ἐκεῖνου. ¹⁴ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. ¹⁵Ἦκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ μαθητής ἐκεῖνος ἦν γνωστός τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισηγήθη τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· ¹⁶ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. ἔξῃθην οὖν ὁ μαθητής ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστός τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. ¹⁷λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρός τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί. ¹⁸εἰστήκεισαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποικηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος. ¹⁹Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. ²⁰ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. ²¹τί με ἐπερωτᾶς; ἐρώτησον τοὺς ἀκηχοῦτας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. ²²ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἰς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκώς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ; ²³ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; ²⁴ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφην τὸν ἀρχιερέα. ²⁵Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; ²⁶ἠρνήσατο οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί. λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὦν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; ²⁷πάλιν οὖν ἠρνήσατο Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. ²⁸Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρῶτ'· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσηλθόντες εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον δ'

ἦχος πλ.α'

Σήμερον ὁ Ἰούδας, καταλιμπάνει τὸν Διδάσκαλον, καὶ παραλαμβάνει τὸν διάβολον, τυφλοῦται τῷ πάθει τῆς φιλαργυρίας, ἐκπίπτει τοῦ φωτός, ὁ ἐσκοτισμένος· πῶς γὰρ ἠδύνατο βλέπειν, ὁ τὸν φωστῆρα πωλήσας, τριάκοντα ἀργυρίων, ἀλλ' ἡμῖν ἀνέτειλεν ὁ παθῶν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ παθῶν, καὶ συμπαθῶν ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, παραποιεῖται θεοσέβειαν, καὶ ἀλλοτριοῦται τοῦ χαρίσματος, ὑπάρχων μαθητής, γίνεται προδότης, ἐν ἡθεί φιλικῷ, δόλον ὑποκρύπτει, καὶ προτιμᾶται ἀφρόνως τῆς τοῦ Δεσπότου ἀγάπης, τριάκοντα ἀργύρια ὁδηγὸς γενόμενος, συνεδρίου παρανόμου. Ἡμεῖς δὲ ἔχοντες σωτηρίαν τὸν Χριστόν, αὐτὸν δοξάζωμεν.

ἦχος α'

Τὴν φιλαδελφίαν κτησώμεθα, ὡς ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, καὶ μὴ τὸ ἀσυμπαθὲς πρὸς τοὺς πλησίον ἡμῶν, ἵνα μὴ ὡς ὁ δοῦλος κατακριθῶμεν, ὁ ἀνελεήμων, διὰ τὰ δηνάρια, καὶ ὡς ὁ Ἰούδας μεταμεληθέντες, μηδὲν ὠφελήσωμεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, ἐλαλήθη πανταχοῦ, ὅτι ἐκύησας σαρκί, τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, Θεοτόκε Μαρία, πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Ἀντίφωνον ε'

ἦχος πλ.β'

Ὁ μαθητὴς τοῦ Διδασκάλου, συνεφώνει τὴν τιμὴν, καὶ τριάκοντα ἀργυρίοις, πέπρακε τὸν Κύριον, φιλήματι δολίῳ παραδοὺς αὐτόν, τοῖς ἀνόμοις εἰς θάνατον.

Σήμερον ἔλεγεν ὁ κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ἦγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ἔφθασεν Ἰούδας ὁ παραδιδούς με, μὴ τίς με ἀρνήσῃται, βλέπων με ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν· πάσχω γὰρ ὡς ἄνθρωπος, καὶ σώζω ὡς φιλόανθρωπος, τοὺς εἰς ἐμὲ πιστεύοντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ ἀρρήτως, ἐπ' ἑσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα, τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Ἀντίφωνον ς'

ἦχος βαρὺς

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας, παραδοῦναι τὸν Κύριον, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὸν ἐκ πέντε ἄρτων, χορτάσαντα πλήθη. Σήμερον ὁ ἄνομος, ἀρνεῖται τὸν διδάσκαλον, μαθητὴς γενόμενος, Δεσπότην παρέδωκεν, ἀργυρίῳ πέπρακε, τὸν μάννα χορτάσαντα τὸν ἄνθρωπον.

Σήμερον τῷ σταυρῷ προσήλωσαν, Ἰουδαῖοι τὸν Κύριον, τὸν διατεμόντα τὴν θάλασσαν ῥάβδῳ, καὶ διαγαγόντα αὐτοὺς ἐν ἐρήμῳ. Σήμερον τῇ λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐκέντησαν, τοῦ πληγαῖς μαστίξαντος, ὑπὲρ αὐτῶν τὴν Αἴγυπτον, καὶ χολὴν ἐπότισαν, τὸν μάννα, τροφὴν αὐτοῖς ὀμβρόσαντα.

Κύριε ἐπὶ τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον παραγενόμενος, ἐβόας τοῖς μαθηταῖς σου· κὰν μίαν ὥραν οὐκ ἰσχύσατε, ἀγρυπνήσαι μετ' ἐμοῦ, πῶς ἐπηγγείλασθε ἀποθνήσκειν δι' ἐμέ; κὰν τὸν Ἰούδαν θεάσασθε, πῶς οὐ καθεύδει, ἀλλὰ σπουδάζει προδοῦναί με τοῖς παρανόμοις; ἐγείρεσθε, προσεύξασθε, μὴ τίς με ἀρνήσῃται, βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ. Μακροθύμει δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε Θεοτόκε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου, χαῖρε Παρθένε, τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ, χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Κάθισμα γ'

ἦχος βαρὺς

Ποῖός σε τρόπος Ἰούδα, προδότην τοῦ Σωτῆρος εἰργάσατο; μὴ τοῦ χοροῦ σε τῶν ἀποστόλων ἐχώρισε; μὴ τοῦ χαρίσματος τῶν ἱαμάτων ἐστέρησε; μὴ συνδειπνήσας ἐκείνοις, σὲ τῆς τραπέζης ἀπώσατο; μὴ τῶν ἄλλων νίψας τοὺς πόδας, τοὺς σοὺς ὑπερεΐδεν; ὦ πόσων ἀγαθῶν, ἀμνήμων ἐγένου! καὶ σοῦ μὲν ἡ ἀχάριστος, στηλιτεύεται γνώμη, αὐτοῦ δὲ ἡ ἀνείκαστος, μακροθυμία κηρύττεται, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐαγγέλιον γ'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 26:57-75

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. ⁵⁸ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. ⁵⁹οἱ δὲ ἀρχιερεῖς οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτησαν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν, ⁶⁰καὶ οὐχ εὔρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὔρον. ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες ⁶¹εἶπον· Οὗτος ἔφη, δύναμαι καταλύσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομησαι αὐτόν. ⁶²καὶ ἀναστάς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; ⁶³ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. ⁶⁴λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. ⁶⁵τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι Ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· ⁶⁶τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἐνοχος θανάτου ἐστί. ⁶⁷τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν ⁶⁸λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παῖσας σε; ⁶⁹Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· Καὶ σὺ ἤσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. ⁷⁰ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. ⁷¹ἐξεληθὼντα δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτόν ἄλλη καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. ⁷²καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὄρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. ⁷³μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. ⁷⁴τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. ⁷⁵καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήθη με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον β'

ἦχος πλ.δ'

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος, οὕτως ἐβόας Κύριε· Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοὺς μαθητάς μου, ἠδυνάμην πλείους, ἢ δώδεκα λεγεῶνας παραστῆσαι ἀγγέλων· ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα πληρωθῇ, ἃ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν προφητῶν μου, ἄδηλα καὶ κρύφια. Κύριε δόξα σοι.

Τρίτον ἀρνησάμενος ὁ Πέτρος, εὐθέως τὸ ῥηθὲν αὐτῷ συνῆκεν· ἀλλὰ προσήγαγέ σοι δάκρυα μετανοίας. Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς πύλην σωτήριον καὶ παράδεισον τερπνόν, καὶ φωτὸς αἰδίου, νεφέλην ὑπάρχουσαν, τὴν ἁγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν ἅπαντες, λέγοντες τὸ Χαῖρε αὐτῇ.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Ἀντίφωνον κ'

ἤχος β'

Εἶπατε παράνομοι· Τί ἠκούσατε παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, οὐ νόμον ἐξέθετο, καὶ τῶν, προφητῶν τὰ διδάγματα; πῶς οὖν ἐλογίσασθε Πιλάτῳ παραδοῦναι, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, καὶ λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντροφῶντες, καὶ κακοῦργον ἀντ' εὐεργέτου, ἡτοῦντο λαβεῖν, οἱ τῶν δικαίων φονευταί, ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός, πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη, μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Ἀντίφωνον θ'

ἤχος γ'

Ἔστησαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ. Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν, τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής, διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε.

Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος· σὺ δὲ Κύριε ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οἱ ἐξ ἔθνων ὑμνοῦμέν σε Θεοτόκε ἀγνή, ὅτι Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἔτεκες, τὸν ἐκ τῆς κατάρτας τοὺς ἀνθρώπους, διὰ σοῦ ἐλευθερώσαντα.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II](#)

Κάθισμα δ'

ἦχος πλ.δ'

Ἦ πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητής, τὴν προδοσίαν ἐμελέτα κατὰ σοῦ! συνεδείπησε δολίως, ὁ ἐπίβουλος καὶ ἄδικος, πορευθεὶς εἶπε τοῖς ἱερεῦσι· Τί μοι παρέχετε, καὶ παραδώσω ὑμῖν ἐκεῖνον, τὸν τὸν νόμον λύσαντα καὶ βεβηλοῦντα τὸ Σάββατον; Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐαγγέλιον δ'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 18:28 – 19:16

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, ἄγουσιν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωτὶ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.

²⁹Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλαῶτος ἔξω πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ³⁰ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. ³¹εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλαῶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ³²ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.

³³Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλαῶτος καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ·

Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ³⁴ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ; ³⁵ἀπεκρίθη ὁ Πιλαῶτος· Μῆτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; ³⁶ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἄν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. ³⁷εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλαῶτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγὼ. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. ³⁸λέγει αὐτῷ ὁ Πιλαῶτος· Τί ἐστὶν ἀλήθεια; καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ. ³⁹ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἓνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ⁴⁰ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες λέγοντες· Μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής. ¹Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλαῶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσε. ²καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκάν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν· ³καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. ⁴ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλαῶτος καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γινῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω. ⁵ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον, ⁶καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλαῶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐκ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. ⁷ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν Θεοῦ Υἱὸν ἐποίησεν. ⁸Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλαῶτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, ⁹καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. ¹⁰λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλαῶτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαι σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε; ¹¹ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. ¹²ἐκ τούτου ἐζήτηι ὁ Πιλαῶτος ἀπολύσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐκραζον λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος. πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. ¹³ὁ οὖν Πιλαῶτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ¹⁴ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. ¹⁵οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλαῶτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. ¹⁶τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι

ἦχος πλ.β'

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, γυμνὸς εἰς κρίσιν ἴστατο, καὶ ἐν σιαγόνι, ῥάπισμα ἐδέξατο, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἐπλάσεν, ὁ δὲ παράνομος λαός, τῷ σταυρῷ προσήλωσε, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τότε τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη, ὁ ἥλιος ἐσκότασε, μὴ φέρων θεάσασθαι, Θεὸν ὑβριζόμενον, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ὁ μαθητὴς ἠρνήσατο, ὁ ληστὴς ἐβόησε· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εἰρήνευσον τὸν κόσμον, ὁ ἐκ Παρθένου καταδεξάμενος Κύριε, σάρκα φορέσαι ὑπὲρ δούλων, ἵνα συμφώνως, σὲ δοξολογοῦμεν φιλόανθρωπε.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Ἀντίφωνον ια'

ἦχος πλ.β'

Ἐντὶ ἀγαθῶν, ὧν ἐποίησας Χριστέ, τῷ γένει τῶν Ἑβραίων σταυρωθῆναί σε κατεδίκασαν, ὄξος καὶ χολὴν σε ποτίσαντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι οὐ συνῆκαν, τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ οὐκ ἠρκέσθησαν Χριστέ τὰ γένη τῶν Ἑβραίων, ἀλλ' ἐκίνουν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλεύην προσάγοντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Οὔτε γῆ ὡς ἐσείσθη, οὔτε πέτραι ὡς ἐρράγησαν, Ἑβραίους ἔπεισαν, οὔτε τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, οὔτε τῶν νεκρῶν ἡ ἀνάστασις. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως, σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Ἀντίφωνον ιβ'

ἤχος πλ.δ'

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· Λαός μου τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι παρηνώχλησα; τοὺς τυφλοὺς σου ἐφώτισα, τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα, ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνωρθωσάμην. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα χολήν, ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, σταυρῶ με προσηλώσατε· οὐκέτι στέγω λοιπόν, καλέσω μου τὰ ἔθνη, κἀκεῖνα με δοξάσουσι, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, κἀγὼ αὐτοῖς δωρήσομαι, ζῶν τὴν αἰώνιον.

Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἔλεγχον ρήγνυται τῶν παρανόμων· καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὄρων σταυρούμενον.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραήλ, Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ὑμᾶς. Ἴδε ναός, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε, ἴδε ἀμνός, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, τάφῳ παρεδώκατε, ἀλλ' ἐξουσία ἑαυτοῦ ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐν θαλάσῃ σῶσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας, αὐτὸς ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ βασιλέως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὑψιστος μόνος διώδευσε, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II](#)

Κάθισμα ε'

ἤχος πλ.δ'

Ἔτε παρέστης τῷ Καϊάφᾳ ὁ Θεός, καὶ παρεδόθης τῷ Πιλάτῳ ὁ Κριτής, αἱ οὐράναι δυνάμεις, ἐκ τοῦ φόβου ἐσαλεύθησαν, τότε δὲ καὶ ὑψώθης ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, καὶ ἐλογίσθης μετὰ ἀνόμων ὁ ἀναμάρτητος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. Ἄνεξιλαχε Κύριε, δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐαγγέλιον ε'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:3-32

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, ἰδὼν Ἰούδας ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις ⁴λέγων· Ἡμαρτον παραδοὺς αἷμα ἄθῳον. οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄφει. ⁵καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγαστο. ⁶οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. ⁷συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· ⁸διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. ⁹τότε ἐπληρώθη τὸ ρηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἰῶν Ἰσραὴλ, ¹⁰καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. ¹¹Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. ¹²καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. ¹³τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; ¹⁴καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. ¹⁵Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ἤθελον. ¹⁶εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. ¹⁷συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ¹⁸ἥδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. ¹⁹Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. ²⁰Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. ²¹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. ²²λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. ²³ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· Σταυρωθήτω. ²⁴ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῴος εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. ²⁵καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. ²⁶τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῆ. ²⁷Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτόν ὅλην τὴν σπεῖραν· ²⁸καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, ²⁹καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ³⁰καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτόν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ³¹καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια

αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρωῦσαι. ³² Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμων· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον ιγ'

ἦχος πλ.β'

Τὸ ἄθροισμα τῶν Ἰουδαίων, τῷ Πιλάτῳ ἠτήσαντο, σταυρωθῆναί σε Κύριε· αἰτίαν γὰρ ἐν σοὶ μὴ εὐρόντες, τὸν ὑπεύθυνον Βαραββᾶν ἠλευθέρωσαν, καὶ σὲ τὸν δίκαιον κατεδίκασαν, μισσηφονίας ἔγκλημα κληρωσάμενοι. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Ὅν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει, καὶ πᾶσα γλῶσσα ὑμνεῖ, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν οἱ ἱερεῖς ἐρράπισαν, καὶ ἔδωκαν αὐτῷ χολήν, καὶ πάντα παθεῖν κατεδέξατο, σῶσαι θέλων ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῷ ἰδίῳ αἵματι, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα, διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Ἀντίφωνον ιδ'

ἦχος πλ.δ'

Κύριε, ὁ τὸν Ληστήν συνοδοιπὸρον λαβὼν, τὸν ἐν αἵματι χεῖρας μολύναντα, καὶ ἡμᾶς σὺν αὐτῷ καταρίθμησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Μικρὰν φωνὴν ἀφῆκεν ὁ Ληστής ἐν τῷ σταυρῷ, μεγάλην πίστιν εὔρε, μιᾶ ῥοπῇ ἐσώθη, καὶ πρῶτος παραδείσου, πύλας ἀνοίξας εἰσῆλθεν. Ὁ αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν προσδεξάμενος, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε ἡ δι' ἀγγέλου, τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη, χαῖρε ἡ τεκοῦσα, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Κύριον, χαῖρε ἡ ἀξιοθεῖσα γενέσθαι, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Ἀντίφωνον ιε'

ἦχος πλ.β'

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ) Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς. Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. Ἦλοις προσηλώθη, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (γ) Δεῖξον ἡμῖν, καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

Μὴ ὡς Ἰουδαῖοι ἐορτάσωμεν· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστὸς ὁ Θεός, ἀλλ' ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, καὶ εἰλικρινῶς δεηθῶμεν αὐτῶ. Ἀνάστα Κύριε, σῶσον ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ' αὐτῶ πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅρωσά σε κρεμάμενον, Χριστέ, ἢ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ πηγνύμενος, ζωῆς χορηγῆς;

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II](#)

Κάθισμα ς'

ἦχος δ'

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς καταρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐαγγέλιον ς'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἔστι πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· ¹⁷καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, ¹⁸καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ¹⁹καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυσαν αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. ²⁰καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. ²¹Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναιῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. ²²Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶν τόπον, ὃ ἔστι μεθερμηνευόμενον κρανίου τόπος. ²³καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε. ²⁴καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τί ἄρῃ. ²⁵ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. ²⁶καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ²⁷Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστὰς, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. ²⁸καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα· καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. ²⁹Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Οὐά, ὃ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! ³⁰σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ³¹ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. ³²ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Μακαρισμοὶ

ἦχος δ'

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ ληστῆς Παράδεισον ᾤκησεν. Ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος. Ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, ἐκ μαθητοῦ ὠνήσαντο ἄνομοι, καὶ ὡς παράνομον αὐτόν, τῷ Πιλάτου βήματι ἔστησαν, κραυγάζοντες· Σταύρωσον, τὸν ἐν ἐρήμῳ τούτους μανναδοτήσαντα. Ἡμεῖς δὲ τὸν δίκαιον, ληστὴν μιμησάμενοι, πίστει κράζομεν Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τῶν θεοκτόνων ὁ ἐσμός, Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον, πρὸς Πιλάτον ἐμμανῶς, ἀνακράζων ἔλεγε· Σταύρωσον, Χριστὸν τὸν ἀνεύθυνον. Βαραββᾶν δὲ μᾶλλον οὗτοι ἤτησαντο. Ἡμεῖς δὲ φθεγγόμεθα, ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἡ ζωηφόρος σου πλευρά, ὡς ἐξ Ἐδέμ πηγὴ ἀναβλύζουσα, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, ὡς λογικὸν ποτίζει παράδεισον, ἐντεῦθεν μερίζουσα, ὡς εἰς ἀρχὰς εἰς τέσσαρα εὐαγγέλια, τὸν κόσμον ἀρδεύουσα, τὴν κτίσιν εὐφραίνουσα, καὶ τὰ ἔθνη πιστῶς, διδάσκουσα, προσκυνεῖν τὴν βασιλείαν σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθης δι' ἐμέ, ἵνα ἐμοὶ πηγᾶσης τὴν ἄφεισιν, ἐκεντήθης τὴν πλευράν, ἵνα κρουνοὺς ζωῆς ἀναβλύσης μοι, τοῖς ἡλίοις προσήλωσαι, ἵνα ἐγὼ τῷ βάθει τῶν παθημάτων σου, τὸ ὕψος τοῦ κράτους σου, πιστούμενος κράζω σοι ζωοδότα Χριστέ. Δόξα καὶ τῷ σταυρῷ Σῶτερ, καὶ τῷ πάθει σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σταυρουμένου σου Χριστέ, πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονεῖτο φόβῳ τοῦ κράτους σου, φωστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ τοῦ ναοῦ ἐρράγη τὸ καταπέτασμα τὰ ὄρη ἐτρόμαξαν, καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ ληστής ὁ πιστός, κραυγάζει σοι σὺν ἡμῖν, Σωτήρ τὸ μνήσθητι.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι,

καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ διέρρηξας Κύριε, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας, ρυσάμενος ἅπαντας ἐκ δεσμῶν θανάτου τῇ ἀναστάσει σου, δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλόανθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι· μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολλὸς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνη φιλόανθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι· μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοί, δοξολογεῖν ἀξίως εὐζώμεθα, μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσιν ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλῆν, ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον, δι' ἧς ἐκλυτρούμεθα, τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἄφθορον, αὐτὴν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δωρήσασθαι πάντοτε, τοῖς κραυγάζουσι· μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προκείμενον

ἦχος δ'

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. (β)

∴ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με.

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐαγγέλιον ζ'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:33-54

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἔστι λεγόμενος κρανίου τόπος, ³⁴ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν. ³⁵σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον, ³⁶καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. ³⁷καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ³⁸Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. ³⁹Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν

κινούντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ⁴⁰καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ⁴¹ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον ⁴²Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἔστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεῦσομεν ἐπ' αὐτῷ· ⁴³πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. ⁴⁴τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ ληστὰι οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. ⁴⁵Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. ⁴⁶περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλη λέγων· Ἥλι ἤλι, λιμᾶ σαβαχθανί; τοῦτ' ἔστι Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες; ⁴⁷τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. ⁴⁸καὶ εὐθέως δραμῶν εἰς ἕξ αὐτῶν καὶ λαβῶν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθειὲς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. ⁴⁹οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος σώσων αὐτόν. ⁵⁰ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλη ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. ⁵¹Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσειέσθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, ⁵²καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεψύχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, ⁵³καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. ⁵⁴Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ν' Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρίσθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν.
Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
ᾠτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Εὐαγγέλιον κ'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 23:33-49

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι ἀναιρεθῆναι. ³³Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. ³⁴ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον. ³⁵καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ὁ ἐκλεκτός. ³⁶ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ ³⁷καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτὸν. ³⁸ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφή γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ³⁹Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ⁴⁰ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; ⁴¹καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπραξε. ⁴²καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ⁴³καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. ⁴⁴ἦν δὲ ὥσει ὥρα ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης, τοῦ ἡλίου ἐκλειπόντος, ⁴⁵καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· ⁴⁶καὶ φωνήσας φωνῇ

μεγάλη ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. ⁴⁷ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον ἐδόξασε τὸν Θεὸν λέγων· Ὁντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. ⁴⁸καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. ⁴⁹εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ψδὴ ε' Τριψδίου

ἦχος πλ.β'

«Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν σεαυτόν, τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ. Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλόανθρωπε.» (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ρυφθέντες πόδας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, τοῦ θείου νῦν Χριστέ, σοῦ οἱ ὑπηρέται, ἐκ Σιῶν ἑλαιῶνος, μέγα πρὸς ὄρος συνανῆλθον, ὑμνοῦντές σε φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ορᾶτε ἔφης, φίλοι μὴ θροεῖσθε· νῦν γὰρ ἤγγικεν ὥρα, ληφθῆναί με κτανθῆναι χερσὶν ἀνόμων, πάντες δὲ σκορπισθήσεσθε, ἐμὲ λιπόντες, οὐς συνάξω, κηρυξαί με φιλόανθρωπον.

Καταβασία

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν σεαυτόν, τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ. Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλόανθρωπε.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κ ύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κ ύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σ οί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...	Ἀ μήν.

Κοντάκιον

ἦχος πλ.δ'

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεῖδε **Μαρία** ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ **Υἱὸς καὶ Θεὸς** μου.

Τὸν ἴδιον ἄρνα, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα πρὸς σφαγὴν ἐλκόμενον, ἠκολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ' ἐτέρων γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα. Ποῦ πορεύη τέκνον, τίνος χάριν, τὸν ταχὺν δρόμον τελεῖς; μὴ ἕτερος γάμος πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾶ; Κάκει νῦν σπεύδεις, ἵν' ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσης; συνέλθω σοι τέκνον ἢ μείνω σοι μᾶλλον, δὸς μοι λόγον Λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθης με, ὁ ἀγνὴν τηρήσας με, σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κυριαξάριον

Τῇ γ' τοῦ μηνὸς Μαΐου, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Ἐπλωσε Χριστὸς χεῖρας ἐν Σταυρῷ πάλαι,

Ἐπλωσε καὶ νῦν Μαύρα σὺν Τιμοθέῳ.

Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτη τανύθη ἅμα Μαύρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων, Διοδώρου καὶ Ῥοδοπιανοῦ διακόνου.

Ῥοδοπιανῷ καὶ Διοδώρῳ ῥόδα,

Ἡ δῶρα μᾶλλον ἦσαν οἱ πληῆκται λίθοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ σημειοφόρου, ἐπισκόπου Ἄργους.

Ῥίψας τὸν ἐχθρὸν ἐν θεάτρῳ τῷ βίῳ,

Ζωστῆρα νίκης ζωννύη θανῶν, Πέτρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι εἴκοσιν ἑπτὰ μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Βληθεῖσιν εἰς πῦρ ἀνδράσι τρεῖς ἐννέα,

Ἰαμα, Σῶτερ, σὴ τὸ τῆς Γραφῆς δρόσος.

Τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Παρασκευῇ, τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν, τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ῥαπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαίναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, ἃ δι' ἡμᾶς ἐκὼν κατεδέξατο, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριον ἐν τῷ Σταυρῷ ὁμολογίαν.

στίχοι εἰς τὴν σταύρωσιν

Ζῶν εἰ Θεὸς σύ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,

Ἦ νεκρὸν γυμνέ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγε.

ἕτεροι εἰς τὸν εὐγνώμονα ληστὴν

Κεκλεισμένας ἤνοιξε τῆς Ἐδέμ πύλας,

Βαλὼν ὁ ληστῆς κλεῖδα τό, μνήσθητί μου.

Τῇ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπειρῶ σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ἦχος πλ.β'

«Στήλην κακίας ἀντιθέου, παῖδες θεῖοι παρεδειγμάτισαν, κατὰ Χριστοῦ δὲ φρουραττόμενον ἀνόμον συνέδριον, βουλευέται κενά, κτεῖναι μελετᾶ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας». (β')

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄπο βλεφάρων μαθηταί, νῦν ὕπνον ἔφης Χριστέ τινάξατε· ἐν προσευχῇ δὲ γρηγορεῖτε, πειρασμῶ μήπως ὄλησθε, καὶ μάλιστα Σίμων· τῷ κραταιῷ γὰρ μείζων πείρας· γνῶθί με Πέτρε, ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βέβηλον ἔπος τῶν χειλέων, οὐ ποτε προήσομαι Δέσποτα, σὺν σοὶ θανοῦμαι ὡς εὐγνώμων, κἂν οἱ πάντες ἀρνήσωνται, ἐβόησε Πέτρος, σὰρξ οὐδὲ αἷμα, ὁ Πατὴρ σου ἀπεκάλυψέ μοι σέ, ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα

Βάθος σοφίας θεϊκῆς, καὶ γνώσεως οὐ πᾶν ἐξηρεύνησας, ἄβυσσον δέ μου τῶν κριμάτων, οὐ κατέλαβες ἄνθρωπε, ὁ Κύριος ἔφη· σὰρξ οὐκ ὑπάρχων, μὴ καυχῶ· ἀρνήση τρίτον γάρ με, ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄπαγορεύεις, Σίμων Πέτρε, ὅπερ πείση τάχος ὡς εἴρηται· καὶ σοὶ παιδίσκη, οἷα θᾶπτον προσελθοῦσα πτοήσει σε, ὁ Κύριος ἔφη· πικρῶς δακρύσας, ἕξεις ὅμως εὐτλατόν με, ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Καταβασία

«Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες θεῖοι παρεδειγμάτισαν, κατὰ Χριστοῦ δὲ φρουραττόμενον ἀνόμον συνέδριον, βουλευέται κενά, κτεῖναι μελετᾶ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας».

ἤχος πλ.β'

«Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν». (β')

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁλέθριος σπεῖρα θεοστυγῶν, πονηρευομένων, θεοκτόνων συναγωγῆ, ἐπέστη Χριστέ σοι, καὶ ὡς ἀδικον εἶλκε, τὸν κτίστην τῶν ἀπάντων, ὃν μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νόμον ἀγνοοῦντες οἱ ἀσεβεῖς, φωνὰς προφητῶν τε, μελετῶντες διακενῆς, ὡς πρόβατον εἶλκον, σὲ τὸν πάντων Δεσπότην, ἀδίκως σφαγιάσαι· ὃν μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔκδοτον τὴν ζωὴν, σὺν τοῖς γραμματεῦσιν, ἀναιρεῖσθαι οἱ ἱερεῖς, παρέσχον, πληγέντες, αὐτοφθόνῳ κακίᾳ τὸν φύσει ζωοδότην, ὃν μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐκύκλωσαν κύνες ὡσεὶ πολλοί, ἐκρότησαν, Ἄναξ, σιαγόνα σὴν ραπισμῶ, ἠρώτων σε, σοῦ δέ, ψευδῆ κατεμαρτύρουν, καὶ πάντα ὑπομείνας, ἅπαντας ἔσωσας.

Καταβασία

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἦτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

ἤχος γ'

Τὸν ληστήν αὐθημερόν, τοῦ παραδείσου ἠξίωσας Κύριε, καὶ μὲ τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, φώτισον καὶ σῶσόν με. (γ')

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 19:25-37

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπαῖ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. ²⁶Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου, ²⁷εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. ²⁸Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ. ²⁹σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. ³⁰ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Τετέλεσται, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. ³¹Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ Σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλαῶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. ³²ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ³³ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ³⁴ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. ³⁵καὶ ὁ ἑωρακὴς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, καὶ οὐδεὶς οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ³⁶ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, Ὅστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. ³⁷καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὁψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Θεὸς τῶν Αἰνῶν

ἤχος γ'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

Ἰδιόμελα

ἤχος γ'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν, ὁ πρωτότοκος υἱὸς μου Ἰσραήλ, ἐμὲ ἐγκατέλιπε, πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὤρυξεν ἐαυτῷ φρέαρ συντετριμμένον, ἐμὲ ἐπὶ ξύλου ἐσταύρωσε, τὸν δὲ Βαραββᾶν ἠτήσατο, καὶ ἀπέλυσεν ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· σὺ δὲ Ἰσραήλ οὐκ ἐνετράπης, ἀλλὰ θανάτῳ με παρέδωκας. Ἄφες αὐτοῖς Πάτερ ἅγιο· οὐ γὰρ οἶδασι τί ἐποίησαν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. ✞

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἐκαστον μέλος τῆς ἀγίας σου σαρκός, ἀτιμίαν δι' ἡμᾶς ὑπέμεινε, τὰς ἀκάνθας ἢ κεφαλὴ, ἢ ὄψις τὰ ἐμπτύσματα, αἱ σιαγόνες τὰ ραπίσματα, τὸ στόμα τὴν ἐν ὄξει κερασθεῖσαν χολὴν τῇ γεύσει, τὰ ὦτα τὰς δυσσεβεῖς βλασφημίας. Ὁ νῶτος τὴν φραγγέλωσιν, καὶ ἡ χεὶρ τὸν κάλαμον, αἱ τοῦ ὄλου σώματος ἐκτάσεις ἐν τῷ σταυρῷ, τὰ ἄρθρα τοὺς ἥλους, καὶ ἡ πλευρὰ τὴν λόγχην. Ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παθῶν ἐλευθερώσας ἡμᾶς. Ὁ συγκαταβάς ἡμῖν φιλανθρωπία, καὶ ἀνυψώσας ἡμᾶς, παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονήθησαν φόβῳ τοῦ κράτους σου· σοῦ γὰρ ὑψωθέντος σήμερον, γένος Ἑβραίων ἀπώλετο, τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα, διερράγη διχῶς, τὰ μνημεῖα ἠενώχθησαν, καὶ νεκροὶ ἐκ τῶν τάφων ἐξανέστησαν. Ἐκατόνταρχος ἰδὼν τὸ θαῦμα, ἔφριξε· παρεστῶσα δὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐβόα θρηνωδοῦσα μητρικῶς· Πῶς μὴ θρηνήσω, καὶ τὰ σπλάγχνα μου τύψω, ὀρῶσά σε γυμνόν, ὡς κατάκριτον ἐν ξύλῳ κρεμάμενον; Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

ἤχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐνέδυσάν με χλαμύδα κοκκίνην, ἔθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, στέφανον ἐξ ἄκανθῶν, καὶ ἐπὶ τὴν δεξιάν μου χεῖρα, ἔδωκαν κάλαμον, ἵνα συντρίψω αὐτούς, ὡς σκεύη κεραμέως.

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου I](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου II](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Καὶ νῦν...

ἤχος πλ.β'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μαστίγωσιν, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπεστράφη ἀπὸ [αἰσχύνης] ἐμπυτυμάτων, βήματι Πιλάτου παρέστην καὶ σταυρὸν ὑπέμεινα, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐαγγέλιον ι'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 15:43-47

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ⁴⁴ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε· ⁴⁵καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἔδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. ⁴⁶καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε

λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. ⁴⁷ ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσή ἐθεώρουν τοῦ τίθεται.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς.

Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματα σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τὰ Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον ια'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 19:38-42

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησεν τὸν Πιλαῶτον Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλαῶτος. ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ³⁹ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν. ⁴⁰ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. ⁴¹ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· ⁴²ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Ὀτίχον τῶν Λίνων

Ἰδιόμελα

ἦχος α'

Πᾶσα ἡ κτίσις, ἡλλοιοῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ. Ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο, τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ὁ ἐκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι.

ἦχος β'

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, θανάτῳ κατεδίκασε; Μέγα θαῦμα! ὅτι ὁ κτίστης τοῦ κόσμου, εἰς χεῖρας ἀνόμων παραδίδοται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλόανθρωπος, ἵνα τοὺς ἐν Ἄδῃ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ, κράζοντας. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Ἐδωκαν εἰς τὸ βρωμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος Παρθένος ἐν Σταυρῷ, Λόγε ἀναρτώμενον, ὀδυρομένη μητρῷα σπλάγχνα, ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειὰς σὺν θριξί καταξαίνουσα, κατετρύχετο, διὸ καὶ τὸ στῆθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς. Οἴμοι θεῖον τέκνον! οἴμοι τὸ φῶς τοῦ κόσμου! τί ἔδυσ ἔξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ; ὅθεν αἰ στρατιαὶ τῶν ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι. Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σὲ τὸν πάντων κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα, πικρῶς. Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδυσ τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον, σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω καὶ γώ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἑξανάστασιν.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δόξα...

ἤχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, ἀναβαίνοντός σου ἐν τῷ σταυρῷ, φόβος, καὶ τρόμος ἐπέπεσε τῇ κτίσει, καὶ τὴν γῆν μὲν ἐκώλυες, καταπιεῖν τοὺς σταυροῦντάς σε, τῷ δὲ Ἄδῃ ἐπέτρεπες, ἀναπέμπειν τοὺς δεσμίους εἰς ἀναγέννησιν βροτῶν. Κριτὰ ζώντων καὶ νεκρῶν, ζωὴν ἤλθες παρασχεῖν, καὶ οὐ θάνατον, φιλόανθρωπε δόξα σοι.

156	Πέτρου Ἐφεσίου	481	Πέτρου Φιλανθίδου
176	Παναγιώτου Κηλιτζανίδου I	274	Κωνσταντίνου Πρίγγου
484	Παναγιώτου Κηλιτζανίδου II	192	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I
172	Γεωργίου Βιολάκη	243	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

Καὶ νῦν...

ἤχος πλ.δ'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἦδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως, παρὰ κριτῶν ἀδίκων, καὶ Ἰησοῦς δικάζεται, καὶ κατακρίνεται σταυρῷ, καὶ πάσχει ἡ κτίσις, ἐν σταυρῷ καθορῶσα τὸν Κύριον. Ἄλλ' ὁ φύσει σώματος δι' ἐμὲ πάσχων, ἀγαθὲ Κύριε δόξα σοι.

477	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	150	Πέτρου Λαμπαδαρίου
137	Πέτρου Ἐφεσίου	140	Γεωργίου Βιολάκη
500	Πέτρου Φιλανθίδου	357	Ἰακώβου Ναυπλιώτου
346	Κωνσταντίνου Πρίγγου	156	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
		207	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον ιβ'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:62-66

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, ⁶³λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. ⁶⁴Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ ἐστὶ ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. ⁶⁵Ἐφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἔχετε κουστωδῖαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. ⁶⁶Οἱ δὲ πορευθέντες ἡσφάλισαν τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. (ἀργά)

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω

τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ'

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ Σταυροῦ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι. (γ')

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ'), πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν

ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν των ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἀλληλούια

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη ϛ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός, 1909 σ.195#

α̣ μ̣ η̣ η̣ η̣ η̣ ρ̣
μη η η η η ρ

ε̣ χ̣ νυκ̣ τος̣ ορ̣ θρι̣ ζει̣ το̣ πνευ̣ μα̣ μου̣ προς̣ σε̣ ο̣ Θε̣
ε̣ χ̣ νυκ̣ τος̣ ορ̣ θρι̣ ζει̣ το̣ πνευ̣ μα̣ μου̣ προς̣ σε̣ ο̣ Θε̣

ος̣ ρ̣ δι̣ ο̣ τι̣ φως̣ τα̣ προσ̣ τα̣ γμα̣ τα̣ σου̣ ε̣ πι̣ τη̣ η̣ς̣
ος̣ ρ̣ δι̣ ο̣ τι̣ φως̣ τα̣ προσ̣ τα̣ γμα̣ τα̣ σου̣ ε̣ πι̣ τη̣ η̣ς̣

γ̣ η̣ς̣ ρ̣
γης ρ

Α α α λ η η η λου ου ι ι ι α

Α α α λ η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λ η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης

Α α α λ η η η λου ου ι ι ι α

Α α α λ η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λ η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Ζηλος ληψεται λαον απαιδευτον και νυν

πυρτους υπεναντιους εδεται

Αααλληηηηλου ου ι ι ι α

Ααααλληηηηηλου ου ου ι ι ι ι α

Αααλληηηηηλου ου ου ι ι ι ι

α

Προσθες αυτοις κακα Κυριε προσθες αυ

τοις κακατοις ενδοοξοις της γης

Αααλληηηηηλου ου ι ι ι α

Ααααλληηηηηηλου ου ου ι ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης τροπάριο Λουκάς Λουκά

Ἄλληλουῖα, ἀεγὼν

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ ρι Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.194#

Α ια α α α αλ λη η η η η η η η η

η η η η η η η ιη η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ρι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α ια α α α α α Αλ λη

λου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ιου ου ου ου ου

ου ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

α α α α ια α α α α α α α α α α

ια α α α α α α α α α α α α α α

α Αλ λη η η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ια α α α

α ν α

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π δι ϐ

Α μη η η ην

Ε κ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης

Ἀλληλουία [ἄργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

Α α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

A α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι

ι α A α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Z η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

A α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι

ι α A α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Προσθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσθες αυ

τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης τροπάριο Λουκάς Λουκά

Ἀλληλουία, ἀεγὼν

Ἦχος λ ρι

Κωνσταντίνου Πρίγγου Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

α α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η

η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α α α α α α α ια α α α α Αλ

λη λου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α α α

ια α α α α α α α α α α ια α α α α

α α α α α Α α α αλ λη η η λου

ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης ἐπιστροφή Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μεγάλη Εβδομάς
 2004 σ.1*

Α μη η η ην

Ε κ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο

Θε ος δι ο τι φωσ τα προσ τα γμα τα σου ε

πι της γης

Ἀλληλοῦια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

Α α ααλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α ααλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι εν οι κουν τες

ε πι της γης

Α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α α

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι αι δευ τον και

νυν πυρ τους υ πεν αν τι ι ους ε δε ται

Α α α α λ η η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι α

A α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Π ρ ο σ θ ε ς α υ τ ο ι ς κ α κ α Κ υ ρ ι ε π ρ ο σ θ ε ς α υ τ ο ι ς

κ α κ α τ ο ι ς ε ν δ ο ξ ο ι ς τ η ς γ η ς

Α α α α λ η η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι α

A α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ρι ρε ρ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.1*

α ια α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η λη η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ρι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α ια α α α α α ρι Αλ λη λου

ου ου ου ου ου χου ου ου ου λου ου ου ου ου

ου ρι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α ρι

α α α α α α α ια α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α Δ 9 A

α α α α αλ λη η η λου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α ια α α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [ἐπιστροφή](#) Λουκάς Λουκά

Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταὶ

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ π ς ᾠδὴ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Ἐσπερινός 1909 σ.218*

Ο τε ε ε ε οι οι οι οι οι ε εν δο ο ξοι

Μα α α α α θη η η η μα α θη η ται αι

αι αι αι αι αι αι αι εν τω ω ω ω νι ι πτη η

η η η η η η η ρι ι ι ι ι ^Δ του Δει ει

ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε ε ε φω ω

ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο ον το το τε ε ε

Ι ι ου ου ου ου ου δα α α α α ας

ο ο ο δυ υ υ υσ σε ε ε ο δυσ σε ε

βης φι λα α α αρ γυ υ υ ρι ι ι ι ι α α

α α αν νο ση η η η η η η σα α ας ε

ε σκο ο ο τι ι ι ζε ε σκο τι ι ζε ε το και

α νο μοι οι οισ χρι ι ται αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι ι και

ο ον Κρι τη η η η ην πα α ρα α δι ι δω

πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη η μα

α α α α τω ω ω ω ω ωων ε ε ε

ε ε ρα α α ε ε ρα α στα τον δι ι ι ι

α α τα α α αυ τα α αγ χο ο ο ο ο

νη η η η χρη η η σα α α με ε ε ε ε ε

νον φευ γε ε ε α α χο ο ο ο ο ρε ε

ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ υ υ υ

χην την Δι ι ι ι δα α σκα α α α λω ω τοι

α α α α αυ τα α το ολ μη η σα α τολ μη η σα

α σα α α α αν ο πε ε ρι παν τα α α ας α α α

α α α γα α θο ο ο ος Κυ ρι ι ε ε δο

ο ξα α α α σοι οι οι οι

τὸ τέλος

* Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ξα α α α ια α α

σοι οι οι οι οι οι οι

σύντομο

Ἦχος λ π ς

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.220*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Ο τε οι εν δο ξοι Μα θη ται εν τω νι πτη ρι του

δει πνου ε φω ω τι ζοον το το τε Ι ου δας ο δυσ σε

βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το

και α νο ο μοις κρι ταις σε τον δι και ον κρι την

πα ρα α δι δω ω σι βλε πε χρη μα των ε ρα στα τον

δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε νον φευ γε α κο

ρε στον ψυ χην την δι δα σκα λω τοι αυ τα το ολ μη σα α

σαν ο πε ρι παν τας α γα θος Κυ ρι ε ε

δο ξα σοι

το τέλος

* Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον α'

Λουκᾶς Λουκζ

Γεωργίου Ραιδεστινοῦ

δὺς μὲν ἀργῶς, ἀπαξ δὲ συντόμως

Ο τε ε ε ε οι οι οι ε ε εν δο ξοι οι

οι οι οι Μα α α α θη η ται αι αι αι αι αι

αι αι εν τω ω ω νι ι πτη η η η η η η

η η ρι ι ι ι του Δει ει ει ει ει ει ει ει

πνου ου ου ε ε φω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο

ον το το ο τε ε ε Ι ι ου ου ου ου ου

δα α α α α ας ο ο ο δυ υ υ υ υς

σε ε ο δυσ σε ε ε βης φι λαρ γυ υ ρι ι ι ι

α α α α αν νο ση η η η η η η η η η

σας ε ε σχο ο τι ι ι ζε ε σχο τι ι ζε ε το

και α νο ο μοι οι οις χρι ι ται αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι

ι ι ι και αι ον Κρι τη η η η η η η η η ην πα α

ρα α δι ι δω πα ρα δι ι δω ω σι βλε ε ε

πε ε ε χρη η μα α α α α τω ω ω ω

ων ε ε ε ε ε ρα α α ε ρα α α στα τον

δι ι ι ι α α τα α α αυτα α α α

αγ χο ο ο ο ο ο ο νη η χρη η σα α α με χρη

σα α με ε νον φε ε ευ γε ε ε α α α α κο ο

ο ο ο ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ

υ υ ψυ υ χην την Δι ι ι ι δα α α σκα α

α λω ω ω τοι α α α α α α αυ τα α το ολ μη

η σα τολ μη η σα α σα α α αν ο πε ε ρι παν

τα α α ας α α α α α γα α θο ο ο ο ος

Κυ ρι ι ι ι ε ε ε δο ο ο ξα α α σοι

ἕτερον σύντομον μετενεχθὲν ἐκ τῆς ἀρχαίας παρὰ Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος λ π ς Νη

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Ἡ Αγία κ' Μ. Εβδομάς
1884 σ.142*

Ο τε οι εν δοξοι Μα θη ται εν τω Νι πτη ρι του Δει

πνου ε φω ω τι ζο ον το το τε Ι ου ου δας ο δυσ

σε βης φι λα ρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε

το και α νο ο ο μοις κρι ταις σε τον δι και ον

Κρι την πα ρα α δι δω ω σι βλε πε χρη μα των ε ρα στα

τον δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε νον φευ γε α

κο ο ρε στον ψυ χην την Δι δα σκα λωτοι αυ τα το ολ μη

σα α σαν ο πε ρι παν τας α γα θος Κυ ρι ε ε

δο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Εὐαγγέλιον α΄](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ς

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.72*

Ο τε ε ε ε ε οι οι οι οι οι οι εν δο

ο ο ξοι Μα α α α α θη η η η Μα

α θη ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε εν

τω ω ω νι πτη η η η η η η η η ρι ι ι

ι ι του δει ει ει ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε

φω ω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζον το το

τε ε ε Ι ι ι ου ου ου ουου δα α α

α α ας ο ο ο δυ υ υ υ υσ σε ε ο ο

δυσ σε ε ε βης φι λα α α αρ γυ ρι ι ι ι ι ι

α α α α αν νο ση η η η η η η η σα

α ας ε ε σκο ο ο ο τι ι ζε ε σκο τι ι ζε

το και α νο ο μοι οι οις κρι ι ι ται αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αις Δ 9 σε τον δι ι

ι ι ι και αι ο ον χρι τη η η η ην πα α

ρα α α α δι ι δω πα ρα δι ι δω σι βλε πε ε

ε χρη η η μα α α α α τω ω ω ω ω

ων ε ε ε ε ε ρα α α ε ε ρα στα

τον δι ι ι ι α τα α α α α αυ τα α αγ χο

ο ο ο ο νη η η η η η χρη σα με ε χρη σα α

με νον φευ γε ε ε α α α χο ο ο ο ο

ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ ψυ

υ υ χην την Δι ι ι ι δα σκα α α α α α

λω ω τοι α α α αυ τα α το ο ο ολ μη η

σα α τολ μη η σα σα α α αν ο πε ρι παν

τα α α α ας α α α α α α γα α θο ο ο

ος Κυ ρι ι ι ι ι ε δο ξα α α σοι

σύντομον

Ἦχος λ π ρι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.74*

Ο τε οι ε εν δο ξοι Μα θη ται εν τω νι

πτη ρι του δει πνου ε φω ω τι ζον το το τε Ι

ου ου δας ο δυσ σε βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας

ε σχο ο τι ζε το και α νο μοις κρι ταις Σε τον

δι και ον κρι την πα ρα α δι δω σι βλε ε πε χρη μα των

ε ρα στα ^Δ τον δι α ταυ τα α αγ χο νη χρη η σα με

νον ^δ φε ευγε α κο ρεστον ψυ χην την Δι δα σκα λω

τοι οι αυ τα το ολ μη σα σαν ^δ ο πε ρι παν τας α

γα θος Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι ^δ

* ^δ Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι ^δ

τὸ τέλος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον α΄

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἄγρον

Ἦχος λ π δι ^δ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.78*

Ο τε ε ε ε οι οι οι οι οι ε ε εν

δο ο ο ξοι μα α α α α θη η η η μα

α θη η ται αι αι αι αι αι αι αι αι εν τω ω

ω ω ν ι πτη η η η η η η η η ρι ι ι

ι ι του δει ει ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε

ε ε φω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο ον

το το τε ε Ι ι ου ου ου ου ου

δα α α α α ας ο ο ο δυ υ υ υσ

σε ε ε ο δυσ σε ε βης φι λα α α αρ γυ υ

υ ρι ι ι ι ι α α α α αν νο ση η η η η

η η η σα α ας ε ε σκο ο ο τι ι ι ζε ε σκο

τι ι ζε ε το και α νο μοι οι οισ κρι ι ται αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι

ι ι ι και ο ον κρι τη η η η ην πα α ρα α

δι ι δω πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη

η μα α α α α τω ω ω ω ω ωων ε

ε ε ε ε ρα α ε ε ρα α στα τον δι

ι ι ι α α τα α α α αυ τα α αγ χο ο ο

ο ο νη η η η χρη η η σα α α με ε χρη σα

α με ε νον φευ γε ε α α χο ο ο

ο ο ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ

υ υ υ υ χην την δι ι ι ι δα α σκα α α α

λω ω τοι α α α α αυ τα α το ολ μη η σα α

τολ μη η σα α σα α α αν ο πε ε ρι παν τα α α

ας α α α α α γα α θο ο ο ος Κυ υ ρι ι

ε ε δο ο ξα α α α σοι οι οι οι

Ότε οί ένδοξοι Μαθηταί

μέλος αρχαϊόν

ἀργοσύντομον

σύντομον

Άργοσύντομον

Ἦχος λ π δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.80*

Ο τε ε οι οι ε εν δο ο ξοι οι μα θη η ται

αι αι αι εν τω νι πτη η ρι ι του ου δει ει

ει ει ει ει ει πνου ου ε φω ω τι ι ζο ο ο

ον το το τε Ι ου ου ου ου ου ου δας ο ο ο δυσ

σε ε βης φι λαρ γυ ρι ι αν νο ση η η η σα ας

Ε ΣΧΟ Ο ΤΙ Ι ΖΕ Ε Ε Ε ΤΟ και Α ΝΟ Ο Ο ΜΟΙ ΟΙΣ

ΧΡΙ Ι Ι ΤΑΙΣ Δ 9 ΣΕ ΤΟΝ ΔΙ ΚΑΙ Ο ΟΝ ΧΡΙ ΤΗ Η Η Η

ΗΝ ΠΑ ΡΑ Α ΔΙ Ι ΔΩ Ω Ω Ω ΣΙ βλε ε ε πε χρη

ΜΑ Α Α ΤΩ Ω Ω Ν Ε ΡΑ Α ΣΤΑ τον δι Α ΤΑ

Α Α Α Α ΑΥ ΤΑ Α ΑΓ ΧΟ Ο Ο Ο Ο

ΝΗ ΧΡΗ Η ΣΑ Α ΜΕ Ε Ε Ε ΝΟΝ φε ε ευ γε α κο ο

ΡΕ Ε ΣΤΟΝ ΨΥ Υ ΧΗΝ την δι ΔΑ ΣΚΑ Α Α Α Α Α

ΛΩ Ω ΤΟΙ Α Α Α Α ΑΥ ΤΑ ΤΟ ΟΛ ΜΗ Η ΣΑ Α

Α Α ΣΑΝ ο πε ρι παν τας α γα α α θος Δ 9 Κυ υ

ΡΙ Ε Ε ΔΟ Ο ΞΑ Α Α Α ΣΟΙ

Ἦχος λ π δι —⁹²

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.80*

Ο τε οι εν δοξοιμα θη ται ^{Δ9} εν τω νι πτη ρι του δει

πνου ε φω ω τι ζον το ^{δλ} το τε Ι ου ου δας ο δυσ

σε βης ^{οδ} φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε

το ^{δλ} και α νο μοις κρι ταις ^{Δ9} σε τον δι και ον κρι την

πα ρα δι δω σι ^{δλ} βλε πε χρη μα των ε ρα στα ^{Δ9} τον δι

α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με νον ^{δλ} φευ γε α κο ρε στον

ψυ χην ^{Δ9} την δι δα σκα λω τοι αυ τα το ολ μη σα σαν ^{δλ}

ο πε ρι παν τας α γα θος * Κυ υ ρι ι ε ε

δο ξα σοι ^{δλ}

τὸ τέλος

* Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον α΄

Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀντίφωνα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἀντίφωνον α΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ ᾠ̣ Νη̣ ρ̣

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.337*

Ἀ ρ χο ον τες λα α ων συ υν η χθη η σαν ᾠ̣ κα τα

του Κυ υ ρι ι ι ου ου ρ̣ και κα α τα του Χρι στου

ου ου ου α α α αυ του ρ̣

Λ ο ο γον πα α ρα νο ο μον κα τε ε θεν το ο κατ ε

ε μου ᾠ̣ Κυ υ ρι ι ε Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ᾠ̣

μη η ε γ κα τα λι ι ι ι πη η η ης με ρ̣

Τ ας αι σθη σεις η η μων κα θα ρα α αστω Χρι ι

στω ω πα α ρα στη η η σωω ω ω μεν και ως

φι ι λοι α αυ του τας ψυ χας η μων θυ σω μεν δι

ι ι ι α α α αυ τον και μη η ταις με ρι ι

μναι αι αι αις του βι ι ι ου ου συμ πνι γω ω ω με εν

ως ο Ι ι ι ου ου ου ου δας αλλ εν τοις

τα μει οις η η μων κρα α α ξωω ω ω μεν

Πα α α τε ερ η η η μων ο εν τοις ου

ρα α νοι οις α πο του πο νη ρου ου ρυ υ υ

υ υ σαι αι η η η μας

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι ρ̣

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην ρ̣

Θεοτοκίον

Π αρ θε νος ε ε τε κες α πει ρο γα με ρ̣ και παρ θε

νος ε μει νας μη τηρ α νυμ φευ τε ρ̣ Θε ο το κε Μα

ρι ι α Χρι στο ο οντον Θε ον η μων ι κε τευ ε σω θη

η ναι η μας ρ̣

Ἀντίφωνον β'

Ε δρα με ε λε γω ω ων ο ο ο Ι ι ου ου

δας ^Δ τοις πα αρα α νο ο μοις γρα αμ μα τε ε ε ευ

σι ^π τι μοι οι θε λε ε ε τε ε δου ου ου ναι ^Δ κα

γω ω ω ω υ υ υ υ μιν πα ρα δω ω σω α α α

αυ τον ^π εν με σω δε ε τω ω ων συ υ υμ φω νου

ου ουν των ^π αυ το ος ει ει στη χει ει εις α α α ο

ρα α α τως συμ φω ω νου ου με ε ε ε νος ^Δ καρ

δι ο γνω ω ω στα φει ει σαι τω ων ψυ χω ω ων η η

^π η η μων

Ε ν ε λε ε ε ε ε ει ^π τον Θε ον θε

ε ρα πε ε ε ευ σω ω ω ω μεν ^σωσ περ Μα ρι ι ι

ι α ε πι ι του δει ει ει ει πνου και μη η κτη

η σω ω με ε ε θα φι λαρ γυ ρι ι αν ω ως

ο ο ο Ι ι ου ου ου δα ας ι ι να α πα

αν το ο τε ^σμε τα Χρι στου ουτου Θε ου ου ε σω ω

ω με ε ε ε θα

Ἦχος λ π Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.339*

^χΔ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ⲱ ⲛⲱⲛ Ⲁⲙⲛⲁ

ωνων Αμην

Θεοτοκίον

Ⲑ ⲛ ⲉ ⲧⲉ ⲕⲉⲥ Ⲡⲁⲣ ⲑⲉ ⲛⲉ ⲁ ⲛⲉ ⲉⲣⲙⲛⲉ ⲛⲉ ⲧⲱⲥ ⲃⲓ ⲁ ⲡⲁⲛ

ⲧⲟ ⲟⲥ ⲱⲥ ⲡⲓ ⲗⲁⲛ ⲑⲣⲱ ⲡⲟⲛ ⲙⲛⲉ ⲃⲓ ⲁ ⲗⲓ ⲡⲛⲉⲥ ⲃⲱⲥ ⲱ ⲡⲟⲩ

ⲟⲩ ⲟⲩ ⲥⲁ ⲓ ⲛⲁ ⲕⲓⲛ ⲃⲩ ⲛⲱⲛ ⲥⲱ ⲥⲛⲉ ⲧⲟⲩⲥ ⲉⲓⲥ ⲥⲉ ⲕⲁ ⲧⲁ

ⲡⲉ ⲉⲩ ⲕⲟⲛ ⲧⲁ ⲁⲥ

Ἀντίφωνον γ'

Ἦχος ⲁⲓ ⲃⲓ ⲁⲓ

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.340*

ⲃⲓ ⲁ ⲗⲁ ⲗⲁ ⲣⲟⲩ ⲧⲛⲉ ⲉ ⲕⲉⲣ ⲥⲓ ⲓⲛ ⲕⲩ ⲩ ⲣⲓ

ⲓ ⲓ ⲉ ⲧⲟ ⲩⲱⲥ ⲁⲛ ⲛⲁ ⲥⲟⲓ ⲟⲓ ⲉ ⲕⲣⲁ ⲁ ⲁ ⲁⲩ ⲕⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲗⲟⲛ ⲡⲁⲓ ⲃⲉⲥ ⲧⲱⲛ ⲉ ⲃⲣⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲱⲛ ⲡⲓ ⲓ ⲗⲁ ⲁ

αν θρω ω ω ω πε ο δε πα ρα α νο μο ο ος

Ι ου ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι ε ε

ε ε ναι

εν τω δει πνω σου Χρι στε ο Θε ε ος τοις μα

θη ταις σου ου προ ε ε ε ε λε ε ε ε γες εις εξ

υ μω ω ω ν πα ρα α δω ω ω σει ει ει ει με

ο δε πα ρα α νο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η

βου ου λη η θη συν ι ε ε ε ε ναι

Ι ω αν νη ε ρω τη σαν τι ι Κυ υ ρι

ι ι ε ο πα ρα δι δου ους σε τι ι

ι ις ε ε ε ε στι του ου τον δι α του α α αρ

του υ υ πε ε ε δει ει ει ει ξας ο δε πα

ρα α νο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου λη η

θη συ υν ι ε ε ε ε ναι

εις τρι ακοντα αρ γυ ρι α α Κυ υ ρι

ι ι ε και εις φι λη μα δο ο ο ο λι ι

ι ι ον ε ε ζη η τουν Ι ου δαι αι οι οι α πο

ο κτει ει ει ναι αι αι αι σε ο δε πα ρα α

νο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου ου λη η θη

συν ι ε ε ε ε ναι

Ε ν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ε ος τοις μα

θη ταις σου ου προ ε ε ε ε τρε ε ε ε πες ου

τω ποι ει ει τε ε ωσ πε ρι ι ι ι δε ε ε ε

τε ο δε πα ρα νο ο ο μο ο ος Ι ου ου

δας ουκ η βου ουλη η θη συν ι ε ε ε ε ναι

Γ ρη γο ρει τε και προσ ευ χε ε σθε ι ι να μη πει ει

ει ρα σθη η τε τοις μα θη ταις σου ο Θε ο ο ο

ος η μω ων ε ε ε λε ε ε ε γες ο δε πα

ρα νο ο ο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου ουλη

η θη συν ι ε ε ε ε ναι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Θεοτοκίον

Δ ι α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου ουλους σου Θε

ο το κε ο τι παν τες με τα Θε ον εις σε ε κα τα φευ

γο μεν ως αρ ρηκτον τει ειχος και προ στα σι αν

Κάθισμα 6'

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.343*

Ε ν τω δει ει πνω τους μα θη τα ας δι α τρε

φων^Δ και την σκη η ψιν της προδοσι ιασι νω ω σκων^Γ

εν αυτω τον Ι ου ου δαν δι η λεγ ξας^Γ α δι

ορθω τον μεν του τον ε πι στα με νος^π γνω ρι σαι δε

πα α σι βου λο με νος^Γ ο τι θε λων πα ρε δο

θης^Δ ι να κο σμον αρ πα α σης του αλ λο τρι ου μα

κρο ο θυ με δο ξα σοι οι οι οι^Γ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [Εὐαγγέλιον β΄](#) Λουκάς Λουκά

Ἄντιφωνον δ΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα χ̣

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.344*

η με ε ρον ο Ι ου δας κα τα λιμ πα α νει

το ον δι δα α α σκα α α α λον^χ και πα ρα λαμ

βα ανει τον δι ι α α α α α βο ο ο ο λον ^π9 τυ

φλου ται τω πα θει της φι λα αρ γυ ρι ι ι

ι ι ας ^χ9 εκ πι πτει ει του φω ω το ο ος ο ο ε

σκο ο τι σμε ε ε ε νος ^π9 πως γαρ η δυ υ να το βλε

ε ε ε ε πειν ^χ9 ο τον φω στη ρα πω ω λη η σας *

τρι α α α κο ον τα α αρ γυ ρι ι ι ι

ων ^π9 αλλ η η μιν α α νε τει ει λεν ο πα θων υ

πε ερ του κο ο ο ο ο σμου ^χ9 προς ο ον βο

η η η η σω ω ω ω μεν ^χ9 ο πα θων και αι συμ πα α

θων αν θρω ω ποις δο οξα σοι ^Δ9

*έτερα

θέσις

Δ

τρι

α

α

κον

τα

α

α

αρ

γυ

υ

υ

υ ρι ι ι ι α

π
9

C η με ε ρον ο Ι ι ου δας πα ρα ποι ει ται

θε ε ο σε ε ε βειει ει ει αν και αλ λο τρι

ου ουται του ουχα α ρι ι ι ι ι σμα α α α τος

π
9

υ παρ χων μα θη η τη η ης γι ι νε ται προ δο

ο ο ο της εν η θει ει φι λι ι κω ω ω δο ο λον

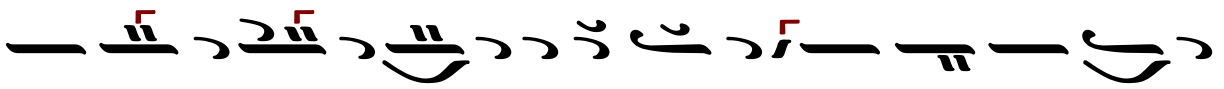
υ υ πο κρυ υ υ υ πτει και προ τι ι μα α ται

α α φρο ο ο νως της του Δε σπο ο του α γα α α

α α πης τρι α κον τα αρ γυ ρι ι α ο

*
π
9

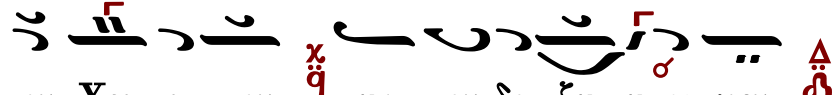
Δ

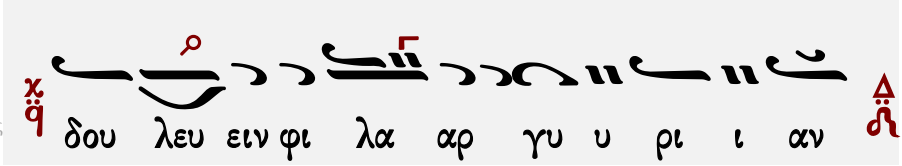
δη γο ος γε ε νο με ε νος συν ε ε δρι ι ου πα α

ρα νο ο ο ο μου η μεις δε ε χοντες σω τη ρι α αν

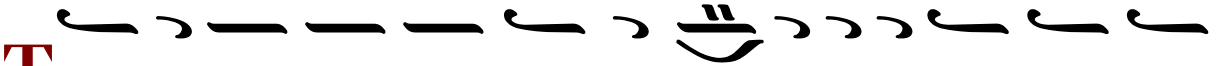
τον Χρι ι στον αυ τον δο ξα ασω μεν

* έτέρα θέσις δου λευ ει νφι λα αρ γυ υ ρι ι αν

Ἦχος Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.336*

Τ ην φι λα δελ φι αν κτη σω με ε θα ως εν Χρι

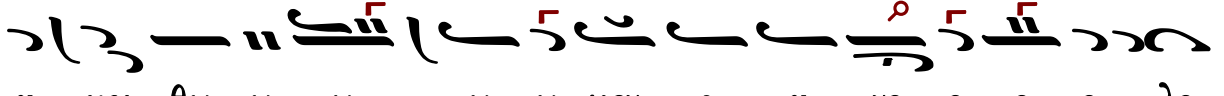
στω ω ω α α δε ελ φοι και μη το α συμ

πα α θε ε ες προς του ουσ πλη σι ι ι ο

ον η η η μων ι να μη ως ο δου ουουλος κα τα

α χρι θω ω ω ω ω μεν ο α νε ε ε ε λε

ε η η η μων ^{π ρ} δι α α α τα α δη να α α

ρι ι ι α α ^{ρ φ} και ως ο Ι ου δας με τα με

ε λη η θε εν τες ^{ρ η} μη δεν ω ω φε λη η

η η σω ω ω ω μεν ^{π ρ}

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.337*

^χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^{Δ ρ}

^χ Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην ^{Δ ρ}

Θεοτοκίον

Δ ε δο ξα σμε να πε ρι σου ου ε λα λη θη παν τα

χου ^Δ ο τι ε κυ η σας σαρ κι τον των ο λων ποι

η την ^{π ρ} Θε ο το κε Μα ρι α ^{π ρ} παν υ μνη τε και α πει

ρο ο γα α με ^{π ρ}

Ἀντίφωνον ε'

Ἦχος λ π Πά χ

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.337*

Ο μα θη της του ου ου δι ι ι δα α σκα α α

λου ^Δ συν ε φω ω νει τη ην τι ι ι μην και τρι

α ακον τα α α αργυ υ ρι ι ι οις ^Δ πε

πρα κε ε ε τον Κυ υ ρι ι ι ι ον ^π φι λη μα α

α τι ι ι δο λι ι ι ω ^π πα ρα δους α αυ

τον τοις α νο ο ο ο ο μοις εις θα α α να α

α α τον

η με ε ρον ε λε γεν ο κτι στης ου ου ρα

νου ου ου ου και αι αι αι γης τοις ε αυ του ου μα θη

η η η ταις ηγ γι ι ι κε ε εν η η ω ω

ρα και ε φθα σεν Ι ου ου δα ας ο ο πα ρα α

δι δου ου ου ους με μη τις με ε α αρ νη η

ση η η ται αι βλε πω ωων με ε εν τω ω Στα α

α αυ ρω εν με σω δυ υ ο λη η η η στων πα σχω

ω γαρ ως αν θρω πος και σω ζω ω ως φι λα α

α αν θρω ω ω ω προς τους εις ε με ε πι στε ε

ευ ο ο ο ον τας

Ἦχος λ π Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.338*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων Αμην

Θεοτοκίον

Η αρ ρη τως επ ε σχα των συ υλ λα βου σα και

τε κου ου ου σα τον κτι στην τον ι δι ον Παρ θε νε

σω ζε τους σε ε με γα λυ υ νον τας

*έτέρα θέσις

αυ τον δυσ ω πει σωσαι τας ψυ χα ας η

μω ων

Ἀντίφωνον ς'

Ἦχος Γαλ

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.339*

η μερον γρη η η η γο ο ρει ει ο ο Ι ου ου ου

δας πα ρα δου ου ου ου ναι αι τον Κυ ρι ο ον το ον

προ των αι ω ω ω νων Σω ω τη η ρα α του κο

ο ο σμου τον εκ πεν τε α α αρ των χο ορτα α

σα αν τα πλη η η θη ση μερον ο ο α νο ο μοσ

αρ νει ται το ον Δι δασκαλον μα θη της γε ε νο με

ε νος Δε σπο ο ο τη ην πα ρε δω κεν αρ γυ ρι ω

πε πρα α κε τον μαν να χορ τα α σαν τα το ον α α ανθρω

ω ω πον

η μερον τω Σταυ ρω προ ος η λω ω σαν Ι ου δαι

αι αι αι οι οι τον Κυ ρι ο ον το ον δι α τε μο

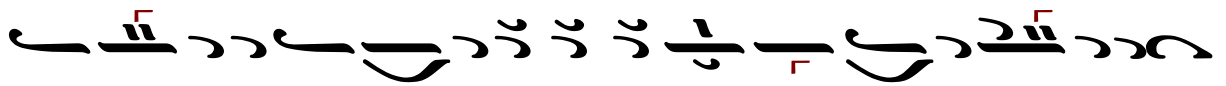
ο ον τα τη ην θα α λα α σ σαν ρα α α β δω και αι δι

α α γα γο ο ον τα α αυ του ο υς ε εν ε ρη η η

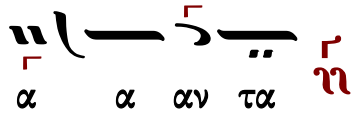
μω ση μερον τη λο ο ο γ χ η τη ν π λευ ρ αν αυ του ου ε

κεν τη σαν του πλη γ αις μα α σ τι ξ α αν τος υ περ αυ

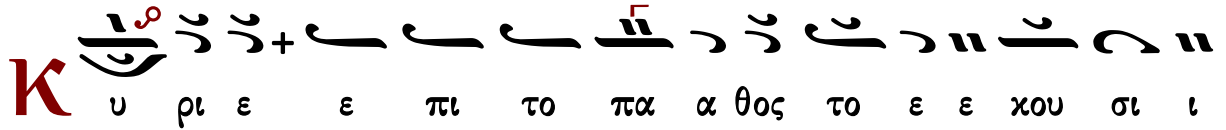
τω ων την Αι γυ υ π τον και χο λην ε ε πο τι ι σαν

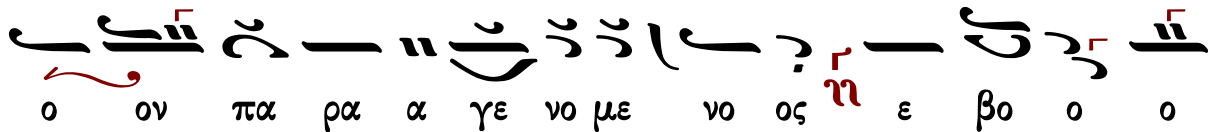
τον μα αννα τρο φη ην αυ τοις ομ βρη η η η η η σα

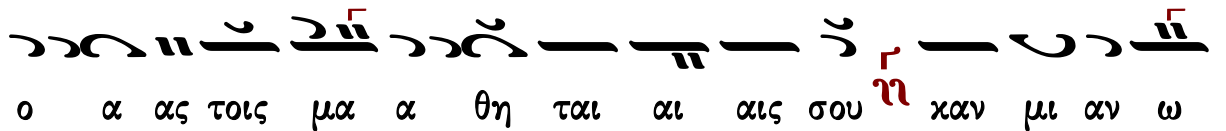
α α αν τα

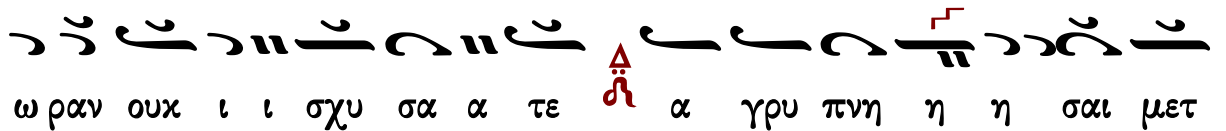
υ ρι ε ε πι το πα α θος το ε ε κου σι ι

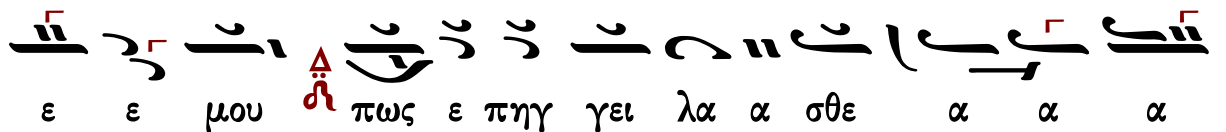
ο ον πα ρα α γε νο με νο ος ε βο ο ο

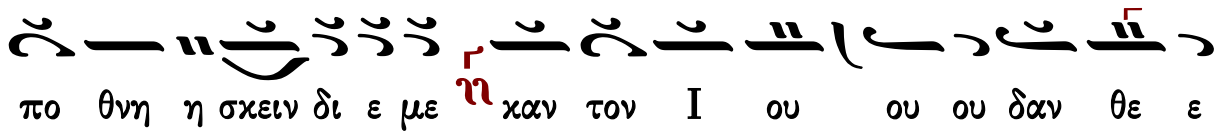
ο α ας τοις μα α θη ται αι αις σου καν μι αν ω

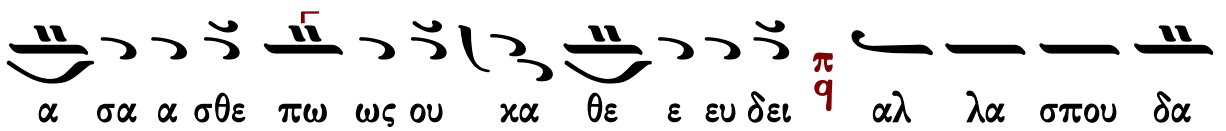
ω ραν ουκ ι ι σχυ σα α τε α γρυ πνη η η σαι μετ

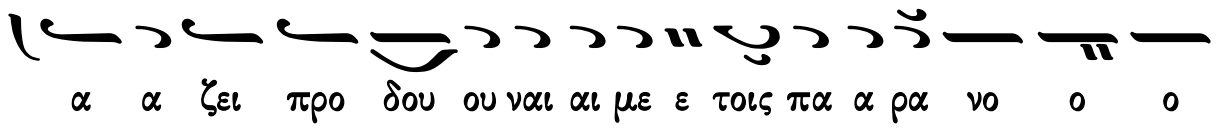
ε ε μου πως ε πηγ γει λα α σθε α α α

πο θνη η σκειν δι ε με καν τον Ι ου ου ου δαν θε ε

α σα α σθε πω ως ου κα θε ε ευ δει αλ λα σπου δα

α α ζει προ δου ου ναι αι με ε τοις πα α ρα νο ο ο

μοις ^η ε γει ρε σθε προ οσ ευ ξα α σθε μη τις με ε αρ

νη ση ηται ^π βλε ε πων με ε εν τω Στα αυ ρω ^α μα

κρο ο ο θυ με ε δο ο ο ξα α α σοι οι ^η

^ηΗχος Γα

Πέτρου Έφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.341*

^χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^η

^χ Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

^σ ω νων α μην ^η

Θεοτοκίον

^η Χ αι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη τον εν ου

ρα νοις ^α χω ρη σα σα εν μη τρα σου ^η χαι ρε Παρ θε

ε νε των προ φη των το κη ρυ γμα ^{π ρ} δι η ης η μιν

ε λαμ ψεν ο Εμ μα νου ηλ ^Δ χαι ρε μη η τηρ Χρι στου

του Θε ου ^Γ

Κάθισμα γ'

[^]Ηχος Γα

Πέτρου Έφεσίου
Δοξασάριον 1820 σ.341*

Π οι ος σε τρο ο πος Ι ου ου δα προ δο την

του Σω τη η ρος ειρ γα σα το ^Γ μη του χο ρου ου σε των

α πο στο λων ε χω ρι σε ^{π ρ} μη του χα ρι σμα τος των

ι α μα α των ε στε ρη σε ^Γ μη συν δει πνη η σας ε

κει νοις σε της τρα πε ζης α πω σα το ^{π ρ} μη των αλ λων νι

ι ψας τους ποδας τους σου ους υπερ ει ει δεν ω πο

σων αγαθων αμνημων εγε ενου και σου μεν

η αχαριστος στη λιτευεται γνωωμη αυτου δε η

α νει καστος μακροθυμια κηρυττεται και το

μεγαλεοοος

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

[Εὐαγγέλιον γ'](#)

Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον ζ'

χορός α'

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ Νη ρ̣

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.342*

Τοις συλλαβουσι σε επααρανοομοις α

νεχοομενοοου ου τως εβοας Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ε ει ει και ε πααταξαατε τον ποι οι

με ε ε να και δι ε σκορ πι σα α τε τα δω δε κα προ

βα α τα α τους μα θη η η τα α α ας μου η

δυ να μην πλει ει ει ους η δω δε ε κα λε ε

ε γε ε ω ω ω νας πα ρα α στη η η σαι

α α αγ γε ε ε ε λων αλ λα α μα α κρο θυ

υ μω ι ι να πλη ρω ω θη α ε δη λω σα υ

υ μιν δι ι ι α α των προ φη η η τω ω ω

ων μου α δη η λα α και αι κρυ φι α Κυ ρι ε δο ο

ο ο ξα α α α σοι

Τρι τον αρ νη σα με νος ο ο Πε ε ε τρος ευ

θε εως το ρη η θε εν αυ τω συ υ υν η η

η η κεν αλ λα προσ η η η η γα γε ε ε σοι

δα α κρυ α με ε ε ε τα α νοι οι οι ας

ο θε ο ος ι ι λα σθη η τι ι ι μοι και σω ω

ω ω σο ο ο ον με

Ἦχος λ π ς Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.344*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην

Ω ς πυ υ λην σω τη ρι ον και πα ρα δει σον τερ πνον

και φω τος α α ι δι ι ι ου νε φε ε λην υ παρ χου σαν

την α γι αν Παρ θε νον υ μνη η σω μεν α παν

τες λε γοντες το χαι αι ρε αυ τη

Ἀντίφωνον η'

Ἦχος Δι' χ

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.344*

Ε ι πα τε πα ρα α α α α νο ο ο ο μοι

τι η κου σα α α τε πα ρα του Σω τη η η ρος

η η μων ου νο ο ο ο μον ε εξ ε ε ε θε ε

ε ε το και των προ φη τω ν τα α α δι δα

α γμα α α α τα πως ου ουν ε λο ο γι σα α

σθε Πι λα τω πα α α α ρα α α δου ου ουναι

τον εκ Θε ου ου Θε ε ε ον Λο ο γον και λυ τρω

την τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων

C ταυ ρω θη η τω ε ε ε ε κρα α α α ζον οι

των σων χα ρι ι σμα α των α ει ε ε εν τρυ υ φω

ω ων τες και κα κου ουρ γο ον α α αντ ε ε ευ

ερ γε ε του η του ου ου ου ουν το ο λα

α α βειν οι των δι και αι ω ων φο ο νε ε ευ

ται ε σι ω ω πα ας δε Χρι ι στε φε ρων αυ

τω ω ω ω ν την προ ο πε ε ε τει ει ει ει αν πα

θειν θε ε ε λων και σω ω ω σαι αι η μα

α α α ας ως φι λα α αν θρω ω ω ω προς

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.345*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Θεοτοκίον

Ο τι ουκ ε ε χο μεν παρ ρη σι αν δι α τα πολ λα

η μω ω ν α μαρ τη μα τα συ τον εκ σου γε εν νη θεν τα δυσ

ω πη σον Θε ο το ο κε παρ θε νε πολ λα γαρ ι

σχυ ει δε η σις μη τρος προς ευ με νει αν Δε σπο του

μη πα ρι ι δης α μαρ τω λων ι κε σι ι ας η παν σε

μνος ο τι ε λε η η μων ε στι και σω ζειν δυ να

μενος ο και πα θειν υ περ η μων κατα δε ξα μενος

Ἀντίφωνον θ'

Ἦχος ἠΐ Γαλ᾽

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.346*

Ε στη σαν τα τρι α κο οντα αρ γυ υ υ ρι

α την τι μη η η ην του ου ου τε τι ι μη

με ε ε ε νου ου ον ε τι μη η η σαν το

ο α πο υ ι υ ι ω ω ω ν Ι ισ ρ α α η η λ γ ρ η γ ο ρ ει

τε και προσ ευ χε ε σθε ι να α μη εισ ε ε λ θ η τε ει εις

πει ει ει ρ α α α α σ μ ο ν το με εν πνευ μα α

προ θυ υ μο ο ν η η δε ε σα αρ ξ α σθε ν η ης δι α του

το γ ρ η η η γ ο ρ ει τε

δω καν ει εις το βρω μα μου ου χ ο ο ο

λη η ν και εις την δι ψα αν μου ε ε ε ε πο ο ο

τι ι σα αν με ο ο ο ο ξ ο ος συ υ δε ε Κυ ρι

ε α α να στη σο ο ο ο ν με και αι αν τα πο δω

ω ω ω σω α αυ τοις

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

 Πνευ μα τι

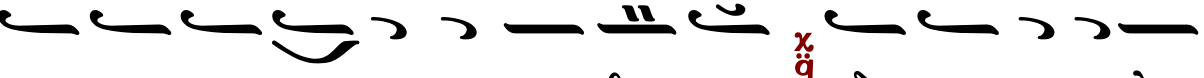

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

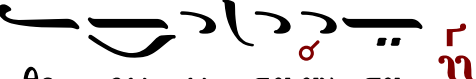

 αι ω νων Αμην

Θεοτοκίον

Ο ι εξ ε θνων υ μνου ου μεν σε Θε ο το κε α

 γνη ο τι Χρι στον τον Θε ο ον η μων ε τε ε κες τον

 εκ της κα τα ρας τους αν θρω πους δι α σου ε λευ

 θε ρω ω σα αν τα

Κάθισμα δ'

Ω πως Ι ου δας ο πο τε ε σου ου μα θη η της

την προ δο σι αν ε με λε τα α κα τα α σου συν

ε δει πνη σε δο λι ως ο ε πι βου λος και αι α δι ι

κος πο ρευ θεις ει ει πε τοις ι ε ρευ σι τι μοι πα ρε

χε τε και πα ρα δω σω υ μιν ε ε χει νον τον τον

νο μον λυ σαν τα και βε βη λουν τα το Σαβ βα τον μα κρο

θυ με Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον δ΄

Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον ι΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ̣ π̣ Πά χ̣

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.348*

Ο α να βαλ λο με νος φως ω ως ι μα α

α α τι ι ι ι ον γυ μνος εις χρι ι σιν ι

ι στα α α το και εν σι α γο ο ο νι ρα πι σμα

ε δε ξα α το υ πο χει ρω ων ων ε ε πλα α α

σεν ο δε πα ρα α α νο ο μο ος λα α α

ος τω Σταυ ρω προσ η η λω ω σε το ον Κυ υ

ρι ο ον της δο ο ο ο ξης το ο τε το κα α τα

α πε ε τα α α σμα του να ου ου ε ε ε

σχι ι ι σθη η ο η λι ι ος ε σκο ο ο τα α

α α σε μη φε ε ρων θε α σα α σθαι Θε ε ο ον υ

υ υ βρι ζο ο με ε ε ε νον ον τρε ε μει τα

α συ υμ πα α α αν τα αυ τον προ οσ κυ νη η

η σωω ω ω μεν

Ο μα θη της η ηρ νη σα α το ο λη στη

ης ε βο ο ο ο η η η η σε μνη σθη τι μου Κυ ρι

ε εν τη βα ασι λει ει ει α α α α σου

Ἦχος λ π Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.349*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Ε ι ρη νευ σο ο τον κο σμον ο εκ Παρ θε νου κα τα δε

ξα α α με νος Κυ ρι ε σα ρ κα φο ρε σαι υ υ περ δου

λων ι να συμ φω νως σε δο ξο γο γου μεν φι

λα αν θρω πε ε

Ἀντίφωνον ια'

Ἦχος λ π Πά χ

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.350*

Α ν τι ι ι α γα α θων ων ε ποι οι η σα

ας Χρι ι στε τω γε νει ει ει τω ω ων Ε ε βραι

αι αι ων σταυ ρω θη η ναι σε κα α α τε δι

ι κα α α α σαν ο ο ξος και αι χο ο λη η ηην

σε πο ο τι ι σα α α αν τες αλ λα δος αυ τοις Κυ

ρι ε κα τα τα ε ε ερ γα α α α αυ

των ο τι ου ου συ υν η καν την ση ην συ υγα

τα α α βα α α α σιν

ε πι τη προ δο σι ι ι ι α ουκ ηρ κε σθη

σα αν Χρι ι στε τα α γε ε νη τω ων Ε βραι αι αι αι

ων αλλ ε κι νουν τα ας κε φα α λα ας α α α

αυ των μυ κτη ρι σμον και αι χλε ευ η η ην προσ

α α γο ο ο ον τες αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι

ε κα τα τα ε ε ερ γα α α α αυ των

ο τι κε να κα τα σου ου ε εμε λε ε ε τη η η η

σαν

ου τε γη η ω ω ως ε ε σει ει ει σθη ου

τε πε τραι ως ε ερ ρα α γη η η η σαν Ε βραι

αι ους ε ε πει ει ει σαν ου τε του να ου το ο ο

κα τα α πε ε τα α α α σμα ου τε των νε κρων η

η α να α α α στα α α α σις αλ λα δος αυτοις

Κυ ρι ε κα τα τα ε ε ερ γα α α α αυ

των ο τι κε να κα τα σου ου ε εμε λε ε ε τη η

η η σαν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Θεοτοκίον

Θ ε ον εκσου σαρκω θεν τα ε γνωμεν Θε ο το ο

κε Παρ θε ε νε μο νη α γνη μο νη ευ λο ο γη με νη

δι ο α παυ στως σε α νυ μνουν τες με γα λυ υ

νο με εν

Ἀντίφωνον ιβ'

Τ α δε ε λε ε γει Κυ ρι ι ο ος τοις Ι ου

ου ου δαι αι αι αι οις γ λα ο ος μου τι ε ποι η η

σα α σοι β λ η τι ι σοι πα ρη νω ω ω

ω ω χ λ η η η η σα γ δ τους τυ φλους σου ε ε φω τι

ι σα Δ δ τους λε πρους σου ου ε ε κα θα α α ρι ι

ι ι σα Δ δ αν δρα α ο ον τα ε πι κλι ι ι νη ης

η νω ρ θω ω ω σα α α α μην γ δ λα ο ος μου

τι ι ε ε ποι η η σα α α σοι οι Δ δ και τι ι μοι αν τα

πε ε ε ε δω ω ω ω κας γ δ αν τι ι του μα αν να

χο ο λην Δ δ αν τι ι του ου υ δα τος ο ο ο ξο ος Δ δ

αν τι του α γα α πα α αν με Σταυ ρω ω με προσ

η λω ω ω σα α α α τε ουκ ε τι στε ε ε

γω λοι οι πον κα λε σω μου τα α ε ε ε θνη η

κα χει ει ει να α με ε δο ξα α α σου ου ου ου

σι συν τω Πα τρι ι ι και τω Πνε ε ε ευ μα α

α α τι κα γω αυ τοις δω ρη η η η σο ο ο

ο μαι ζω η η ην την αι ω ω ω ω νι ι ι ι

ον

η η η η με ε ε ε ρον του να α ου το

κα τα α πε τα α σμα εις ε λεγ χον ρη γνυ υ ται

αι των πα ρα α α νο ο ο ο μων και τας

ι δι ας α α κτι ι ι να ας ο η η λι ο ος

κρυ υ υ πτει Δε σπο ο ο την ο ρων σταυ ρου ου

ου ου με ε ε ε νον

Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα α ηλ Ι ου

δαι αι αι οι οι και Φα ρι ι ι σαι αι αι αι

οι ο χο ρος των α πο ο στο ο λων βο α α

α προ ος υ υ υ μας ι ι ι δε ε να α

α ος ον υ μεις ε ε λυ σα α τε ι δε ε α

α α μνος ον υ μεις ε σταυ ρω ω ω σα α α α

τε τα αφωωπααρεεδωκατεε αλλεξου

σιιαααεεαυτουααανεεεε

στημηπλααναασθεεΙιουδαιαιαιοιοι

αυτοοοοςγαρεεστιν οενθαλασσηησω

ωσαςκαιαιαιεενερημωωωθρεεε

εψαςαυτοςεεστινηζωηηηκαι

αιτοοοφωςκαιηηειειρηηηνητου

ουουκοοοοσμου

Ἦχος λ π ρ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.355*

Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

μα τι **Δ**
Δ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ωνων **Α**μην **γ**
Δ

Θεοτοκίον

Χ αι αι ρε η πυ υ λη του βα σι λε ως της δο

ξης **Δ** ην ο **Υ** ψι στος μο νος δι ω δευ σε **γ** και πα α λιν **Δ**

ε σφρα γι σμε ε νην κα τε λι πεν **Δ** εις σω τη

ρι αντωνψυ χω ων η η μων **γ**
Δ

Κάθισμα ε'

Ἦχος λ π δὲ

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.355*

Ο τε πα ρε στης τω **Κ**α ι α α φα α ο **Θ**ε ε

ος και πα ρε δο θης τω Πι λα τω ω ο κρι ι

της αι ου ρα νι αι δυ να μεις εκ του φο βου ε

σα α λευ θη η σαν το τε δε και υ ψω ω θης ε

πι του ξυ λου εν με σω δυ υ ο λη στων και ε λο γι

σθης με τα α νο ο μων ο α να μαρ τη τος δι α

το σω σαι το ον αν θρω ω πον α νε ξι κα κε Κυ υ

ρι ε δο ξα σοι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον ε΄

Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον ιγ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ̣ π̣ Πά̣ χ̣

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.356*

Τ ο α α θροι σμα α τω ω ων Ι ι ι ου ου δαι

αι αι ων τω Πι λα α τω η τη η σα αν το σταυ

ρω θη η ναι αι αι σε Κυ υ ρι ι ι ι ε αι τι

αν γαρ εν σοι οι μη η η ε ευ ρο ον τες τον υ

πευ θυ υ νον Βα ραβ βαν η η λευ θε ε ε ε ρω ω

ω ω σαν και σε τον δι και ον κα τε δι κα σαν μι

αι φο νι ας εγ κλημα κλη η η ρω σα α με ε ε

ε νοι αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε το αν τα πο

ο δο ο μα α αυ των ο τι κε να κα τα σου ου ε ε με λε

ε ε τη η η η σαν

Ο ν παν τα φρι ισ σει ει ει και αι τρε ε ε μει και

πα σα γλωσ σα υ υ μνει Χρι στον Θε ου δυ να α μι ι

ιν και αι Θε ου ου σο φι ι ι ι αν οι ι ε

ρει εις ε ερ ρα α πι ι ι σαν και ε δω καν

α αυ τω ω χο ο ο ο λην και παν τα πα θειν κα

α τε δε ε ε ε ξα α α α το σωσαι θε λων η

η μας εκ των α νο ο ο μι ω ω ν η η η η

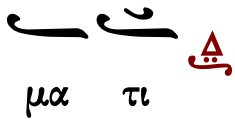
μων τω ι δι ω αι αι μα α τι ω ως φι λα α

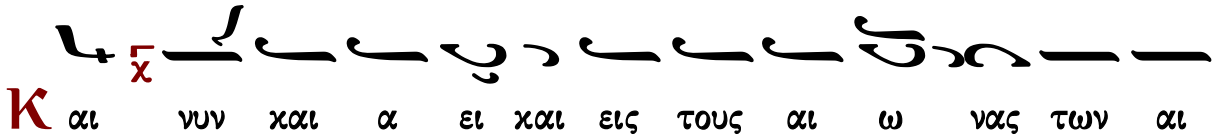
αν θρω ω ω ω προς

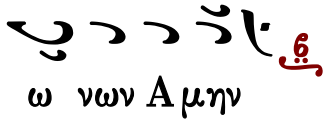
Ἦχος λ π Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.357*

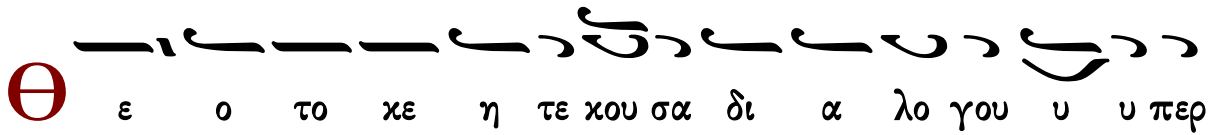
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

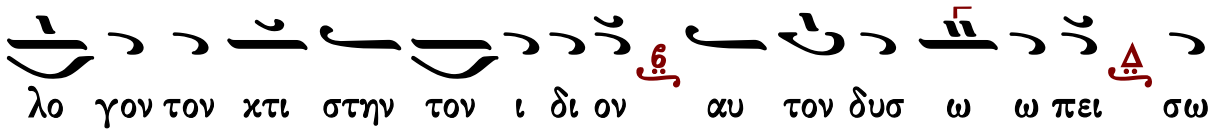
μα τι

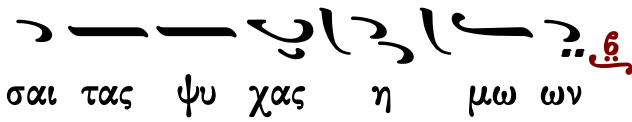

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων Αμην

Θεοτοκίον

Θε ο το κε η τε κου σα δια λο γου υ υ περ

λο γον τον κτιστην τον ιδιον αυτον δυσωωπεισω

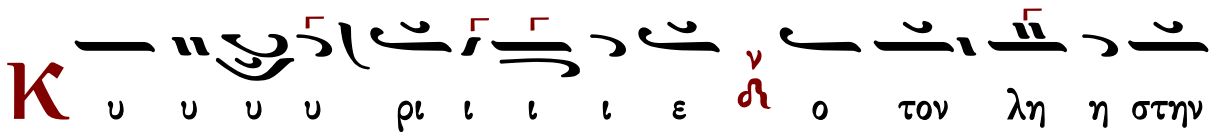

σαι τας ψυχας ημων

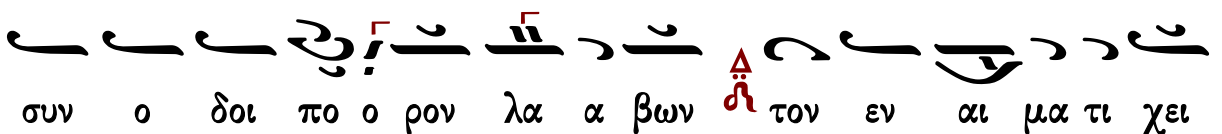

Ἀντίφωνον ιδ'

χορὸς β'

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη̣ ρ̣

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.358*

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ο τον λη η στην

συν ο δοι πο ο ρον λα α βων τον εν αι μα τι χει

ρας μο λυ υ υ υ να α α αν τα και η η μας

συν αυ τω κα α τα ρι ι ι θμη η η η σον

ως α γα θο ο ος και φι λα α α αν θρω ω ω ω

πος

Μι κραν φω ω νην α φη κε εν ο λη η στης εν τω

στα αυ ρω με γα λην πι στι ιν ε ε ευ ρε ε μι

ι ι α α ρο πη ε ε ε σω ω ω ω θη και

πρω τος Πα ρα α δει ει ει σου πτυ υ λας α α νοι οι

οι ξας ει ει εισ η η η ηλ θεν ο αυ του

την με ε τα νοι οι α αν προ ος δε ξα α α με ε ε ε

νοσ ^Δ Κυ υ υ ρ ι ε δ ο ο ο ο ξ α α α α σοι ^ν

Ἦχος λ π ρι Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.359*

^χ Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ

^χ Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην ^ν

Θεοτοκίον

^ν Χ αι ρε η δι αγ γε λου την χα ραν του κο σμου δε

ξ α με ε νη ^Δ και ρε η τε κου ου σα τον ποι η την σου

και Κυ ρι ον ^ν και ρε η α ξι ω θει σα γε νε σθαι Μη η

τηρ Χρι στου ου του Θε ου ^ν

* ου ου ου ου ^ν

η με ε ρον κρε μα ται αι ε ε ε πι ι ξυ

υ υ λου ο εν υ δα α σι ι την γη ην κρε μα α

α α σιας στε φα νον εξ α καν θω ων πε ρι ι

τι ι θε ε ε ε ται ο των αγ γε ε λων βα α σι

ι ι λευς ψευ δη πορ φυ υ υ ραν πε ρι βαλ λε

ται ο πε ρι βα α α λ λων τον ου ρα α νον ε

εν νε ε ε φε ε ε λαι αις ρα πι σμα α κα τε

ε δε ε ξα α α α το ο εν Ι ορ δα α α νη ε

λευ θε ρω ω σιας τον Α α α δαμ η λοι οι

οις προ οση η λω ω ω θη ο Νυμ φι ι ι ι ο

ος της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας λογ χη η η ε

ε ε κε εν τη η η θη ο Υι υι ο ο ος τη ης

Παρ θε ε ε ε νου προσ κυ νου με εν σου τα πα α α

θη η Χρι ι ι στε δει ει ει ει ει ξον η η μι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν και την εν δο ξο ον

σου ου ανα α α στα α α α σιν

Μ η ως Ι ου δαι οι ε ο ορ τα α σω ω ω ω

μεν και γαρ το Πα α α σχα η η μων υ περ η μων

ε ε τυ υ υ θη Χρι στο ος ο Θε ε ε ε ος

αλλ εκ κα θα ρω ω μεν ε α αυ τους α πο παν τος

μο λυ υ σμου και ει λι κρι νω ως δε η η θω

ω μεν αυ τω α να α στα α α Κυ υ ρι

ι ι ε σω σον η μα ας ω ως φι λα α αν θρω ω

ω ω προς

Ο Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και

αι α να α α α στα α α α σις υ υ πα αρ χει τω

ω λα ω ω ω ω σου και επ αυ τω ω πε ε ε ποι οι

θο ο ο τες σε τον σταυ ρω θεν τα Θε ον η μω ων

υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Θεοτοκίον

Ο ρω σα σε κρε μα με νον Χρι στε η σε κυ η σα

σα α νε βο ο α τι το ξε νον ο ο ρω μυ στη

ρι ον Υι ε ε μου πως ε πι ξυ λου θνη η

σκεισ σαρ κι πη γνυ με νος ζω ης χορη γε ε

Κάθισμα ς'

Ε ξ η γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας του
 νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προσ η
 λω θεις και τη λογ χη κεντη θεις την α θα να σι αν
 ε πη γα σας αν θρω ω ποις Σω τηρ η μων δο ξα σοι οι
 οι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
 Ἀντίφωνον α´

Ἦχος λ π ς Νη

Πατριαρχική Φόρμιγξ
 Κωνσταντίνου Πρίγγου
 Μ.Εβδομάς 1969 σ.75*

Α ρ χον τες λα ων συν η χθη σαν κα τα του Κυ υ
 ρι ι ι ου και κα τα του Χρι στου ου ου α α αυ
 του

Λ ο γον πα ρα νο μον κα τε ε θεν το κατ ε μου

Κυ ρι ε Κυ ρι ι ε ε μη η ε γ κα τα λι ι ι πη η

ης με

Τ ας αι σθη σεις η μων κα θα ρας τω Χρι στω πα

ρα στη σω ω μεν και ως φι λοι αυ του τας ψυ χας

η μων θυ υ σω μεν δι αυ τον και μη ταις με ρι

μναις του βι ου συμ πνι γω ω ω με εν ως ο Ι ι ου

ου δας αλλ εν τοις τα μει οις η μων κρα ξω ω μεν

Πα τερ η μων ο εν τοις ου ρα νοις α πο του πο

νη ρου ου ου ρυ υ υ σαι αι η μας

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι ^Α ρ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην ^γ ρ

Θεοτοκίον

Π αρ θε νος ε ε τε κες α πει ρο γα με ^β ^λ και Παρ

θε νος ε μει νας Μη τερ α νυμ φευ τε ^γ ρ Θε ο το ο

κε Μα ρι α Χρι στον τον Θε ον η μων ι κε τευ

ε σω θη ναι η μας ^β ^λ

Ἀντίφωνον Β'

Ἦχος λ π Π α

Ε δρα με λε ε γων ο ο ο Ι ου δας τοις πα ρα α

νο ο μοις γραμ μα τε ευ ευ σι τι μοι θε λε τε δου

ναι κα γω υ υ μιν πα ρα δω ω ω σω ω αυ

τον εν με σω δε των συμφω νουν των αυ τος ει στη

κεις α ο ρα τως συμ φω νου ου ου με ε ε

νος καρ δι ο γνω στα φει σαι τω ων ψυ χω ω ων

η η η μων

Ε ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω ω μεν

ωσ περ Μα ρι ι ι ι α α ε πι του δει ει ει

πνου και μη κτη σω με θα φι λαρ γυ ρι ι αν

ως ο ο ο Ι ου δας ι να παν το τε μετα Χρι στου του

Θε ου ου ε σω ω ω με ε ε θα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων Αμην

Θεοτοκίον

Ο ν ε τε κες Παρ θε νε α νε ερ μη νευ τως δι

α παν τος ως φι λαν θρω πον μη δι α λι πης δυ υ

σω που σα ι να κιν δυ νων σω ση τους εις σε ε κα τα

φευ γο ον τα ας

Ἦχος Δι'

Πατριαρχική Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.78*

Δι α Λα ζα ρου την ε γερσιν Κυ ρι ε το ω

σαν να σοι ε κραυ γα α ζον παι δεσ των Ε βραι αι αι

ων φι λα α αν θρω ω ω πε ο δε πα ρα

νο μο ο ος Ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι

ε ε ε ναι

Εν τω δει πνω σου Χρι στε ο Θε ος τοις Μα θη

ταις σου προ ε λε ε γες εις εξ υ μω ωων πα ρα δω

ω ω σει ει ει με ο δε πα ρα νο μο ο ος

Ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι ε ε ε

ναι

ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ι ε ο πα

ρα δι δου ους σε τι ι ις ε ε ε στι του ου

τον δι α του α αρ του υ πε ε ε δει ει ει

ξας ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ου δας ουκ η

βου ουλη η θη συν ι ε ε ε ναι

εις τρι α κον τα αρ γυ ρι α Κυ ρι ι ε και

εις φι λημα δο λι ον ε ζη τουν Ι ου δαι αι οι οι

α πο κτει ει ει ναι αι αι σε ο δε πα ρα

νο μο ο ος Ι ου δας ουκ η βου ουλη η θη συν ι

ε ε ε ναι

Ε ν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ος τοις Μα

θη ταις σου προ ε τρε ε πες ου τω ποι ει ει τε ε

ωσ περ ει ει ει δε ε ε τε ο δε πα ρα

α νο μοσ Ι ου ου ου ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν

ι ε ε ε ναι

Γ ρη γο ρει τε και προσ ευ χε ε σθε ι να μη η πει

ει ει ρα σθη η τε τοις Μα θη ταις σου ο Θε ο ο ος

η μων ε ε ε λε ε ε γες ο δε πα ρα

νο μο ο οσ Ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι

ε ε ε ναι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Θεοτοκίον

Δ ι α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου ουλους

σου Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε ον

εις σε ε κα τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει ει χος και

προ στα σι αν

Ε ν τω δει ει πνω τους Μαθη τα ας δι α τρε ε

φων και την σκη η ψιν της προδο σι ι ας γι νω ω σκων

εν αυ τω τον Ι ου δαν δι η λεγξας α δι ορθω

τον μεν του τον ε πι στα μενος γνω ρι ι σαι δε πα σι βου

λο μενος ο τι θε λων πα ρε δο ο θης ι να

κο σμον αρ πα α σης του αλ λο τρι ι ου μα κρο ο θυ με

δο ξα σοι οι οι οι

Ἀντίφωνον δ'

Κημερον ο Ιουδας καταλιμπανει τον

Διδασκααλον και παραλιμπανει τον διαα

ααβοοολον τυφλουταιτω παθειτηςφι

λαργυυριιιας εκπιπτει τουφωτοοοςοο

εσκοοτισμεεενος πωςγαρηδυυνα

τοοβλεεεπειν οτονφωστηραπωωληηη

σαςτριααακονταααργυριιων

αλλημινανετειειλενοπαθωνυπερτουουκοοο

σμου προς ονοβοοοηησωμεν οπαθωνκαι

συμπαθωνανθρωωποιςδοοξα σοι

Ἡ με ρον ο Ἰ ου δας πα ρα ποι ει ται θε ο

σε βει ει αν ^{χ̣ῳ} και αλ λο τρι ου ται του ου χα α ρι ι ι

ι ι σμα α α τος ^{π̣ῳ} υ παρ χων μα α θη η τη

η η ης γι ι ι νε ται αι προ δο ο ο της ^{χ̣ῳ} εν

η θει φι λι κω ω ω δο ο λον υ υ πο κρυ υ υ

πτει ^{π̣ῳ} και προ τι μα ται α φρο νως της του Δε

σπο ο του α α γα α α πης ^{χ̣ῳ} τρι α κοντα αρ γυ ρι ι

α α ο δη γος γε νο με ε νος συν ε ε δρι ι ου

πα α ρα νο ο ο μου ^{π̣ῳ} η μεις δε ε χοντες σω τη

ρι ι α αν τον Χρι στον αυ τον δο ξα α σω μεν ^Δ

Ἦχος 4̣ Πα̣

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.83*

Την φιλα δελ φι ανκτη σω με ε θα ως εν Χρι στω ω

ω ω α δελ φοι και μη το α συμ πα θες προς του ους

πλη σι ι ι ο ον η μων ι να μη ως ο δου

λος κα τα κρι θω μεν ο α νε λε ε η η η μων δι

α τα δη να α α α ρι ι ι α α και ως ο Ι

ου δας με τα με ε λη η θε εν τες μη δεν ω ω φε λη η

η σω ω ω μεν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην **Δ**

Θεοτοκίον

Δ ε δο ξα σμε να πε ρι σου ε λα λη θηπαν τα χου

ο τι ε κυ ησαςσαρ κι τοντων ο λων ποι ητην **π** **9** Θε

ο το κε **Μ**α ρι α **π** **9** παν υ μνητε και απει ρο γα

π **9** με

Ἄντιφωνον ε'

Ἦχος λ π Πά

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.85*

Ο μα θη της του ου ου **Δ** ι ι ι δα σκα α α

λου **Δ** **π** συν ε φω ω ω νει τη ην τι μνη και τρι

α κ ο ν τ α α ρ γ υ ρ ι ι ι ο ι ς π ε π ρ α κ ε ε ε τ ο ν Κ υ υ

υ ρ ι ι ι ο ν φ ι λ η μ α τ ι ι ι δ ο λ ι ι ι

ω π α ρ α δ ο υ ο υ ς α υ τ ο ν τ ο ι ς α ν ο ο μ ο ι ο ι ς ε ι ς

θ α α α ν α α α τ ο ν

C η μ ε ρ ο ν ε λ ε γ ε ν ο κ τ ι σ τ η ς ο υ ρ α ν ο υ ο υ κ α ι

γ η ς τ ο ι ς ε α υ τ ο υ ο υ ο υ μ α α θ η τ α ι ς η γ γ ι

κ ε ε ε ν η ω ω ω ρ α κ α ι ε φ θ α σ ε ν Ι ο υ ο υ δ α α ς ο

ο π α ρ α δ ι δ ο υ ο υ ο υ ς μ ε μ η τ ι ς μ ε α ρ ν η

σ η τ α ι β λ ε π ω ν μ ε ε ε ν τ ω ω ω Σ τ α υ ρ ω ε ν

μ ε σ ω δ υ υ υ ο ο λ η σ τ ω ν π α σ χ ω ω γ α ρ ω ς α ν

θρω ω προς και σω ζω ως φι λα α αν θρω ω

ω προς τους εις ε με ε ε πι στε ε ευ ο ο

ον τας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Θεοτοκίον

Η αρ ρη τως επ ε σχα των συ υλλα βου σα και

τε κου ου ου σα τον κτι στην τον ι δι ον Παρ θε

νε σω ζε τους σε ε με γα λυ νο ον τα ας

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.87*

Ὁ ἡμερον γρηγορει εἰς οἱ οὐδας παρὰ

δοῦναι τὸν Κυρίον τὸν προτῶν αἰώνων Σω

τη ἡρα τοῦ κοσμοῦ τὸν ἐκπεντεαῶντων χορτά

ἄσαντα πληθῆ σημερον ὁ ἀνομὸς ἀρνείται

τὸν Διῶκαλον μαθητῆς γενομένος Δεσποτῆν

παρεδωκεν ἀργυρίω πεπρακτοῦ μανναχορ

τάσαντα τὸν ἀνθρώπον

Ὁ ἡμερον τῶσταιρω προσήλωσαν Ἰουδαί

οὐ τὸν Κυρίον τὸν διὰ τεμοντατῆν θαλάσ

σαν ρα α βδω και δι α γα γο ονταυ του ους εν ε ρη

η μω ση με ροντη λογ χη την πλευ ραν αυ του ε

κεν τησαν του πλη γαις μα στι ξαντος υ περ αυ τωντην

Αι γυπτον και χο λην ε πο τι ι σαν τον μαν να τρο φην

αυ τοις ομ βρη ησαν τα

Κυ ρι ε ε πι το πα θος το ε κου σι ον πα ρα

γε νο μενος ε βο ο ας τοις μα θη ται αις σου καν

μι αν ω ραν ουκ ι σχυ σα τε α γρυ πνη σαι μετ ε

μου πως ε πηγ γει λα σθε α πο θνη σκειν δι ε με

καν τον Ι ου δαν θε α σα σθε πως ου κα θε ευ δει

αλ λα σπου δα α ζει προ δου ναι με τοις πα ρα νο ο

μοις ε γει ρε σθε προ σευ ξα σθε μη τις με αρ νη

σηται βλε πων με εν τω Σταυ ρω μα κρο θυ με δο ο ξα

σοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ωνων α μην

Θεοτοκίον

Χ αι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη τον εν ου ρα

νοις χω ρη σα σα εν μη τρα σου και ρε Παρ θε νε των

προ φη των το κη ρυ γμα ^{π ρ} δι η ης η μιν ε λαμ ψεν

ο Εμμα νου ηλ ^{Α ρ} χαι ρε μη τηρ Χρι στου ουτου Θε ου ^{ρ η}

Κάθισμα γ'

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.89*

Ποι ος σε τρο ο πος Ι ου δαπρο δο την του Σω τη

ρος ειρ γα σα το ^{ρ η} μη του χο ρου σε των Α πο στο λων ε χω

ρι σε ^{π ρ} μη η του χα ρι σμα τος των ι α μα των ε

στε ρη σε ^{ρ η} μη συν δει πνη η σας ε χει ει νοις σε της τρα

πε ζης α πω σα το ^{ρ η} μη των αλ λων νι ι ψας τους πο ο

δας τους σου ους υ περ ει ει δεν ^{ρ η} ω πο σων α γα θω ων

α μνη μων ε γε ε νου και σου μεν η α χα

ρι στος στη λι τε ευ ε ται γνω ω μη αυ του δε η α

νει κα στος μα κρο θυ μι α κη ρυτ τεται και το μεγα ε

λε ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Εὐαγγέλιον γ' Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον ζ'

α' χορός

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Ν̣η̣

Πατριαρχική Φόρμιγς
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.90*

Τοις συλ λα βου σι σε πα ρα α νο ο μοις α νε

χο με νος ου τως ε βο ας Κυ υ υ ρι ι ι

ε ει και ε πα τα ξα τε τον ποι οι με ε να και δι

ε σχορ πι σα τε τα δω δεκα προ βα α τα α τους μα θη

η τα ας μου η δυ να μην πλει ους η δω δεκα

λε γε ε ω ω ω νας πα α ρα α στη η η σαι α αγ

γε ε ε λων αλ λα μα α κρο θυ μω ι ι να

πλη ρω θη α ε δη λω σα υ μιν δι ι α α των

προ ο φη τω ω ω ν μου α δη η λα α και κρυ φι

ι α Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α σοι

Tρι τον αρ νη σα μενος ο ο Πε ε ε τρος ευ θε ως

το ρη η θε εν αυ τω ω συ νη η η κεν

αλ λα προσ η γα γε σοι δα κρυ α με τα α

νοι οι οι ας ο Θε ος ι λα α σθη τι μοι και

σω ω ω σο ο ον με

 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

 και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Αμην

Θεοτοκίον

Ω ς πυ υ λην σω τη ρι ον και πα ρα δει σον τερ

πνον και φω τος α α ι δι ι ι ου νε φε ε

λην υ παρ χου σαν την α γι ι αν Παρ θε νον υ

μνη η η η σω μεν α παν τες λε γον τες το χαι ρε αυ

 τη

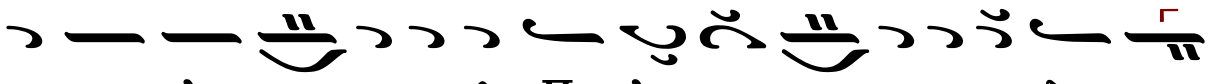
Ἦχος Δι'

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.92*

Ε ι πα τε πα ρα νο ο μοι τι η κου σα τε πα ρα του

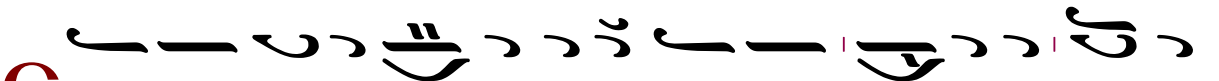

Σω τη ρος η μων ου νο μον ε ξε θε ε το και των

προ φη τω ων τα δι δα α α γμα α α τα πως

ουν ε λο γι σα α σθε Πι λα τω πα α α ρα δου ου

ναι τον εκ Θε ου Θε ο ον Λο ο ο γον και λυ τρω

τη ην των ψυ υ χω ω ων η η η μων

C ται ρω θη τω ε κρα α ζον οι των σων χα ρι σμα των

α ει ει ε ε εν τρυ φω ων τες και κα κουρ γον

αντ ευ ε ερ γε ε ε του η τουν το λα βειν οι των δι και

αι αιων φο ο νε ευ ται αι ε σι ω πας δε Χρι στε

φε ρων αυ τω ωων την προ πε ε ε τει ει ει

αν πα θει ει ν θε ε ε λων και σωσαι η

μα ας ως φι ι λα α αν θρω ω ω προς

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Ο τι ουκ ε ε χο μεν παρ ρη σι αν δι α τα

πολ λα η μω ων α μαρ τη μα τα συ τον εκ σου γεν νη

θεν τα δυ σω πησον Θε ο το ο κε παρ θε νε πολ

λα γαρ ι σχυ ει δε η σις μη τρος προς ευ με νει αν

Δεσπο του μη πα ρι δης α μαρ τω λων ι κε σι

ιας η παν σεμνος ο τι ε λε η μων ε στι και

σω ζειν δυ να με νος ο και πα θειν υ περ η μων κατα δε

ξα μενος

Ἀντίφωνον θ'

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.95*

ε στη σαν τα τρι ακον τα αρ γυ ρι α την

τι μην του τε τι μη με ε νου ο ον ε τι μη σαν

το α πο Υι ω νων Ισραηλ ^{π ρ} γρη γο ρει τε και προς ευ

χε σθε ι να μη εισ ελ θη τε εις πει ρα σμον ^{χ ρ} το μεν

πνευμα προ θυ μον ^{χ ρ} η δε σα αρξ α σθε νης ^{χ ρ} δι α του

το γρη γο ρει τε ^{ρ η}

Ε ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην ^{χ ρ} και εις

την δι ψαν μου ε πο τι σαν με ο ο ξος ^{π ρ} συ δε Κυ ρι ε

α να στη σον με ^{χ ρ} και αν τα πο δω ω σω αυ τοις ^{χ ρ η}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^{χ ρ}

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Αμην π ρ

Θεοτοκίον

Ο ι εξ ε θνων υ μνου μεν σε Θε ο το κε

Α γνη ο τι Χρι στον τον Θε ο ον η μων ε τε ε

κεσ π ρ τον εκ της κα τα ρας τους αν θρω πους δι α σου

ε λευ θε ρω ωσαν τα ρ η

Κάθισμα δ'

Ἦχος λ ρ δὲ Νη ρ

Πατριαρχική Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.95*

Ω πως Ι ου δας ο πο τε σου ουμα θη της ρ η την

προ δο σι αν ε με λε τα α κα τα σου ρ η συν ε δει

πνη σε δο λι ως ο ε πι βουλος και αι α δι κος ρ η πο ρευ

θεις ει ει πε τοις ι ε ρε ευ σι ^Δ9 τι μοι πα ρε χε τε και

πα ρα δω σω υ μιν ε ε χει νον ^Δ9 τον τον νο μον

λυ σαν τα και βε βη λουν τα το Σαβ βα τον ^Δ9 μα κρο θυ με

^α Κυ υ ρι ε δο ξα ^χ σοι οι οι οι ^η

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον δ'

Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον ι'

β' χορός

Ἦχος λ π Πά

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.95*

Ο α να βαλ λο με νος φως ως ι μα τι ι

ον γυ μνος εις χρι ι σιν ι ι στα το και εν σι

α γο νι ρα πι σμα ε δε ξα α το υ πο χει ρω ων

ων ε ε πλα σε ο δε παρα α νο ο μο ο ος

λα ος τω Σταυρω προσ η λω σε το ο ον Κυ υ ρι

ον της δο ο ο ξης το τε το κα τα πε ε τα α

σμα του Να ου ε ε ε σχι ι ι σθη η ο η

λι ος ε σκο ο ο τα α α α α α σε μη φε ρων θε

α σα α σθε Θε ο ον υ υ υ βρι ζο ο ο με ε ε

νον ον τρε ε ε μει τα συ υμ πα α αν τα αυ

τον προ οσ κυ νη η η σω ω ω μεν

Ο μα θη της ηρ νη σα α το ο λη στης ε

βο ο ο η η η σε μνη σθη τι μου Κυ ρι ι ε

εν τη βα ασι λει ει ει α α α σου

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Αμην

Θεοτοκίον

Ε ι ρη νευ σο ον τον κο σμον ο εκ Παρ θε νου κα

τα δε ξα με νος Κυ ρι ε σαρ καφο ρε σαι υ υ περ

δου λων ι να συμ φω ω νως σε δοξο λο γου ου μεν φι

λαν θρω ω πε ε

Ἀντίφωνον ια'

Ἦχος λ π Πά

Α ν τ ι α α α γ α θ ω ν ω ν ε π ο ι η σ α ς Χ ρ ι σ τ ε

τ ω ω γ ε ε ν ει τ ω ν Ε β ρ αι αι αι ω ν σ τ α υ ρ ω θ η

ν αι σ ε κ α τ ε δι κ α α σ α ν ο ξ ο ς κ αι χ ο λ η η η η ν σ ε

π ο τ ι ι ι ι σ α α ν τ ε ς α λ λ α δ ο ς α υ τ ο ι ς Κ υ

ρ ι ι ε κ α τ α τ α ε ρ γ α α υ τ ω ν ο τ ι ο υ σ υ ν

η κ α ν τ η ν σ η ν σ υ υ γ κ α τ α α α β α α α σ ι ν

Ε π ι τ η π ρ ο δ ο σ ι α ο υ κ η ρ κ ε ε σ θ η η

σ α α α ν Χ ρ ι σ τ ε τ α α γ ε ε ν η τ ω ν Ε β ρ αι αι αι

ω ν α λ λ ε κ ι ν ο υ ν τ α ς κ ε φ α λ α ς α α υ τ ω ν μ η

κ τ η ρ ι σ μ ο ν κ αι χ λ ε ε υ η η η η ν π ρ ο σ α α α γ ο ο

ον τες ^π αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα

ε ερ γα α α αυ των ^Δ ο τι κε να κατα σου ε

εμελε ε ε τη η η σαν ^π

Ο υ τε γη η ω ω ως ε σει ει ει σθη ^Δ ου τε

πε τραι ως ερ ρα α γη η η σαν ^Δ Ε βραι αι ους

ε ε πει σαν ^π ου τε του Να ου ου το ο κα τα πε ε

ε ε τα α α σμα ^Δ ου τε των νε κρων η Α να α

α στα α α σις ^Δ αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα

τα τα ε ερ γα α α αυ των ^Δ ο τι κε να κατα

σου ε εμελε ε ε τη η η σαν ^π

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Αμην

Θεοτοκίον

Θ ε ον εκ σου σαρ κω θεν τα ε γνωμεν Θε ο το

ο κε Παρ θε νε μο νη α γνη μο νη ευ λο ο γη με

νη δι ο α παυ στως σε ε α νυ μνουν τες με γα λυ

νο ο με εν

Ἀντίφωνον ιβ'

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη̣

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.99*

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ο ος τοις Ι ου ου

ου δαι αι αι οις γ λαι ο ος μου τι ε ποι η η σα

α α σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω ω χλη η η

σα γ λτους τυ φλους σου ε ε ε φω τι ι σα α τους λε

πρους σου ου ε ε κα α θα α α ρι ι ι σα Δ λ

αν δρα α ο ο ον τα β λαι ε πι κλι ι ι ι νη ης η νωρ

θω σα α α μην γ λαι ο ος μου τι ε ποι η η

σα α α σοι β λκαι τι ι μοι αν τα πε ε ε δω ω

ω κας γ λαν τι του μα αν να χο λην Δ λαν τι ι

του ου υ υ υ δα το ος ο ο ο ξος γ λαν τι του

α γ α α πα α αν με Σ τ α υ ρ ω ω με π ρ ο σ η λ ω ω ω σα

α α τε ο υ κ ε τι σ τε ε γ ω λ ο ι π ο ν κα λε

σω μου τα α ε ε ε θ ν η κα κ ει ει να α με ε δο ο

ξ α α σου ου ου σι σ υ ν τ ω Πα τ ρ ι και τ ω

Π ν ε ε ευ μα α α τι κα γ ω αυ το ις δω ρ η

σο ο μ αι ζ ω η η η ν τ η ν αι ω ω ω ν ι ι ι ο ν

η με ρ ο ν του Ν α ου το κα τα πε τα α σ μα εις

ε λε γ χ ο ν ρ η γ ν υ τ αι αι τ ω ν πα ρ α α νο ο

μ ω ν και τ ας ι δι ας α κ τι ι ι να ας ο

η λι ο ος κ ρ υ υ π τ ει Δ ε σ π ο ο τ η ν ο ρ ω ν σ τ α υ ρ ο υ

ου με ε ε νον ^γ _{δλ}

Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα ηλ ^{δλ} _{δλ} Ι ου δαι οι

και Φα ρι ι σαι αι αι οι ^β _λ ο χο ρος των Α πο ο στο

ο λων βο α α α προ ος υ μας ^γ _{δλ} ι δε Να

ος ^{δλ} _{δλ} ον υ μεις ε ε ε λυ σα α τε ι δε Α μνος ον υ

μεις ε σταυ ρω ω ω σα α τε ^γ _{δλ} τα φω ω πα α ρε

δω κα τε ε ^{δλ} _{δλ} αλλ ε ξου σι α α ε ε αυ του α α

νε ε ε στη ^γ _{δλ} μη πλα να α σθε Ι ι ι ι ου

δαι αι αι οι οι ^γ _{δλ} αυ τος γαρ ε στιν ο εν θα λα α σση

η σω ω ω σας ^β _λ και αι αι αι ε εν ε ρη μω ω ω θρε

ε ε ψας γ αυ τος ε στιν η ζω η η η και το

φως γ και η η η ειρη η η η νη του ου ου κο ο

ο σου χ γ δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην γ δ

Θεοτοκίον

Χ αι αι ρε η πυ υ λη του Βα σι λε ε ως της δο

ξης δ ην ο Υ ψιστος μο νος δι ω δευ σε γ δ και πα

α λιν ε σφρα γι σμε νην κα τε λι πεν εις σω τη

ρι αντωνψυ χω ων η μων^ν_{δι}

Κάθισμα ε'

Ἦχος λ π̣ δι̣ ϛ

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.104*

Ο τε πα ρε στης τω Κα ι α φα α ο Θε

ος_{δι} και πα ρε δο θης τω Πι λα τω ω ο Κρι της_{δι}

αι ου ρα νι αι δυ να μεις εκ του φο βου ε σα α λευ θη

σαν_{δι} το τε ε δε υ ψω θης ε πι του ξυ λου εν με σω

δυ υ ο λη στων^Δ₉ και ε λο γι σθης με τα α νο

μων ο α να μαρ τητος δι α το σω ωσαι τον αν θρω

πον^π₉ α νε ξι κα κε Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι

Ἀντίφωνον ιγ΄

α' χορός

Ἦχος λ π Πά

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.104*

Τ ο α θροι σμα α τω ω ων Ι ι ι ου δαι αι αι

ων τω Πι λα τω η τη σα αν το σταυ ρω θη η ναι

αι αι σε Κυ υ υ ρι ι ι ε αι τι αν γαρ

εν σοι οι μη η η ευ ρο ο ον τες τον υ πευ θυ νον

Βα ραβ βαν η λευ θε ε ε ρω ω ω σαν και

σε τον δι και ον κα τε δι ι κα σαν μι αι φο

νι ας εγ κλημα κλη η η ρω σα α α με ε ε

νοι ^π αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε το αν τα πο

ο δο ο μα α α αυ των ^Δ ο τι κε να κατα σου

ου ε εμελε ε ε τη η η σαν ^π

Ο ν παν τα φρι ισ σει ει ει και τρε ε ε μει και πα

σα γλωσ σα υ μνει ^Δ Χρι στον Θε ου δυ να α μι ι ν και

αι Θε ου ου σο φι ι ι αν ^π οι ι ε ρεις

ερ ρα α πι σαν και ε δω καν α αυ τω ω ω χο

λην ^Δ και παν τα πα θειν κα τε δε ε ε ξα α

α το σωσαι θε λων η μας εκ των α νο μι ω

ω ων η η η μων ^Δ τω ι δι ω αι μα τι ω

ως φιλα α αν θρω ω ω προς

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Αμην

Θεοτοκίον

Θ ε ο το κε η τε κου σα δι ι α λο γου υ

περ λο ο ο γον τον Κτι στην τον ι δι ον αυ

τον δυ σω πει σω σαι τας ψυ χας η η μω ων

Ἀντίφωνον ιδ'

K υ ρ ι ι ε ο τον λη στην συν ο δοι πο ο

ρον λα βων τον εν αι μα τι χει ει ρας μο λυ υ

υ να α αν τα και η μας συν αυ τω κα α

τα α ρ ι ι ι θμη η η σον ως α γα θο ο

ος και φι λα α αν θρω ω ω πος

M ι κραν φω ω νην α φη κε εν ο λη στης εν τω

σταυ ρω με γα λην πι στιν ε ε ευ ρε ε μι α

α ρο πη ε ε σω ω ω θη και πρω τος πα

ρα δει σου πυ λας α νοι οι ξας ει εισ η η ηλ θεν ο

αυ του την με τα νοι αν προσ δε ξα με ε νο ος Κυ υ υ

ρι ε δο ο ο ξα α α σοι ^χν δλ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δδλ

^χΚ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^γδλ

Θεοτοκίον

Χ αι ρε η δι Α γ γε λου την χα ραν του κο σμου δε ξα

με νη ^Δδλ χ αι ρε η τε κου ου σα τον Ποι η την σου και Κυ ρι

ον ^γδλ χ αι ρε η α ξι ω θει σα γε νε σθαι Μη τηρ Χρι

στου του Θε ^χ ου ου ου ου ^γδλ

Ἡ με ρον κρε μα ται αι αι ε ε ε πι ξυ λου ο

εν υ υ δα α σι ι ι την γη ην κρε μα α α

σας στε φα νον εξ α καν θω ων πε ρι τι ι ι

ι θε ε ε ται ο των Αγ γε ε λων Βα α σι

λευς ψευ δη πορ φυ υ υ ραν πε ρι βα αλ λε ται ο

πε ρι βα αλλων τον ου ρα α νον εν νε ε ε

φε ε ε λαι αις ρα πι σμα κα τε δε ξα α το ο

εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας το ον Α

δαμ η λαι οι οισ προ ο οσ η λω ω ω θη ο Νυμ

φίιιιι ο ο ος της Εκκλησιίας

λογχηηη εεε κεντηηηθη ο Υι ο ο

ο ος της Παρθεε ε νου προσκυ νου με εν σου

τα παααθηη Χριστε δει ει ει ει

ζον η η μιν και την ενδοξο ον σου ου Α να α

α στα α α σιν

Μ η ως Ι ου δαι οι ε ορ τα σω μεν και γαρ το

Πα σχα α α η μων υ περ η μων ε τυ υ

θη η η Χρι στο ο ος ο ο Θε ος αλλ εκ κα

θα ρω μεν ε αυ τους α πο παν το ος μο ο ο

λυ σμου και ει λι κρι νως δε η θω ω ω ω

μεν α αυ τω α να στα Κυ υ ρι ε

σω σον η μας ω ως φιλα α αν θρω ω ω προς

Ο Σταυ ρος σου ου Κυ υ ρι ι ε ζω η

η και Α να α α στα α α σις υ υ πα αρ χει

τω λα ω ω ω σου και επ αυ τω ω πε ε ε

ποι θο ο ο τες σε τον σταυρω θεν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων Αμην

Θεοτοκίον

Ορωσα σε κρε μα μενον Χρι στε η σε κυ η σα

σα α νε βο ο α τι το ξε νον ο ο ρω μω στη ρι

ον Υι ε μου πως ε πι ξυ λου θνη σκεις σαρ κι πη

γνυ με νος ζω ης χορη γε ε

Κάθισμα ς'

Ἦχος Δι

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.108*

Εξηγορασας η μας εκ της κα τας του

νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προς

η λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα
 να σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων
 δο ξα σοι οι οι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι

Ἄντιφωνον α΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι Νη̣ ξ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.116*

Αρχοντες λαων συν η χθη η σαν κα τα του Κυ υ
 ρι ι ι ου και κα τα του Χρι στου ου ου α α α αυ
 του

Λο γον πα ρα α νο ο μον κα τε θεν το ο κατ ε ε
 μου Κυ υ ρι ι ε ε Κυ υ ρι ι ι ι ε

μη ηεγκατα λι ι ι πη η η ης με

Τας αι σθησεις η ημων κα θα ρας τω Χρι στω

πα α ρα α στη η η σω ω ω ω μεν και ως φι

λοι αυ του τας ψυ χας ημων θυ υ σω με εν δι α αυ

τον και μη ταις με ρι ι μναις του βι ι ι ου συμ

πνι γω ω ω με εν ως ο Ι ου ου ου ου δας αλλ

εν τοις τα μει οις η ημων κρα α α α ξω ω ω ω

μεν Πα α τερ ημων ο εν τοις ου ρα α νοις α πο

του πο νη ρου ου ου ου ρυ υ υ υ σαι αι η η η μας

γ δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι Δ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην Δ

Θεοτοκίον

Π αρ θε νος ε τε κες α πει ρο γα με και Παρ θε

νος ε μει νας Μη τερ α νυμ φευ τε Θε ο το κε ε Μα

ρι ι ι α Χρι στο ον τον Θε ον η μων ι κε τευ

ε σω θη ναι η μας Δ

Ἀντίφωνον β'

Ἦχος λ π Πά χ

Ε δρα με λε γων ο Ι ου δας τοις πα ρα νο μοις

γραμ μα τε ε ε ευ σι τι μοι θε ε λε ε ε τε ε

δου ου ου ναι κα γω η μιν πα ρα δω ω ω

σω ω α α αυ τον εν με σω δε των συ υ υμ φω

νου ου ουν των αυ τος ει στη κεις α ο ρα τως συμ

φω νου ου ου με ε ε ε νος καρ δι ο γνω στα φει

σαι τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων

Ε ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω ω μεν

ωσ περ Μα ρι ι ι ι α α ε πι του δει ει ει ει

πνου και μη η κτη η σω ω με ε θα φι λαρ γυ ρι

ι α αν ω ω ως ο ο ο Ι ι ου ου ου δας ι να

παν το ο τε με τα Χρι στου ου του Θε ου ου ε σο ο ο με ε

ε ε θα

Ἦχος λ π Κε ϛ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.118*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Ο ν ε τε κες Παρ θε νε α νε ερ μη νευ τως δι

α παν το ο ος ως φι λαν θρω πον μη δι α λι πης

δυσ ω που σα ι να κιν δυ νων σω ση τους εις σε ε

κα τα φευ γο ον τα ας

Ἀντίφωνον γ'

Ἦχος Δε' χ'

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.118*

Δι α Λα ζα ρου την ε γερ σι ι ιν Κυ υ ρι ι

ε το ω σαν να σοι οι ε κρα α αυ γα α α α

ζον παι δεσ των Ε βραι αι αι αι ων φι λα α

αν θρω ω ω ω πε ο δε πα ρα α νο ο μο ο ος Ι

ι ου ου ου δας ουκ η βου ουλη η θη συν ι ε

ε ε ε ναι

Ε ν τω δει πνω σου Χρι στε ο Θε ε ος τοις μα

θη ταις σου ου προ ε ε ε λε ε ε ε γες εις εξ υ

μω ωων πα ρα δω ω ω ω ω σει ει ει ει με ο δε

πα ρα νο ο ο μο ο ος Ι ι ου δας ουκ η βου ου λη

η θη συν ι ε ε ε ε ναι

Ι ω αν νη ε ρω τη σαν τι ι ι Κυ υ ρι ι

ε ο πα ρα δι δου ους σε τι ι ις ε ε

ε ε στι του ου τον δι α του α α αρ του υ πε ε

ε δει ει ει ει ξας ο δε πα ρα νο ο μο ος Ι ι

ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι ε ε ε ε

ναι

ναι

Εἰς τρι α κον τα αρ γυ ρι α α α Κυ υ ρι ι

ε και εις φι λη μα δο ο λι ι ον ε ζη τουν Ι ου

δαι οι α πο κτει ει ει ναι αι αι αι σε ο δε πα

ρα νο ο ο μο ο σ Ι ου ου δας ουκ η βου ουλη η

θη συν ι ε ε ε ε ναι

Εν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ε ος τοις μα

θη ταις σου προ ε τρε ε πες ου τω ποι ει ει τε ε ωσ

περ ει ει ει δε ε ε ε τε ο δε πα ρα νο

μος Ι ι ου δας ουκ η βου ουλη η θη συν ι ε ε

ε ε ναι

Γ ρη γο ρει τε και προσ ευ χε ε σθε ι να μη η πει ει

ει ρα σθη η τε τοις μα θη ταις σου ο Θε ο ο ος η

μω ων ε ε ε λε ε ε ε γες ο δε πα ρα νο

μος Ι ου δας ουκ η βου ουλη η θη συν ι ε ε ε ε

ναι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

Δ ι α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου ου λους σου

Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε ον εις σε ε κα

τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει ει χος και προ στα

σι αν

Κάθισμα θ'

Ἦχος Γαλ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.121*

Ε ν τω δει ει πνω τους μα θη τα ας δι α τρε

φων και την σκη η ψιν της προ δο σι ι ας γι νω ω σκων

εν αυ τω τον Ι ου δαν δι η λεγ ξας α δι ορ θω τον

μεν του τον ε πι στα μενος γνω ρι ι σαι δε πα λιν βου

λο με νος **Δ** ο τι θε λων πα ρε δο θης **Δ** ι να

κο σμον αρ πα α σης του αλ λο τρι ι ου **Γ** μα κρο

Γ ο θυ με δο ξα σοι οι οι οι **Γ**

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον β΄

Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον δ΄

β΄ χορὸς

Ἦχος **λ π ῆ Πα χ**

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.121*

Κ η με ρον ο Ι ου δας κα τα λιμ πα νει τον Δι

δα σκα α λον **χ ῆ** και πα ρα λαμ βα νει το ον δι α α α

α α βο ο ο ο λον **π ῆ** τυ φλου ται τω πα θει της φι

λαρ γυ υ ρι ι ι ας **χ ῆ** εκ πι πτει του φω το ο ος ο

ο ε σκο ο τι σμε ε ε ε νος **π** πως γαρ η δυ υ να

το ο βλε ε ε πειν ο τον φω στη ρα πω ω λη η η

σας τρι α α α κο ον τα α αρ γυ ρι ι ι ι ων

αλλ η μιν α νε τει ει λεν ο πα θων υ περ του ου κο

ο ο σμου προς ον βο η η η η σω ω ω ω

μεν ο πα θων και συμπα θων αν θρω ω ποις δο οξα σοι

Α

η με ρον ο Ι ου δας πα ρα ποι ει ται θε ο σε

βει ει αν και αλ λο τρι ου ται του ου χα ρι ι ι

ι ι σμα α α α τος υ παρ χων μα α θη η τη η

ης γι ι ι νε ται προ δο ο ο ο της εν η θει ει φι

λι ι ι κω ω ω δο ο λον υ υ πο κρυ υ υ υ πτει π ρ

και προ τι μα ται α φρο νως της του Δε σπο ο του α

α γα α α πης * χ ρ π ρ τρι α κοντα αρ γυ ρι ι α Δ ρ

ο δη γος γε νο με ε νος συν ε δρι ι ου πα α

ρα νο ο ο ο μου π ρ η μεις δε ε χοντες σω τη ρι

α αν το ον Χρι ι στον χ ρ π ρ αυ τον δο ξα ασω μεν Δ ρ

Ἄντι τῆς φράσεως «τριάνοντα ἀργύρια» χειρόγραφα και τινες μουσικαὶ ἐκδόσεις ἔχουσι τὴν φράσιν «δουλεύειν φιλαργυρία», συμφωνοῦσαν μετρικῶς πρὸς τὴν ἀντίστοιχον «τριάνοντα ἀργυρίων» τοῦ προηγουμένου τροπαρίου.

* χ ρ π ρ Δ ρ δου λευ ει νφι λα ρ γυ ρι ι ι α α ο δη γος

Ἦχος Ϛ Πα Ϟ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.122*

Την φι λα δελ φι ανκτη σω με ε θα ως εν Χρι στω ω

ω α δε ελ φοι ^{π ρ} και μη το α συμ πα θες προς τους πλη

σι ι ι ο ον η η η μων ^{π ρ} ι να μη ως ο δου λος

κα τα χρι θω ω ω μεν ο α νε λε ε η η η

μων ^{δ ρ} δι α τα δη να α α ρι ι ι α α ^{ρ Δ} και ως

ο Ι ου δας με τα με λη η θε εν τες ^{ρ η} μη δεν ω ω

φε λη η η σω ω ω ω μεν ^{π ρ}

^Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^{Δ ρ}

^Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην ^{Δ ρ}

Δε δοξα σμε να πε ρι σου ε λα λη θη παν τα
 χου **Δ**ο τι ε κυ η σασ σαρ κι τον των ο λων ποι η
 την **π**9 Θε ο το κε Μα ρι α **π**9 παν η μνη τε και α
 πει ρο ο γα α με **π**9

Ἀντίφωνον ε'

Ἦχος λ π Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.123*

Ομα θη της του Δι δα σκα λουσιν ε φω ω νει
 τη ην τι ι ι μην και τρι α ακον τα αρ γυ ρι
 οισ πε πρα κε ε ε τον Κυ υ ρι ι ι ι ον **π**9 φι
 λη μα α α τι ι ι δο λι ι ι ω **π**9 πα ρα δους

α αυ τον τοις α νο μοι οις εις θα α α να α α α τον

π

η με ρον ε λε ε γεν ο κτι στης ου ρα νου ου

ου ου και αι αι αι γης τοις ε αυ του ου ου μαθη ται

αις ηγ γι κεν η η ω ρα και ε φθα σεν Ι ου ου δα

ας ο ο πα ρα δι δου ου ου ους με μη τις με ε

α αρ νη η ση η ται βλε πων με εν τω Στα αυ ρω

εν με σω δυ υ υ ο λη στω ων πα σχω ω γαρ ως αν

θρω ω προς και σω ζω ω ω ως φι ι λα αν θρω ω

πο ος τους εις ε με ε πι στε ε ευ ο ο ο ον τας

π

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Η αρ ρη τως επ ε σχα των συ υλ λα βου σα και

τε κου ου ου σα τον κτι στην τον ι δι ον Παρ θε

νε σω ζε τους σε ε με γα λυ νο ον τα ας

Ἀντίφωνον ς'

Τὰ ἀντίφωνον τοῦτο φάλλεται σήμερον συνήθως εἰς μέλος εἰρημολογικόν

Ἦχος Γα

C η με ρον γρη γο ρει ει ο Ι ου δας πα ρα

δου ου ου ου ναι αι τον Κυ ρι ο ον τον προ των αι

ων σω τη η η ρα του κο ο ο σμου τον εκ πεν

τε α α αρτων χορ τα α α α σα αν τα πλη η η η

θη ση με ρον ο α α νο ο μο ς αρ νει ει ται το ον

Δι δα σκα λο ον μα θη της γε ε νο με ε νο ς Δε σπο

ο ο ο τη ην πα ρε δω κε εν αρ γυ ρι ω ω πε πρα

α κε τον μαν να χορ τα α σαν τα το ον α α ανθρω ω ω

πον

C η με ρον τω Σταυ ρω προς η λω ω σαν Ι ου δαι

αι αι αι οι οι τον Κυ ρι ο ον τον δι α τε μον τα

την θα α α λα ασ σαν ρα α α βδω και δι α

γα γο ο ον τα αυ του ου ου ους ε εν ε ρη η η

μω ση μερον τη λο ο ο γχη την πλευ ρα αν αυ του ου

ε κεν τη σα αν του πλη γαις μα στι ξα αν τος υ περ

αυ τω ων τη ην Αι γυ υ πτον και χο λην ε ε πο τι

ι σαν τον μα αν να τρο φη η να υ τοις ο ο μ βρη η η η σα α

αν τα

Κυ ρι ε ε πι το πα θος το ε κου σι ι ον πα ρα

γε νο με ε νος ε βο ο ο ο α ας τοις μα θη ται αι

αις σου ου ^ηκαν μι αν ω ραν ουκ ι σχυ σα α τε α

γρυ πνη η σαι μετ ε ε μου ^απως ε πηγ γει ει ει

λα α σθε α πο θνη η σκει ει ν δι ε ε με ^ηκαν τον Ι

ου δαν θε α σα α σθε πως ου κα α θε ε ευ δει ει ^π₉

αλ λα σπου δα ζει προ δου ου ναι αι με ε τοις πα ρα νο

ο ο μοι οις ^ηε γει ρε σθε προσ ευ ξα α σθε ^αμη τις

με α αρ νη ση η ται αι βλε πων με ε εν τω Στα αυ ^σ

ρω ^ημα κρο ο ο θυ με δο ο ξα α σοι ^η

^ηΗχος Γα ^χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.126*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Γη

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

^Γω νων [♂]α μην ^Γη

Θεοτοκίον

Χ αι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη τον εν ου ρα

νοις χω ρη σα σα εν μη τρα σου ^Γη και ρε Παρ θε νε

των προ φη των το κη ρυ γμα ^πη δι ης η μι εν ε λαμ

ψεν ο Εμ μα νου ηλ ^Αη και ρε Μη η τηρ Χρι στου ου του [♂]Θε

^Γου ^Γη

Κάθισμα γ'

Ἦχος [♂]Γα ^λχ

Ποιός σε τροόπος Ιουδα προδοτήν του Σωτήρος

εργασάτο ἤμη του χορού ουσε των αποστολων ε

χωρισε πῆμη η του χαρισματος των ιαματων

εστερησε ἤμη συνδειπνησας εκεινοις Δῆσε της τρα

πεζησα πωσατο πῆμων αλλων νιιψας τους ποο

δας τους σου ους υπερειει δεν ἤωποσων αγαθων

αμνηνημων εγεενου ἤκαι σου μενηα χαριστος

στηλιτε ευεται γνωμη Δῆαυ του δε ηανει καστος μα

χροθυμια κηρυττεται Δῆκαι το μεγα ελε

οοοος ἤ

α' χορός

Ἦχος λ ϝ Νη Ξ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.127*

Τοις συλ λα βου σι σε πα ρα α νο ο ο μοις α

νε χο με ε νος ου τως ε βο ας Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε ει και ε πα τα ξα α τε τον ποι οι με ε ε να

και δι ε σχορ πι σα α τε τα δω ω δε κα προ βα α τα α

τους μα θη η η τα α α ας μου η δυ να

μην πλει ους η δω δε ε κα λε γε ε ω ω ω νας πα ρα

στη η η σαι αγ γε ε ε ε λων αλ λα μα α κρο

θυ υ μω ι να πλη ρω ω θη α ε δη λωσα υ μιν

δι ι α α των προ φη τω ω ω ν μου α δη η λα και

κρυ υ φι ι α Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α α σοι

γ

Τρι τον αρ νη σα με νος ο ο Πε ε ε τρος ευ θε ως

το ρη θεν αυ τω συν η η η η κεν αλ λα προσ

η γα α γε σοι δα α κρυ α με τα νοι οι οι ας ο

Θε ος ι λα σθη τι ι ι μοι και σω ω ω ω σο ο ο

ον με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην γ δλ

Θεοτοκίον

Ω ς πυ λην σω τη ρι ον και πα ρα δει σον τε ρ πνον γ δλ

και φω τος α α ι δι ι ι ου νε φε ε λην υ πα ρ

χου σαν την α γι ι αν Πα ρ θε νον Δλ υ μνη η η η σω

μεν α παντες λε γοντες το Χαι ρε αυτη γ δλ

Ἀντίφωνον κ'

Ἦχος Δε χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.128*

Ε ι πα τε πα ρα νο ο μοι τι η κου σα τε πα ρα του

Σω τη ρος η η μων Δ ου νο μον εξ ε θε ε το και των

προ φη τω ων τα δι δα α α γμα α α τα πως

ουν ε λο γι σα α σθε Πι λα τω πα ρα α α δου ου ου

ναι αι τον εκ Θε ου Θε ο ο ον Λο ο ο ο

γον και λυ τρω την των ψυ υ χω ω ων η η η η

μων

C ταυ ρω θη η τω ε ε ε κρα α α α ζον

οι των σω ων χα α α ρι σμα α των α ει ε ε εν

τρυ υ φω ω ων τες και κα κουρ γον αντ ευ ερ γε

ε του η τουν το λα α βειν οι των δι και αι ων φο νε ευ

ται αι ε σι ω πα ας δε Χρι ι στε φε ρων αυ τω

ω ωων την προ πε ε ε τει ει ει αν πα θει ει ν

θε ε ε λων και σωσαι η μας ως φι ι λα α

αν θρωω ω ω προς

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Θεοτοκίον

Ο τι ουκ ε ε χο μεν παρ ρη σι αν δι α τα

πολ λα η μω ων α μαρ τη μα τα συ τον εκ σου γεν νη

θεν τα δυσ ω πη σον Θε ο το κε ε Παρ θε νε πολ λα

γαρ ι σχυ ει δε η σις Μη τρος προς ευ με νει αν Δε σπο

του μη παριδης αμαρτωλων ικεσι ιας η πανσε

μνος οτι ελεημων εστι και σωζειν δυναμε

νος ο και παθειν υπερω των καταδεξαμενος

Ἀντίφωνον θ'

Καὶ τὸ ἀντίφωνον τοῦτο εἴθισται σήμερον νὰ ψάλληται εἰσομολογικῶς.

Ἦχος ἠ Γαϛ'

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.129*

Εστησαν τα τρια κοοντα αρ γυ υ υ ρι

α την τιμη ηην του ου ου τε τι ι μη

με ε ε ε νου ου ον ε τι μη η η σαν το

α πο υι ω ω ω ν Ισ ρα α ηλ γρη γο ρει τε και

προσ ευ χε ε σθε ι να μη εισ ε ελθη η τε ε εις πει

ρα α σμον ρη το μεν πνευμα προ θυ υ μον η δε σα αρξ

α σθε νη ης ρη δι α του το γρηγο ρει ει ει τε ε ρη

Ε δω καν εις το βρω μα α μου ου χο ο λην ρη και εις

την δι ψα αν μου ε πο τι σαν με ε ο ο ο ξος ρη συ δε

Κυ ρι ε α να στη η η σο ο ο ν με ρη και αν τα πο

δω ω ω ω σω α αυ τοι οις ρη

Ἦχος ἠ Γαϛ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.130*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ρη

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Αμην π ρ

Θεοτοκίον

Ο ι εξ ε θνων υ μνου μεν σε Θε ο το κε α

γνη ο τι Χριστον τον Θε ον η μων ε τε ε κες τον

εκ της κα τα ρας τους αν θρω πους δι α σου ε

λευ θε ρω ω σα αν τα

Κάθισμα δ'

Ἦχος λ ρ δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.130*

Ω πως Ι ου δας ο πο τε ε σου ου μα θη η της

την προ δο σι αν ε με λε τα α κα τα α σου συν ε

δει πνη σε δο λι ι ι ως ο ε πι βου λος και αι

α δι κος ^ρ πο ρευ θεις ει πε τοις ι ε ρευ σι ^{Δ ρ} τι μοι

πα ρε χε τε ^{Δ ρ} και πα ρα δω σω υ μιν ε χει ει

νον ^{Δ ρ} τον τον νο μον λυ σαν τα και βε βη λουν τα το ο

Σαβ βα τον ^ρ μα κρο θυ με Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι

οι ^ρ

Ἀντίφωνον ι'

β' χορὸς

Ἦχος λ π Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.131*

Ο α να βαλ λο με νος φως ως ι μα τι ι ον ^{Δ ρ}

γυ μνος εις χρι ι σιν ι ι στα α α το και εν

σι α γο νι ι ρα α πι ι σμα ε δε ε ξα α α α

το ^Δυποχειρωνων ^πεεπλααασεν ο

δε ^δπα ^ρρα ^ονο ^ομος ^λα ^αος ^γτω ^σταυ ^ρω ^προσ ^η

η ^λω ^ωσε ^τον ^Κυ ^ρι ^ον ^της ^δο ^ο ^ο ^ο ^ξης ^πτο ^τε

το ^κα ^τα ^πε ^ετα ^σμα ^του ^να ^ου ^ε ^ε ^ε ^σχι ^ι

ι ^σθη ^η ^ο ^η ^λι ^ι ^ος ^ε ^σκο ^ο ^ο ^τα ^α ^α ^α

α ^α ^σε ^μη ^φε ^ρων ^θε ^α ^σα ^α ^σθαι ^Θε ^ο ^ο ^ο ^νυ

βρι ^ζο ^ο ^με ^ε ^ε ^ε ^νον ^ο ^ν ^τρε ^ε ^ε ^ε ^ε ^μει ^{ει}

τα ^συ ^υμ ^πα ^α ^α ^ντα ^αυ ^το ^ο ^ν ^προ ^ο ^σ ^κυ ^νη ^η

η ^σω ^ω ^ω ^μεν

Ο ^μα ^θη ^της ^ηρ ^νη ^σα ^α ^το ^ο ^λη ^στη

ης ε βο ο ο ο η η η η σε **Μ**νη σθη τιμου Κυ

ρι ι ε εν τη βασι λει ει ει α α α α σου

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Αμην

Θεοτοκίον

Ε ι ρη νευ σο ον τον κο σμον ο εκ Παρ θε ε νου κα

τα δε ξα μενος Κυ ρι ε σαρ καφο ρε σαι υ περ δου ου

λων ι να συμ φω ω νως σε δοξο λο γω ω μεν φι

λαν θρω ω πε ε

Ἦχος λ π ܐ ܦܐ ܟ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.132*

Α ν τ ι α γ α θ ω ν ω ν ε ποι η σας Χρι στε τω γε νει

τω ω νων Ε ε β ρ αι αι αι ω ν σ τ α υ ρ ω θ η ν αι σε ε ε

ε κα τε δι ι κα α α α σαν ο ξ ος και χ ο λ η ν σε ε ε

πο τι ι σα α α αν τες α λ λα δ ος αυ τ ο ι ο ις Κυ ρ ι

ε κα τα τα ε ρ γ α α αυ των ο τι ου ου ου συ υ ν η

καν την σ η ν συ υ γ κα τα α α β α α α α σ ι ν

Ε πι τη προ δο σι α ου κ η ρ κε ε σθη η σα α

αν Χρι ι στε τα α γε ε ν η των Ε β ρ αι αι αι ω ν

α λ λ ε κι ν ο υ ν τ ας κε φα λ ας α αυ των μ υ κτη ρ ι σ μ ο ν και

χλευ η η ηνπροσ α α γο ο ο ον τες π αλ λα δος αυ

τοι οις Κυ ρι ε κα τα τα ε ε ερ γα α α α αυ

των ο τι κε να κα τα σου ε εμελε ε ε τη η η

η σαν

Ο υ τε γη ω ω ως ε ε σει σθη ου τε πε τραι

ως ερ ρα α γη η η η σαν Ε βραι αι ους ε ε πει

ει ει σαν ου τε του να ου το ο κα τα πε ε ε

ε τα α α α σμα ου τε των νε κρων η η η α να

α στα α α α σις αλ λα δος αυ τοι οις Κυ ρι ε κα

τα τα ε ε ε ερ γα α αυ των ο τι κε να κα τα

σου ε εμελε ε ε τη η η η σαν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Θ ε ον εκ σου ου σαρ κω θεν τα ε γνω μεν Θε ο το

κε ε Παρ θε νε μο νη α γνη μο νη ευ λο ο γη με νη δι

ο α παυ στως σε α νυ μνου ν τες με γα λυ νο ο με

εν

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος τοις Ι ου

ου ου δαι αι αι αι οις γ λα ο ος μου τι ε ποι η η

σα α α σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω ω ω χλη η η η

σα τους τυ φλους σου ε ε φω τι ι σα τους λε πρους

σου ου ε ε κα α θα α α α α α α ρι σα

αν δρα ον τα ε πι κλι ι ι νη ης η νωρ θω

ω ω σα α α α μην λα ο ος μου τι ε ε ποι

οι η η σα α α σοι οι και τι ι μοι αν τα πε ε

ε ε δω ω ω ω κας αν τι του μα αν να χο ο

λην ^Ααν τι του υ υ δα τος ο ο ο ξο ος ^ααν τι

του α γα α πα α αν με σταυ ρω ω με προσ η λω

ω ω σα α α α τε ^γουκ ε τι στε ε ε γω λοι οι

πον ^πκα λε ε σω μου τα ε ε ε θνη η ^ακα κει να

με δο ο ο ξα σου ου σι συν τω Πα τρι και αι τω ω Πνε

ε ευ μα α α α τι ^Ακα γω αυ τοις δω ω ρη σο ο

μαι ζω η η ην τη ην αι ω ω ω νι ι ι ι

ον ^γ^α

C η με ε ρον του να ου το κα τα πε τα α σμα ⁶^αεις

ε λεγ χον ρη γνυ ται αι των πα ρα νο ο ο ο

μων και τας ι δι ασ α α κτι ι ι νας ο η λι

ο ο ος κρυ υ υ πτει ει Δε σπο την ο ρω ων σταυ ρου

ου ου με ε ε ε νον

Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα α ηλ Ι ου δαι

οι και Φα ρι ι σαι αι αι οι ο χο ρος των α πο ο στο

ο λων βο ο α α α προ ος υ υ υ μας

ι ι ι ι δε ε να α α ος ον υ μεις ε ε

ε λυ σα α τε ι δε ε α α μνος ον υ μεις ε σταυ

ρω ω ω σα α α α τε τα φω ω πα ρε δω κα α

τε ε αλλ εξ ου σι α α ε ε αυ του α νε ε

ε ε στη μη πλα να σθε Ι ι ου δαι αι αι οι

οι αυ το ο ο ο ος γαρ ε ε στιν ο εν θα λασ

ση η σω ω ω σας και εν ε ρη μω θρε ε ε ε

φας αυ τος ε ε στιν η ζω η η η η και αι

το ο φως και η ει ρη η η η νη η του κο ο ο

ο σμου

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Χαι αι ρε η πυ λη του βα σι λε ε ως της δο

ξης ην ο Υ ψι στος μο ο ο νος δι ω δευ σε και

πα α λιν ε σφρα γι σμε ε νην κα τε λι πεν εις

σω τη ρι αντων ψυ χω ων η η μων

Κάθισμα ε'

Ἦχος λ π ρ δ ι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.136*

Ο τε πα ρε στης τω Κα ι α φα α ο Θε ε ος

και πα ρε δο θης τω Πι λα α τω ω ο κρι ι της αι

ου ρα νι αι δυ να α α μεις εκ του

φο βου ε σα λευ θη σαν το τε δε και υ ψω θης

επι του ξυλου εν μεσω δυο ληστων και ε

λογισθησ μετα ανομοινα μαρτη

δια το σωσαι τον ανθρωπον αναξι κα

κε Κυριε δοξα σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Ευαγγέλιον ε΄

Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον ιγ΄

α' χορός

Ἦχος λ π Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.136*

Το αθροισμα των Ιουδαιων τω Πιλατω η

τη ησαν το σταυρωθη ναι αι αι σε Κυρι ι ι

ι ε αι τι αν γαρ εν σοι οι μη η η ε ευ ρο

ο οντες τον υπευθυνον Βαραββαν η η λευ θε

ε ε ρω ω ω ω σαν και σε τον δι και αι ον κα

τε δι ι κα α σα αν μι αι φο νι ας εγ κλη η

μα κλη ρω σα α α με ε ε ε νοι αλ λα δος αυ

τοι οις Κυ ρι ε το αν τα πο δο ο μα α α α αυ

των ο τι κε να κατα σου ε ε με λε ε ε τη η η η

σαν

Ο ν παν τα φρι ισ σει ει ει και αι τρε ε ε μει και

πα σα γλωσ σα υ υ μνει Χρι στον Θε ου ου δυ να α μι

ι ιν και αι Θε ου ου σο φι ι ι ι αν οι ι ε

ρει εις ε ερ ρα α πι ι ι σαν και ε δω καν αυ

Ὑψαλις ἡ γὰρ ἡμῶν καὶ πάντα τὰ θεία καὶ ἀτε δε

ἔξα ἀάατο σωσαι θελων ἡ ἡμας εκ

των ἀνομιων ἡ ἡμων τω ιδιωαι

αἰματι ὡς φιλα ἀνθρώπων ὡς πος

Δὸ ξα Πατρι και Ὑι ω και Α γι ω Πνευ

ματι

Και νυν και α ει και εις τους αι ωνας τω αι ωνων Α

μην

Θεοτοκίον

Θε ο το κε η τε κου σα δι α λο γου υπερ λο

ο γον τον κτι ι ι στην τον ι δι ον αυ τον δυσ ω

πει σωσαι τας ψυχας η ημων

Ἀντίφωνον ιδ'

β' χορός

Ἦχος λ π ς Νη χ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.138*

Κυριε ο τον λη στην συν οδοι πο ο ρον

λα α βων τον εν αι αι μα τι χει ρας μο λυ

υ υ να α α αν τα και η μας συν αυ τω κα

α τα α ρι ι ι θμη η η η σον ως α γα θο

ο ος και φι λα α αν θρω ω ω ω προς

Μι κραν φω ω νην α φη κεν ο λη στης εν τω στα

αυ ρω με γα λην πι ι στιν ε ε ευ ρε ε μι α

α ρο πη ε σω ω ω ω θη και πρω ω τος πα

ρα δει σου πυ υ λας α α νοι οι οι ξας εισ η η η η λ

θεν ο αυ του τη ην με ε τα νοι οι α αν προ ος δε

ε ξα α α α α α με νος Κυ υ υ ρι ι ε

δο ο ο ξα α α α σοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Χ αι ρε η δι αγ γε λου την χα ραν του κο σμου δε ξα

με νη ^Δ και ρε η τε κου σα τον ποι η τη η ην σου και Κυ

ρι ον ^γ και ρε η α ξι ω θει ει σα γε νε σθαι Μη η τηρ Χρι

στου ου του Θε ου ου ου ου ^γ

Ἀντίφωνον ιε'

α' χορός

Ἦχος λ π Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.139*

C η με ρον κρε μα ται αι ε πι ξυ λου ^Δ ο εν υ υ

δα α σι ι την γη ην κρε μα α α α σας ^π στε φα νον εξ

α καν θω ων πε ρι τι ι θε ε ε ε ται ^Δ ο των

αγ γε ε λω ων βα σι ι λε ευς ^π ψευ δη πορ φυ ραν πε

ρι βαλ λε ε ται ^Δ ο πε ρι βαλ λων τον ου ρα α νον

εν νε ε ε φε ε ε λαι αις ρα α πι σμα κα τε δε

ξα α το ο εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας το

ον Α α α δαμ η λοι οισ προσ η λω θη ο Νυμ

φι ι ι ι ο ος της Εκ κλη σι ι ι ι ας Λο ογχη

η ε κεν τη η θη ο Υι ο ο ος τη ης Παρ θε ε

ε ε νου προσ κυ νου με εν σου τα πα α α θη

η Χρι ι ι στε δει ει ει ει ξον η η μιν και

την εν δο ξον σου ου Α να α α στα α α α σιν

Μ η ως Ι ου δαι οι ε ορ τα α σω ω ω ω

μεν και γαρ το Πα σχα α α η η μων υπερ η

μων ε τυ θη Χρι στο ο ος ο ο Θε ε ε ος

αλλ εκ κα θα ρω μεν ε α αυ τους α πο παν τος μο

λυ υ σμου και ει λι χρι νω ως δε η θω ω ω

ω με εν α αυ τω α να α στα α α Κυ υ ρι

ι ι ε σω σον η μας ω ως φι λα α αν θρω ω ω

πος

Ο Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α να

στα α σις υ παρ χει τω λα ω ω ω ω σου και επ α

τω πε ποι θο τες σε τον σταυ ρω θε εν τα Θε

ον η η η μω ω ω ν υ υ μνου ου ου μεν ε λε

ε η σο ον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην

Θεοτοκίον

Ο ρω σα σε ε κρε μα μενον Χρι στε η σε κυ η σα σα

α νε βο ο α τι το ξε νον ο ο ρω μω στη ρι ον

Υι ε μου πως ε πι ξυ υ λου θνη σκεις σαρ κι πη γνυ με

νος ζω ης χο ρη γε ε

Κάθισμα ς'

Ε ξ η γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας του
 νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προσ η
 λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα να
 σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων
 δο ξα σοι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον ζ'

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

Τὰ ιε' ἀντίφωνα τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ.Παρασκευῆς ψάλλονται κατὰ παράδοσιν εἰς μέλος στιχηρακόν, ἐνῶ τὰ ἐπισφραγιστικά θεοτοκία αὐτῶν ψάλλονται εἰρμολογικῶς. Ὑπάρχουν ὅμως καί εἰς εἰρμολογικόν μέλος τονισμοί αὐτῶν ὑπὸ τῶν Γρηγορίου πρωτοψάλτου καὶ Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ. Ἄλλωστε τὰ ἀντίφωνα ζ' εἰς ἦχον βαρὺν καὶ θ' εἰς ἦχον γ', καθὼς καὶ τὰ εἰς γ' ἦχον στιχηρά τῶν αἰνῶν, ψαλλόμενα παλαιότερον καὶ αὐτὰ στιχηρακικῶς, σήμερον ψάλλονται εἰρμολογικῶς. Ταῦτα ἔχων ὑπ' ὄψιν ἐθεώρησα σκόπιμον νὰ παραθέσω τὰ ἀντίφωνα ταῦτα, ἐκτός τοῦ καθιερωμένου στιχηρακικοῦ μέλους, καὶ εἰς εἰρμολογικὸν τοιοῦτο κατ' ἐμὸν τονισμόν. Ἡ εἰς εἰρμολογικὸν μέλος ψαλμῳδία τῶν ἀντιφώνων ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνεωτέραν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἐνῶ σήμερον τὰ εἰς στιχηρακικὸν μέλος τοιαῦτα ψάλλονται συνήθως εἰς χρονικὴν ἀγωγὴν συντομωτάτην, μὴ ἐπιτρέπουσαν τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν μουσικῶν γραμμῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ συντελέσῃ εἰς ικανὴν χρονικὴν συντόμειυσιν τῆς ἀρκούντως μακρᾶς ἀκολουθίας τῶν ἁγίων Παθῶν. Τὰ θεοτοκία καὶ τὰ καθίσματα, παρατεθέντα ἤδη εἰς μέλος εἰρμολογικόν, δὲν ἐπαναλαμβάνονται, σημειοῦνται ὅμως αἱ σχετικαὶ παραπομπαί.

Ἀντίφωνον α'

Ἀρχόντες λαῶν συνήχθησαν κατὰ αὐτοῦ Κυ

ρίου καὶ κατὰ αὐτοῦ Χριστοῦ ἑαυτοῦ

λογονπαράνομον κατέθεντο κατ' ἐμὸν Κυ

ριε Κυριε ἐμὴ ἐγκαταλίπησέ με

Τὰς αἰσθησεις ἡμῶν καθάρστω Χριστῶ πα

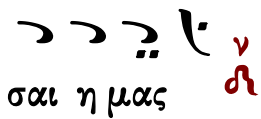
ράστησωμένε καὶ ὡς φίλοι αὐτοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν

θήησωμένδι αὐτὸν καὶ μηταῖς μερίμναις τοῦ

βίου σου υπνιγώωωμέν ὡς ὁ Ἰουδοῦδας ἀλλ' ἐν

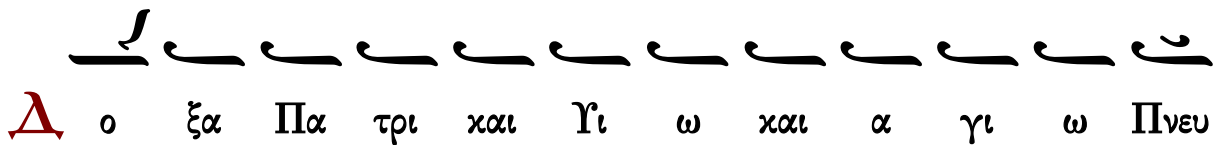
τοῖς ταμίαις ἡμῶν κρᾶξώωμέν Παάτερ ἡμῶν ὁ

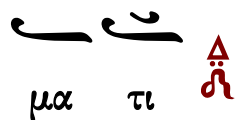
ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀποτοπὴν τοῦ οὐρου

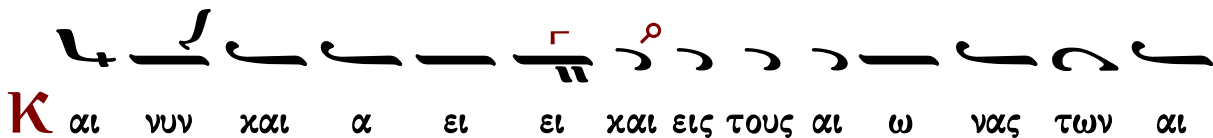
σαι η μας

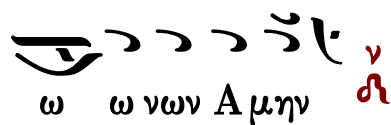
Ἦχος λ π δλ Νη χ̄

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.117*

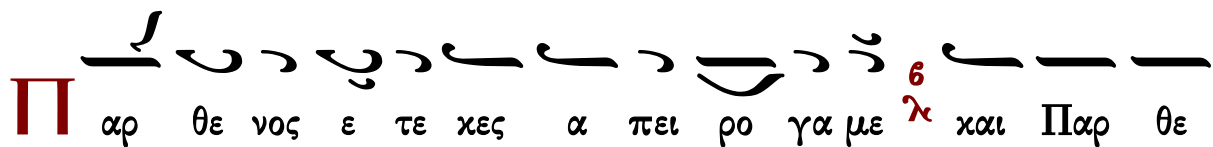

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

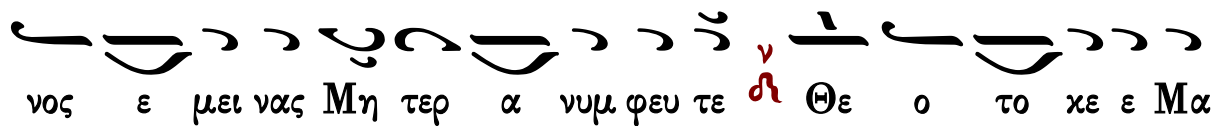

μα τι

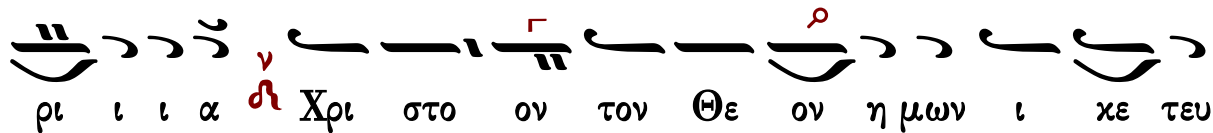

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

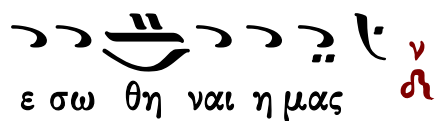

ω ω νων Αμην

Θεοτοκίον

Π αρ θε νος ε τε κες α πει ρο γα με και Παρ θε

νος ε μει νας Μη τερ α νυμ φευ τε Θε ο το κε ε Μα

ρι ι ι α Χρι στο ον τον Θε ον η μων ι κε τευ

ε σω θη ναι η μας

Ε δρα με λε γων ο ο Ι ου δας τοις πα ρα νο μοις

γρα αμ μα τε ε ευ σι τι μοι θε λε τε δου ου ναι

κα γω υ μιν πα ρα δω σω αυ τον εν με σω δε των συμ φω

νου ουν των αυ τος ει στη κεις α ο ρα τως συμ φω νου

μενος καρ δι ο γνω ω στα φει σαι των ψυ χων η η

μω ων

Ε ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω μεν ως περ

Μα ρι ι α ε πι του δει πνου και μη κτη σω με θα φι

λαρ γυ ρι ανως ο Ι ου ου ου δας ι να παν το τε με τα

Χρι στου ουτου Θε ου ε σο με ε θα α

Ἦχος λ π ς Δι χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.118*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

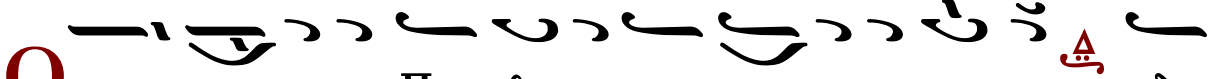

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Ο ν ε τε κες Παρ θε νε α νε ερ μη νευ τως δι

α παν το ο ος ως φι λαν θρω πον μη δι α λι πης

δυσ ω που σα ι να κιν δυ νων σω ση τους εις σε ε

κα τα φευ γο ον τα ας

Ἀντίφωνον γ'

Δ ι α Λα ζα ρου την ε ε γερ σιν Κυ ρι ε το

ω σαν να α σοι ε κραυ γα ζον παι δεσ των Ε βραι αι ων

φι λαν θρω πε ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η

βου λη θη συν ι ε ναι

Ε ν τω δει πνω σου Χρι στε ο Θε ος τοις μα

θη ται αις σου προ ε λε γες εις εξ υ μω ων πα ρα δω

σει με ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η βου λη θη

συν ι ε ναι

Ι ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ε ο πα ρα

δι δους σε τις ε στι του τον δι α του α αρ του ου

υ πε δει ξας ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η

βου λη θη συν ι ε ναι

Ε ις τρι ακον τα αρ γυ ρι α Κυ ρι ε και εις φι

ι λη μα δο λι ον ε ζη τουν Ι ου δαι οι α πο

κτει ναι σε ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η βου

λη θη συν ι ε ναι

Ε ν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ος τοις

μα θη ται αις σου προ ε τρε πες ου ου τω ποι

ει τε ωσ περ ει δε τε ο δε πα ρα νο μος Ι ου

δασ ουκ η βου λη θη συν ι ε ναι

Γρη γο ρει τε και προσ ευ χε ε σθε ι να μη πει ει

ρα σθη τε τοις μα θη ταις σου ο Θε ο ος η η μων ε

λε γες ο δε πα ρα νο μος Ι ου δασ ουκ η βου λη θη

συν ι ε ναι

Ἦχος Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.120*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

Δ ι α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου ου λους σου

Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε ον εις σε ε κα

τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει ει χος και προ στα

σι αν

Κάθισμα 6'

Ἦχος Γα λ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.121*

Ε ν τω δει ει πνω τους μα θη τα ας δι α τρε

φων και την σκη η ψιν της προ δο σι ι ας γι νω ω σκων

εν αυ τω τον Ι ου δαν δι η λεγ ξας α δι ορ θω τον

μεν του τον ε πι στα μενος γνω ρι ι σαι δε πα λιν βου

λο με νος ^Δο τι θε λων πα ρε δο θης ^Δι να

κο σμον αρ πα α σης του αλ λο τρι ι ου ^Γμα κρο

ο θυ με δο ξα σοι οι οι ^Γοι

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Εὐαγγέλιον β΄

Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον δ΄

β' χορὸς

Ἦχος λ π ᾠ Κε ϛ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.144*

Cη μερον ο Ι ου δας κα τα λιμ πα νει τον Δι δα

σκα λον ^Γκαι πα ρα λαμ βα νει τον δι α βο λον ^χᾠ

τυ φλου ται τω πα θει της φι λαρ γυ ρι ας ^χᾠ εκ πι

πτει του φω τος ο ε σχο τι σμε ε νος ^χᾠ πως γαρ η δυ

υ να το βλε πειν ^Γο τον φω στη ρα πω λη η η σας

τρι α ακον τα αρ γυ ρι ων ^χ _q αλλ η μιν α νε τει

λεν ο πα θων υ περ του κο σμου ^γ _η προς ον βο η

σω μεν ^χ _q ο πα θων και συμ πα θων αν θρω ποις δο ξα

σοι ^χ _q

C η μερον ο Ι ου δας πα ρα ποι ει ται θε ο σε βει

αν ^γ _η και αλ λο τρι ου ται του χα ρι σμα τος ^χ _q υ

πα ρ χων μα θη τη η ης γι νε ται προ δο ο της ^χ _q εν

η θει φι λι κω δο λον υ πο κρυ υ πτει ^χ _q και προ τι μα

ται α φρο νως της του Δε σπο ο του α γα πης **τρι**

α ακον τα αρ γυ ρι α ^χ _q ο δη γος γε νο με νος

συν ε δρι ου πα ρα νο ο ο μου η μεις δε ε ε

χον τες σω τη ρι αν τον Χρι στον αυ τον δο ξα σω

μεν

Ἄντι τῆς φράσεως «τριάκοντα ἀργύρια» χειρόγραφα και τινες μουσικαὶ ἐκδόσεις ἔχουσι τὴν φράσιν «δουλεύειν φιλαργυρία», συμφωνοῦσαν μετρικῶς πρὸς τὴν ἀντίστοιχον «τριάκοντα ἀργυρίων» τοῦ προηγουμένου τροπαρίου.

* δου λε ευειν φι λαρ γυ ρι α

Ἦχος ᾠ Πα ᾠ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.145*

Τ ην φι λα δελ φι ι αν κτη σω με θα ως εν Χρι

στω ω α δελ φοι και μη το α συμ πα θες προς τους πλη

σι ι ον η μων ι να μη ως ο δου ου λο ος κα τα

κρι θω μεν ο α νε λε η η η μων δι α τα

δη να ρι α και ως ο Ι ου δας με τα με λη

θεν τες μη δεν ω φε λη η σω ω μεν

Ἦχος ᾠ Πα ᾠ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.123*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Θεοτοκίον

Δ ε δο ξα σμε να πε ρι σου ε λα λη θη παν τα

χου ο τι ε κυ η σας σα ρ κι τον των ο λων ποι η

την Θε ο το κε Μα ρι α παν η μνη τε και α

πει ρο ο γα α με π ρ

Ἀντίφωνον ε'

Ἦχος λ π Β δ χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.146*

Ο μαθητης του Διδασκαλου συνεφώνει την

τιμήν και τριακοντααργυροισπεπρακετον

Κυριον φιληματι ιδολωπαρδους αυτον τοις

α νοομοις εις θανατον

Σημερον ελεγεν ο κτιστης ουρου και γης τοις

ε αυτου μαθηται ηγγικε εν ηωρα και εφθασεν Ι

ουδαας ο παραδιδους μεμητις μεαρνησηται βλε

πων με εν τω Σταυ ρω εν με σω δυ ο λη στων πα

σχω γαρ ως ανθρωπος και σω ζω ως φι λανθρωπος τους

εις ε με πι στευ ο ον τας

Ἦχος λ π Δι χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.124*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Η αρ ρη τως επ ε σχα των συ υλ λα βου σα και

τε κου ου ου σα τον κτι στην τον ι δι ον Παρ θε

νε σω ζε τους σε ε με γα λυ νο ον τα ας

Ἀντίφωνον ς'

Ἦχος Γαϛ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.146*

Ἡ με ρον γρη γο ρει ει ο Ι ου δας πα ρα δου

ναι τον Κυ ρι ον τον προ των αι ω νων Σω τη η ρα του

κο σμου τον εκ πεν τε αρ των χορ τα α σαν τα πλη η

θη ση με ρον ο α νομος αρ νει ται τον Δι δα σκα

λον μα θη της γε νο μενος Δε σπο την πα ρε δω κεν αρ

γυ ρι ω πε πρα α κε τον μαν να χορ τα σαν τα τον α

αν θρω ω πον

Κη η με ρον τω Σταυ ρω προς η λωσαν **Α** Ι ου δαι

οι τον Κυ ρι ον τον δι α τε μον τατην θα α λασ σαν

ρα βδω **Α** και δι α γα γο οντα αυ του ους εν ε ρη η

μω **η** ση με ρον τη λογ χη την πλευ ραν αυ του ε κεν

τησαν **η** του πλη γαις μα στι ξαντος υ περ αυ των την Αι γυ

πτον **η** και χο λην ε πο τι σαν τον μαν να τρο φην αυτοις ομ

βρη η σαν τα **η**

Κυ ρι ε ε πι το πα θος το ε κου σι ον πα

ρα γε νο μενος ε βο ο ας τοις μα θη ται αις σου **η**

καν μι αν ω ραν ουκ ι σχυ σα τε α γρυ πνη σαι μετ

ε μου ^Δ πως επηγ γει λα σθε α πο θνη σκειν δι ε με ^Γ ^η

καν τον Ι ου δαν θε α σα σθε πως ου κα θε ευ δει ^π ⁹ αλ

λα σπου δα ζει προ δου ναι με τοις πα ρα νο ο μοις ^Γ ^η

ε γει ρε σθε προσ ευ ξα σθε ^Δ μη τις με αρ νη ση ται

βλε πων με εν τω Σταυ ρω ^Γ ^η μα κρο θυ με δο ο ξα α σοι ^Γ ^η

Ἦχος Γαϛ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.126*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Γ ^η

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ωνων α μην ^Γ ^η

Χαι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη τον εν ου ρα
νοις χω ρη σα σα εν μη τρα σου **η** χαι ρε Παρ θε νε
των προ φη των το κη ρυ γμα **π** δι ης η μι εν ε λαμ
ψεν ο Εμ μα νου ηλ **α** χαι ρε Μη η τηρ Χρι στου ου του Θε
ου **η**

Κάθισμα γ'

Ἦχος Γα **χ**

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.126*

Ποι ος σε τρο ο πος Ι ου δα προ δο την του Σω τη ρος
ειρ γα σα το **η** μη του χο ρου ου σε των α πο στο ο λων ε
χω ρι σε **π** μη η του χα ρι σμα τος των ι α μα των

ε στε ρη σε ρη μη συν δει πνη η σας ε χει νοις Δ σε της τρα

πε ζης α πω σα το πη των αλ λων νι ι ψας τους πο ο

δας τους σου ους υ περ ει ει δεν ρη ω πο σων α γα θων

α μνη η μων ε γε ε νου ρη και σου μεν η α χα ρι στος

στη λι τε ευ ε ται γνω μη Δ αυ του δε η α νει κα στος μα

κρο θυ μι α κη ρυτ τε ται Δ και το με γα ε λε

ο ο ο ος ρη

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Ευαγγέλιον γ'

Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον ζ'

α' χορός

* Ἦχος λ π ρη Νη χ'

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.148*

Τοις συλ λα βου ου σι σε πα ρα νο μοις α νε

χο μενος ου τως ε βο ας Κυρι ε ^γει και ε πα τα α

ξα τε τον ποι με να ^Δ και δι ε σχορ πι σα τε τα δω δε

κα προ βα τα τους μα θη τας μου ^γ η δυ να μην πλει

ους η δω ω δε κα λε γε ω νας ^Δ πα ρα στη ησαι αγ γε

λων ^γ αλ λα μα κρο θυ μω ι να πλη ρω θη ^Δ α ε

δη λωσα υ μιν δι α των προ φη των μου ^γ α δη λα και κρυ φι ι

α ^Δ Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι ^γ

Tρι τον αρ νη σα με νος ο Πε τρος ^Δ ευ θε ως το

ρη θεν αυ τω συν η κεν ^γ αλ λα προσ η γα γε σοι

δα κρυ α με τα νοι οι οι ας ^Δ ο Θε ος ι λα σθη

τι ι μοι κα σω ω σο ον με

Ἦχος λ π δι Νη ξ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.128*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Αμην

Θεοτοκίον

Ω ς πυ λην σω τη ρι ον και πα ρα δει σον τερ πνον

και φω τος α α ι δι ι ι ου νε φε ε λην υ παρ

χουσαν την α γι ι αν Παρ θε νον υ μνη η η η σω

μεν α παντες λε γοντες το Χαι ρε αυτη

Ἄντιφωνον κ'

Ε ι πα τε πα ρα νο μοι τι η κου σα τε πα ρα του Σω

τη ρος η μων ου νο ο μον εξ ε θε το και των προ

φη τω ωντα δι δα γμα τα πως ουν ε λο γι σα σθε Πι

λα τω πα α ρα δου ναι τον εκ Θε ου Θε ο ον Λο ο γον

και λυ τρω τη ην των ψυ χων η μων

Σ ταυ ρω θη τω ε κ ρα ζον οι των σων χα ρι σμα των α

ει εν τρυ φων τες και κα κου ουρ γον αντ ευ ερ γε του

η του ουν το λα βειν οι των δι και ων φο νευ ται ε σι

ω πας δε Χρι στε φε ρων αυ τω ων την προ πε τει αν πα

— « — — — — — — — — — π
θει ειν θε λων και σωσαι η μα αςως φι λαν θρωπος

Ἦχος — Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.129*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι Δ ς

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην π Θεοτοκίον

Ο τι ουκ ε εχομεν παρ ρη σι αν Δ ς δι α τα πολ
λα η μων α μαρ τη ματα π σου τον εκ σου γεννη θεν τα

δυσ ω πησον Θε ο το κε ε Παρ θε νε πολ λα γαρ ι
σχυ ει δε η σις Μη τρος προς ευ με νει αν Δεσπο του π μη

πα ρι δης α μαρ τω λων ι κε σι ι ας η παν σε μνος ο

τι ε λε η μων ε στι και σω ζειν δυ να με νος ο

και πα θειν υ περ η μων κατα δε ξα με νος

Ἀντίφωνον θ'

Ἦχος ἠ Γα^ϛ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.149*

Ε στη σαν τα τρι α κον τα αρ γυ ρι α την

τι μην του τε τι μη με ε νου ον ε τι μη σαν το α πο

υι ω ων Ισραηλ γρη γο ρει τε και προσ ευ χε σθε

ι να μη εισ ελ θη τε εις πει ρα σμον το μεν πνευ μα

προ θυ μον η δε σα αρξ α σθε νης δι α του το γρη γο

ρει τε

Εδωκαν εις το βρωμα μου χολην και εις την δι

ψαν μου ε πο τι σαν με ο οξος συ δε Κυ ρι ε α να

στη σον με και αν τα πο δω ω σω αυ τοις

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.130*

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνευματι

Και νυν και αι ει και εις τους αιωνας των αι

ωνων Αμην

Θεοτοκίον

Οι εξ εθνων υμου μεν σε θεο το κε α

γνη [♀] ο τι Χριστον τον Θε ον η μων ε τε ε κες ^π τον

εκ της κα τα ρας τους αν θρω πους [♂] δι α σου ε

λευ θε ρω ω σα αν τα [♂]

Κάθισμα δ'

Ἦχος λ π δι [♂] [♂]

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.130*

Ω πως Ι ου δας ο πο τε ε σου ου μα θη η της [♂]

την προ δο σι αν ε με λε τα α κα τα α σου [♂] συν ε

δει πνη σε δο λι ι ι ως [♂] ο ε πι βου λος και αι

α δι κος [♂] πο ρευ θεις ει πε τοις ι ε ρευ σι [♂] τι μοι

πα ρε χε τε [♂] και πα ρα δω σω υ μιν ε κει ει

νον ^Δ τον τον νο μον λυ σαν τα και βε βη λουν τα το ο

Σαβ βα τον ^Γ μα κρο θυ με Κυ υ ρι ε δο ξα ^Χ σοι οι οι

^Γ
οι ^Γ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον δ΄

Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον ι΄

β' χορός

Ἦχος λ π Βε ^ΓΧ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.150*

Ο α να βαλ λο με νος φως ως ι μα τι ον ^Δ γυ

μνος εις κρι σιν ι στα το και εν σι α γο νι ρα

πι σμα ε δε ξα το υ πο χει ρων ων ε πλα σεν ο

δε παρα νο μος λα ος ^Δ τω Σταυ ρω προσ η λω σε τον

Κυ ρι ο οντης δο ξης ^Δ το τε το κα τα πε τα σμα του να

ου ου ε σχι σθη ο η λι ος ε σκο τα σε μη φε

ρων θε α σα σθαι Θε ον υ βρι ζο με νον ο ον

τρε ε ε μει τα συμ παν τα αυ τον προσ κυ υ νη η

σω ω με εν

Ο μα θη της ηρ νη σα το ο λη στης ε βο η

σε μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα σι λει α α

σου ου

Ἦχος λ π Δε χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.133*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Αμην

Θεοτοκίον

ων Αμην

Ει ρη νευ σο ον τον κο σμον ο εκ Παρ θε ε νου κα

τα δε ξα μενος Κυ ρι ε σαρ κα φο ρε σαι υ περ δου ου

λων ι να συμ φω ω νως σε δο ξο λο γω ω μεν φι

λαν θρω ω πε ε

Ἀντίφωνον ια'

Ἦχος λ π Βϛ Χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.151*

Αν τι α γα θων ων ε ποι η σας Χρι στε τω γε νει

τω ων Εβραι ων σταυ ρω θη ναι σε κα τε δι κα σαν ο

ξος και χο λη η ην σε πο τι σαν τες αλ λα δος αυ τοι

οις Κυ ρι ε κα τα τα ερ γα αυ των ο τι ου συν

η καν την ση ην συγ κα τα βα α σι ιν

Ε πι τη προ δο σι α ουκ ηρ κε σθη σαν Χρι στε τα

γε νη τω ων Ε βραι ων αλλ ε κι νουν τας κε φα λας α

αυ των μυ κτη ρι σμον και χλευ ην προ σ α γον τες αλ λα δος

αυ τοι οις Κυ ρι ε κα τα τα ερ γα αυ των ο τι

κε να κα τα σου ου ε με λε τη η σα αν

Ο υ τε γη ως ε σει ει σθη ου τε πε τραι ως ερ

ρα γη σαν Ε βραι ους ε πει σαν ου τε του να ου το κα

τα πε τα σμα ου τε των νε κρων η η α να στα σις αλ

λα δος αυ τοι οις Κυ ρι ε κα τα τα ερ γα αυ των ο τι

κε να κατα σου ου ε με λε τη η σα αν

Ἦχος λ π Δε χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.133*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Θ ε ον εκ σου ου σαρ κω θεν τα ε γνω μεν Θε ο το

κε ε Παρ θε νε μο νη α γνη μο νη ευ λο ο γη με νη δι

— ο α παυ στως σε α νυ μνου ν τες με γα λυ νο ο με

εν

Ἀντίφωνον ιβ'

Ἦχος λ π δὲ Νη χ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.152*

Τ α δε λε γει Κυ ρι ος τοις Ι ου δαι οις λα ο

ος μου τι ε ποι η σα α σοι η τι σοι πα α ρη νω χλη

σα τους τυ φλου ους σου ε φω τι σα τους λε πρους σου

ε κα θα ρι σα αν δρα ον τα ε πι κλι νης η νω ρ θω

σα μην λα ο ος μου τι ε ποι η σα α α σοι και

τι μοι α αν τα πε δω κας αν τι του μα αν να χο

λην ^Δαν τι του υ δατος ο ο ο ξος ^Δαν τι του α γα

πα α αν με σταυ ρω με προσ η λω σα τε ουκ ε τι στε ε

γω λοι πον κα λε σω μου τα ε ε ε θνη ^νκα χει να με

δο ξα σου σι συν τω Πα τρι και τω Πνευ μα τι ⁶κα γω

αυ τοις δω ρη σο ο μαι ζω η η ντην αι ω ω νι ι ον ^ν

C η μερον του να ου το κα τα πε τασμα ^Δεις ε ε

λεγ χον ρη γνυ ται των πα ρα νο μων ^νκαι τας ι

δι ας α κτι νας ⁶ο η η λι ος κρυ υ υ πτει ^Δ Δε σπο

την ο ρων σταυ ρου ου με ε νον ^ν

O ι νο μο θε ται του Ισ ρα ηλ Ι ου δαι αι οι και

φ α ρ ι σ α ι ο ι ο χ ο ρ ο ς τ ω ν α π ο σ τ ο ο λ ω ν β ο α α

π ρ ο ς υ μ α ς ι ι δ ε ν α ο ς ο ν υ μ ε ι ς ε λ υ σ α τ ε

ι δ ε α μ ν ο ς ο ν υ μ ε ι ε ι ς ε σ τ α υ ρ ω σ α τ ε τ α φ ω π α ρ ε δ ω

κ α α τ ε α λ λ ε ξ ο υ σ ι α ε α υ τ ο υ α ν ε ε σ τ η μ η

π λ α ν α σ θ ε Ι ι ο υ δ α ι α ι α ι ο ι α υ τ ο ς γ α ρ ε σ τ ι ν ο

ε ν θ α λ α σ σ η σ ω σ α ς κ α ι ε ν ε ρ η μ ω θ ρ ε ε ψ α ς

α υ τ ο ς ε σ τ ι η ζ ω η κ α ι τ ο φ ω ς κ α ι η ε ι

ρ η η ν η τ ο υ κ ο σ μ ο υ

Ἦχος λ π ς Νη χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.136*

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και Α γ ι ω Π νευ

μα τι **Δ**
Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων **Δ** μην **ν**
Δ

Θεοτοκίον

Χ αι αι ρε η πυ λη του βα σι λε ε ως της δο

ξης **Δ** ην ο **Υ** ψι στος μο ο ο νος δι ω δευ σε **ν**
Δ και

πα α λιν ε σφρα γι σμε ε νην κα τε λι πεν εις

σω τη ρι αντων ψυ χω ων η η μων **ν**
Δ

Κάθισμα ε'

Ἦχος λ π δὲ **λ** **π** **δὲ** **λ** **π** **δὲ**

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.136*

Ο τε πα ρε στης τω **Κ** α ι α φα α ο **Θ** ε ε ος **ν**
Δ

και πα ρε δο θης τω Πι λα α τω ω ο κρι ι της αι
 ου ρα νι αι δυ να α α μεις εκ του
 φο βου ε σα λευ θη σαν το τε δε και υ ψω θης
 ε πι του ξυ λου εν με σω δυ ο λη στων και ε
 λο γι σθης με τα α νο ο ο μων ο α να μαρ τη
 τος δι α το σωσαι τον αν θρω πον α νε ξι κα
 κε Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον ε΄

Λουκάς Λουκά

Ἀντίφωνον ιγ΄

α' χορός

Ἦχος λ π Βϛ ϫ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.154*

Τ ο α θροι σμα των Ι ου δαι αι ων τω Πι λα

τω η τη σαν το σταυρωθη η η ναι σε Κυρι ε

αι τι αν γαρ εν σοι μη η ευροντες τον υ πευθυνον

Βα ραβ βαν η λευ θε ρω σαν και σε τον δι ι και ον κα τε

δι κα σαν μι αι φο νι ας εγ κλημα κλη ρω σα με

νοι αλ λα δος αυ τοι οις Κυρι ε κα τα τα ερ γα αυ

των ο τι κε να κα τα σου ου ε με λε τη η σα

αν

Ο ν παν τα φρι σσει και τρε ε μει και πα σα γλω ωσ

σα υ μνει Χρι στον Θε ου ου δυ να μι ιν και Θε ου σο

φι αν οι ι ε ρεις ερ ρα πι σαν και ε δω καν αυ

τω χολην και παντα παθειν κατεδεξατο σωσαι θεε

λων υμας εκ των ανομιων ημων τω ιδιω

αι αιματι ως φιλανθρωπος

Ἦχος λ π Δε χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.138*

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι

Και νυν και αι και ει και εις τους αιωνας των αιωνων

ων Αμην

Θεοτοκίον

Θεοτοκε η τεκουσα διαλογου υπερλο

γον τον κτιιστην τον ιδιον αυτον δυσω

πει σωσαι τας ψυχας η ημων

Ἀντίφωνον ιδ'

β' χορός

Ἦχος λ π δὲ Νη χ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.155*

Κυριε ο το λη στην συν οδοι πο ορον λα

βων τον εν αι ματι χει ει ρας μο λυ ναντα και η

μας συν αυ τω ω κα τα ρι θμησον ως α γα θε ος

και φι λα ανθρω ω πος

Μι κραν φω νην α φη κεν ο λη στης εν τω σταυ

ρω με γα λην πιστιν ε ε ευ ρε μι α ροπη ε σω

θη και πρω ω τος πα ρα δει σου πυ υ λας α νοι οι

ξας εισ ηλ θεν ο αυ του την με τα νοι αν προσ δε

ξα μενος Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἦχος λ π δὲ Νη Ξ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.138*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Χ αι ρε η δι αγ γε λου την χα ραν του κο σμου δε ξα

με νη χαι ρε η τε κου σα τον ποι η τη η ην σου και Κυ

ρι ον χαι ρε η α ξι ω θει ει σα γε νε σθαι Μη η τηρ Χρι

στου ου του Θε ου ου ου ου

Ἀντίφωνον ιε'

α' χορὸς

Ἦχος λ π Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.139*

Κ η με ρον κρε μα ται αι ε πι ξυ λου ο εν υ υ

δα α σι ι την γη ην κρε μα α α α σας στε φα νον εξ

α καν θω ων πε ρι τι ι θε ε ε ε ται ο των

αγ γε ε λων βα σι ι λε ε υς ψευ δη πορ φυ ραν πε

ρι βαλ λε ε ται ο πε ρι βαλ λων τον ου ρα α νον

εν νε ε ε φε ε ε λαι αι ς ρα α πι σμα κα τε δε

ξα α το ο εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας το

ον Α α α δαμ η λοι οισ προσ η λω θη ο Νυμ

φι ι ι ι ο ος της Εκ κλη σι ι ι ι ας Λο ογχη

η ε κεν τη η θη ο Υι ο ο ος τη ης Παρ θε ε

ε ε νου προσ κυ νου με εν σου τα πα α α θη

η Χρι ι ι στε δει ει ει ει ξον η η μιν και

την εν δο ξον σου ου Α να α α στα α α α σιν

Ἦχος λ π Ββ χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.155*

Μ η ως Ι ου δαι οι ε ορ τασωμεν και γαρ το Πα

α σχα η μων υ περ η μων ε τυ θη Χρι στος ο Θε ος

αλλ εκ θα ρω μεν ε αυ τους α πο παν τος μο λυ

μου και ει λι κρι νω ως δε η θωω μεν αυ τω

α να στα Κυ ρι ι ε σω σον η μα ας ως φι λαν θρω ω

πο ος

Ο Σταυ ρος σου Κυ ρι ε ζω η και α να στα σις υ

παρ χει τω ω λα ω σου και επ αυ τω πε ποι θο ο

τες σε τον σταυ ρω θεν τα Θε ον η μων υ μνου μεν ε

λε η σον η μα ας

Ἦχος λ π Δε χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.140*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Αμην

Θεοτοκίον

Ορω σα σε ε κρε μα μενον Χρι στε η σε κυ η σα σα

α νε βο ο α τι το ξε νον ο ο ρω μω στη ρι ον

Υι ε μου πως ε πι ξυ υ λου θνη σκεις σα ρ κι πη γνυ με

νος ζω ης χορη γε ε

Κάθισμα ς'

Ἦχος Δι' Δι' χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.141*

Εξη γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας του

νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προσ η

λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα να
σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων
δο ξα σοι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον ε΄

Λουκάς Λουκά

Μακαρισμοί

Πέτρου Ἐφεσίου

α' χορός

Ἦχος δὲ Ββ

Εν τη βασιλεια σου μνησθητι ημων Κυ
ρι εοταν ελθης εν τη βασιλεια σου
μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυ
των εστιν η βασιλεια των ουρανων
Μακαριοι οι πενθουντες οτι αυ

τοι πα ρα κλη θη σον ται ⁶λ

Ἦχος δὲ Ββ

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.362*

^ΓΧ Μ α κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ ται κλη

ρο νο μη σου σι την γην ⁶λ

Δι ι α ξυ λου ο Α δαμ Πα ρα δει σου γε γο ο νεν

α ποι κος ⁶λ δι ι α ξυ λου δε Σταυ ρου ο λη στης πα ρα

δει ει σον ω κη σεν ⁶λ ο μεν γαρ γευ σα με νος εν

το λην η θε ε τη σε του ου ποι η σαν τος ⁶λ ο δε

συ σταυ ρου με νος Θε ον ω μο λο ο γη σε το ον

κρυ πτο μενον ⁶λ μνη σθη τι και η μων Σω τη ηρ εν τη βα σι ι

λει α σου ⁶λ

^χΜ α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες

την δι και ο συ νην ^χ⁶λ ο τι αυ τοι οι χορ τα

σθη σονται ⁶λ

Τ ο ον του νομου Ποι η την εκ μα θη του ω νη σα

^χαν το α νομοι ⁶λ και ω ως πα ρα νομον αυ τον τω Πι λα

του βη μα α τι ε στησαν ⁶λ κραυ γα ζον τες Σταυ ρω

σον τον εν ε ρη μω του ου τους μαν να α δο τη σαν

⁶λ τα η μεις δε τον δι και ον λη στην μι μη σα

α μενοι πι στει κρα ζομεν ⁶λ μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν

τηβα σι ι λει α σου ⁶λ

^χΜ α κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο ^χ

τι αυ τοι ε λε η θη σον ται ⁶λ

^των θε ε ο κτο νων ο ε σμος Ι ου δαι ων ε θνο ος

το α νο μον ⁶λ προ ος Πι λα τον εμ μα νως ⁶λ α να κρα

ζων ε λε γε σταυ ρω σον ⁶λ Χρι στον τον α νευ θυ

νον Βα ραβ βαν δε μα αλ λον ου τοι η τη σαν το ⁶λ

η μεις δε φθεγ γο με θα λη στου του ευ γνω ω μονος

την φω νην προς αυ τον ⁶λ μνη σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη βα

σι ι λει α σου ⁶λ

Χ Μα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι

α **Χ** ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται **6 λ**

Η ζω ω η φορος σου πλευ ρα ως εξ Ε δεμ πη γη

α α να βλυ ζου σα **6 λ** την Ε εκ κλη σι αν σου Χρι στε ως

λο γι κον πο τι ζει ει πα ρα δει σον **6 λ** εν τευ θεν

με ρι ζου σα ως εις αρ χας εις τε εσ σα ρα Ευ αγ

γε λι α **6 λ** τον κο σμον αρ δευ ου σα την κτι σιν ευ

φραι αι νου σα και τα ε θνη πι στως **6 λ** δι δα α σκου σα προς

κυ νειν την βα σι ι λει αν σου **6 λ**

Χ Μα κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι **Χ** ο τι

αυ τοι υι οι Θε ου κλη θη σονται ⁶λ

Ε σταυρωθης δι ε με ι να ε μοι πη γα ση

ης την α φε σιν ⁶λ ε ε κεν τη θης την πλευ ραν ι να κρου

νους ζω ης α α να βλυ σης μοι ⁶λ τοις η λοις προσ η

λωσαι ι να ε γω τω βα αθει των πα θη μα των

⁶λ σου το υ ψος του κρα τους σου πι στου με νος κρα α

ζω σοι ζω ο δο τα Χρι στε ⁶λ δο ξα και τω Σταυ ρω ω Σω τερ

και τω ω πα θει σου ⁶λ

^χ**Μ** α κα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε

κεν δι και ο συ νης ^χ⁶λ ο τι αυ των ε στιν η

βασιλευσάτωνουρανών

Ὁταυρουμένουσου Χριστέ πασα η κτισίς βλέπου

ουσα ετρεμέτα αθεμελίατης γης διεδόνει

τοφωώτου κρατούσου φωστηρές εκρυπτον

τοκαι του ναου ερααγητοκαταπερασμα

ταορηετρομαξανκαιπετραιεσχισθη

σανκαιληστηςοπιστοςκραυγαζεισυνημιν Σωτηρο

μνησθητι

Μακαριοι εστε οταν ονειδισω

σιν υμας καιδιωξωσικαιειπωσιπαν

πο νη ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο ο με νοι ε

νε κεν ε μου ⁶λ

Tο ο χει ρο γρα φον η μων εν τω Σταυ ρω δι ερ ρη

η ξας Κυ ρι ε ⁶λ και λο ο γι σθεις εν τοις νε κροις τον ε

κει σε τυ ρα αν νον ε δησας ⁶λ ρυ σα με νος α

παν τας εκ δε σμων θα να α του τη α α να στα σει

σου ⁶λ δι ης ε φω τι σθη μεν φι λαν θρω πε Κυ

υ ρι ε και αι βο ω μεν σοι ⁶λ μνη σθη τι και η μων Σω τη ηρ

εν τη βα σι ι λει α σου ⁶λ

⁶λ **Χ** αι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο ⁶λ

μι σθος υ μων πο λυς εντοις ουρα νοις ⁶ ^λ

Ο υ υ ψω θεις εν τω Σταυ ρω και του θα να του λυ

σα ⁶ ^λ ας την δυ να μιν και ε εξ α λει ψας ως Θε ος το

καθ η μων χει ρο γρα α φον Κυ ρι ε ⁶ ^λ λη στου την

με τα νοι αν και η μιν πα ρα α σχου μο νε φι

λαν θρω πε ⁶ ^λ τοις πι στει λα τρευ ου σι Χρι στε ο

Θε ο ος η μων και βο ω σι σοι ⁶ ^λ μνη η σθη τι και η

μω ων εν τη βα σι ι λει α σου ⁶ ^λ

Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ⁶ ^λ και Α γι ω

Πνευ μα τι ⁶ ^λ

Το ον Πα τε ρα και Υι ον και το Πνευ μα παν τε ες το

α γιον ⁶λο ο μο φρο νως οι πι στοι ⁶δο ξο λο γειν α

ξι ω ως ευ ξω με θα ⁶Μο να δα Θε ο τη τος

εν τρι σιν υ παρ χου σαν υ πο στα σε σιν ⁶α συ γ χυ

τον με νου σαν ⁶α πλην α δι αι αι ρε τον και αι

α προ σι τον ⁶δι ης εκ λυ τρου με θα του πυ ρος της κο λα

σε ως ⁶

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην ⁶ Θεοτοκίον

Τη ην Μη τε ρα σου Χρι στε την εν σαρ κι α σπο ρω ως

τε κου σαν σε ⁶ και αι Παρ θε νον α λη θως και με τα το

κον μει να σαν α φθο ρον ⁶ αυ την σοι προσ α γο

μεν εις πρε σβει αν Δε ε σπο τα πο λυ ε λε ε ⁶ πται

σμα των συγ χω ρη σιν δω ρη σα σθαι πα αν το τε

τοι οις κραυ γα ζου σι ⁶ μνη η σθη τι και η μων Σω τη η εν τη

βα σι ι λει α σου ⁶

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Προκείμενον Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

α' χορός Ἦχος ⁴ δὲ Ββ Κωνσταντίνου Πρίγγου Μ.Εβδόμας 1969 σ.112* Στίχοι: Κωνσταντίνου Λάμπρου*

⁶ Ε ν τη βα σι λει α σου μνη σθη τι η μων Κυ

ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α σου ⁶

μα κα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι αυ

των ε στιν η βα σι λει α των ου ρα νων

Μα κα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ

τοι πα ρα κλη θη σον ται

Μα κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη

ρο νο μη σου σι την γην

Δι ι α ξυ λου ο Α δαμ πα ρα δει σου γε γο νεν

α ποι κος δι ι α ξυ λου δε σταυ ρου ο λη στης πα ρα

δει σον ω κη σεν ο με εν γαρ γευ σα με νος εν

το λην η θε ε τη σε του ποι η σαν τος ο δε ε συ

σταυρου μενος Θεονω μο λο ογησε τον κρυπτο

μενον ⁶ _λ μνη ησθη τι και ημων Σωτηρ εν τη βασι λεια

⁶ _λ σου

^Γ _χ Μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες

την δικαι οσυνην ^Γ ₆ _λ οτι αυτοι οι χορτα

⁶ _λ σθησονται

^Γ ₆ _λ Το ον του νομου ποιητην εκμαθη του ωνη

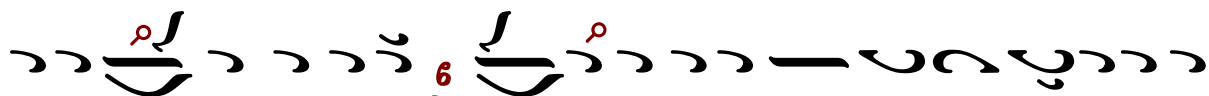
σαντα νομοι ⁶ _λ και ως παρανομον αυτον τω Πι

λα του βηματι εστησαν ⁶ _λ κρουγα αζοντες σταυρω

σον ⁶ _λ τον ενερημω του ουτους ^ρ ₆ _λ μανναδοτησαντα

η μεις δε τον δι και ον λη στην μι μη σα α

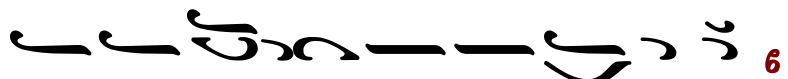
μενοι πι στεικρα ζομεν λη μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη Βα

σι ι λει α σου λη

Μ α κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο

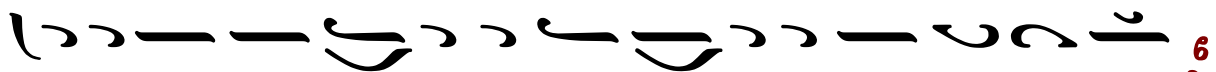
τι αυ τοι ε λε η θη σον ται λη

Τ ων θε ε ο κτο νων ο ε σμος Ι ου δαι ων ε θνος

το α νομον λη προ ος Πι λα τονεμ μα νως α να κρα ζων

ε ε λε γε σταυ ρω σον Χρι στο ον τον α νευ θυ νον λη

Βα ραβ βαν δε μα α λλον ου τοι η τη σαν το λη η

μει εις δε φθεγ γο με θα λη στου του ευ γνω ω μο νος

την φω νην προς αυτον ⁶ λ μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη

βα σι λει α σου ⁶ λ

^χ Μ α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι

α ^χ ⁶ ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται ⁶ λ

Η ζω ω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ Ε δεμ πη γη

α να βλυ ζου σα ⁶ λ την Ε εκ κλη σι αν σου Χρι στε ως

λο γι κον πο τι ζει πα ρα δει σον εν τε ευ θεν με

ρι ζου σα ως εις αρ χας εις τε εσσα ρα Ευ αγ γε λι

α τον κο ο σμον αρ δευ ου σα την κτι σιν ευ φραι αι

νου σα και τα ε θνη πιστως δι δα α σκου σα προς κυ νειν την

βασιλειαν σου ⁶
^λ

^χ Μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι

αυτοι υιοι Θεου κληθησονται ⁶
^λ

Εσταυρωθησιν εμεινα εμνηστευθησιν

την αφεσιν ⁶ ^λ εεκεντηθησιν την πλευραν ινα κρου

νοσζωης αναβλυσθης μοι τοις ηηλοις προση

λωσαι ινα καγωτω βααθειων παθηματων

σου το υψος του κρατους σου ⁶ ^λ πιστου μενος κρα

αζωσοι ζωοδοτα Χριστε δοξα και τω σωτηρ και τω

παθειςου ⁶
^λ

Χ Μα κα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε

κεν δι και ο συ νης **Χ** ο τι αυ των ε στιν η

βα σι λει α των ου ρα νων **6**

Γ τα αυ ρου με νου σου Χρι στε πα σα η κτι σις βλε που

σα ε τρε με **6** τα α θε με λι α της γης δι ε δο νει

το φω βω του κρα τους σου φω στη η ρες ε κρυ πτον

το **6** και του Να ου ερ ρα α γη το κα τα πε τα σμα

τα ο ο ρη ε τρο μα ξαν **6** και πε τραι ε σχι ι

σθη σαν και λη στης ο πι στος κραυ γα α ζει σοι συν η μιν Σω

τηρ το μνη σθη τι **6**

Μ α κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω

σιν υ μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν

πο νη ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο ο με νοι ε

νε κεν ε μου

Τ ο ο χει ρο γρα φον η μων εν τω Σταυ ρω δι ερ

ρη ξας Κυ ρι ε και λο ο γι σθεις εν τοις νε κροις τον ε

χει σε τυ ραν νον ε δησας ρυ σα α με νος α παντας

εκ δε σμων θα να α του τη Α να στα σει σου δι η

ης ε φω τι σθη μεν φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε

και βο ω μεν σοι μνη η σθη τι και η μων Σω τη η ρεν τη

βασιλευσας σου

Χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ο

μισθος υμων πολυς εντοις ουρανοις

Ο υψωθεις εν τω στανρω και του θανατου λυ

σας την δυναμιν και εξαλειψαςως Θεος το καθ

ημων χειρογραφον Κυριε ληστου ουτην μετανοι

αν και ημιν παρασχουμο νεφι λανθρωπετοις

πιιστει λατρευουσι Χριστε ο Θεος οσ ημων και

βοωσι σοι μνηησθητι και ημων εν τη βασιλει

α σου

Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Τ ο ον Πα τε ρα και Υι ον και το Πνευ μα παν τες το

Α γι ον ο ο μο φρο νως οι πι στοι δο ξο λο γειν α

ξι ως ευ ξω με θα μο να α δα Θε ο τη τος εν

τρι σιν υ πα ρχου σαν υ πο στα σε σιν α συγ

χυ τον με νου σαν α πλην α δι αι αι ρε τον και

α προ σι τον δι ης εκ λυ τρου με θα του πυ ρο ος

της κο λα σεως

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην ⁶λ

Θεοτοκίον

Τ η ην Μη τε ρασου Χρι στε την εν σαρ κι α σπο ρως

τε κου σαν σε ⁶λ και αι Παρ θε νον α λη θως ⁶λ και με τα

το κον μει να σαν α φθορον αυ τη ην σοι προσ α γο

μεν ⁶λ εις πρε σβει αν Δε ε σπο τα πο λυ ε λε ε πται

σμα α των συγ χω ρη σιν ⁶λ δω ρη σα σθαι πα αντο τε

τοις κραυ γα ζου σι ⁶λ μνη η σθη τι και η μων Σω τη ηρ εν τη

βα σι ι λει α σου ⁶λ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Προκείμενον

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ⁴δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.156*

Ε ν τη βα σι λει α σου μνη σθη τι η μων

Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α σου

Μα κα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι

αυ των ε στιν η βα σι λει α των ου ρα νων

Μ α κα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ

τοι πα ρα κλη θη σονται

Μ α κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη

ρο νο μη σου σι την γην

Δι ι α ξυ λου ο Α δαμ πα ρα δει σου γε γο νεν

α ποι κος δι ι α ξυ λου δε σταυ ρου ο λη στης πα

ρα δει σον ω κησεν ⁶λ ο με εν γαρ γευ σα μενος εν

το λην η θε ε τησε του ποι η σαντος ⁶λ ο δε ε συ

σταυ ρου μενος Θε ον ω μο λο ο γησε τον κρυ πτο με

νον ⁶λ Μνησθη τι ι μου βο ων εντηβα σι λει α σου ⁶λ

^χΜ α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων

τες την δι και ο συ νην ^χ⁶λ ο τι αυ τοι χορ τα σθη σον

⁶λ ται

^σΤ ο ον του νο μου ποι η την εκ μα θη του ω νη σαν

το α νομοι ⁶λ και ως πα ρα νομον αυ τον τω Πι λα

του βη μα τι ε στησαν ⁶λ κρου γα α ζον τες σταυ ρω σον

τον εν ε ρη μω του ουτουςμαν να δο τη σαντα η

μει εις δε τον δι και ον λη στην μι μη σα α μενοι πι στει

κρα ζομεν Μνη σθη τι και η μων εν τη βα σι λει α σου

Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι

αυ τοι ε λε η θη σονται

των θε ο κτο νων ο ε σμος Ι ου δαι ων ε θνος

το α νο μον προ ος Πι λα τον εμ μα νως α να κρα

ζον ε ε λε γε σταυ ρω σον Χρι στο ον τον α νευ θυ νον

Βα ραβ βαν δε μαλ λον ου ου τοι η τη σαν το η

μει εις δε φθεγ γο με θα λη στου του ευ γνω ω μο νος την

φω νην προς αυτον ⁶ ^λ Μνη σθη τι και η μων εν τη βα σι λει α σου ⁶ ^λ

^λ ^λ Μ α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α ^λ

ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψονται ⁶ ^λ

^σ Η ζω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ Ε δεμ πη γη

α να βλυ ζου σα ⁶ ^λ την Εκ κλη σι ανσου Χρι στε ως λο

γι κον πο τι ζει πα ρα δει σον ⁶ ^λ εν τε ευ θεν με

ρι ζου σα ως εις αρ χας εις τε εσ σα ρα Ευ αγ γε λι

α ⁶ ^λ τον κο ο σμον αρ δευ ου σα την κτι ι σιν ευ φραι νου

σα ⁶ ^λ και τα ε θνη πι στως δι δα σκου ου σα προς κυ

νειν την βα σι λει ανσου ⁶ ^λ

Μ α κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι

αυ τοι υι οι Θε ου κλη θη σονται

Ε σταυ ρω θης δι ε με ι να ε μοι πη γα σης

α πα θει αν ε ε κεν τη θης την πλευ ραν ι να κρου νους

ζω η ης α να βλυ σης μοι τοις η η λους προσ η λω

σαι ι να ε γω τω βα θει των πα θη μα των σου το

υ ψος του κρα τους σου πι στου μενος κρα α ζω σοι ζω ο

δο τα Χρι στε δο ξα και τω Σταυ ρω Σω τερ και τω πα θει

σου

Μ α κα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε

νε κεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η

βα σι λει α των ουρα νων

στα αυ ρου με νου σου Χρι στε πα σα η κτι σις βλε ε

που σα ε τρε με τα α θε με λι α της γης δι ε δο

νει το φο βω του κρα τους σου φω στη η ρες ε κρυ πτον

το και του να ου ερ ρα α γη το κα τα πε τα

σμα τα ο ρη ε τρο μα ξαν και πε ε τραι ε σχι σθη

σαν και λη στης ο πι στος κραυ γα ζει ει σοι συν η

μιν Σω τηρ το Μνη σθη τι

Μα κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι

σω σιν υ μας και δι ω ξω σι ⁶λ και ει πω σι

παν πο νη ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο ο με νοι

ε νε κεν ε μου ⁶λ

Το ο χει ρο γρα φον η μων εν τω Σταυ ρω δι ερ

ρη ξας Κυ ρι ε ⁶λ και λο γι σθεις εν τοις νε κροις τον ε

χει σε τυ ραν νον ε δη σας ⁶λ ρυ σα α με νος α παν

τας εκ δε σμων του α α δου τη α να στα σει σου ⁶λ δι

η ης ε φω τι σθη μεν φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε και

βο ω μεν σοι ⁶λ Μνη σθη τι και η μων εν τη βα σι λει α σου ⁶λ

⁶λ **Χ**αι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο

μι σθος υ μων πολυς εντοις ουρα νοις

Ο υ ψω θεις εν τω Σταυ ρω και του θα να του λυ

σας την δυ ναμιν και εξ α λει ψαςως Θε ος το καθ

η μων χει ρο γρα φον Κυ ρι ε λη στου ουτην με τα

νοι αν και η μιν πα ρα σχου μο ο νε φι λαν θρω πε

τοις πι ι στει λα τρευ ουσι Χρι στε ο Θε ος η μων

και βο ω σι σοι Μνη σθη τι και η μων εν τη βα σι λει α σου

Δ

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Τ ο ον Πα τε ρα και Υι ον και το Πνευ μα παν τες το

Α γι ο ν ο ο μο φρο νως οι πι στοι δο ξο λο γειν α

ξι ως ευ ξω με θα Μο να α δα Θε ο τη τος εν

τρι σιν υ πα αρχου σαν υ πο στα σε σιν α συ υγ

χυ τον με νου σαν α πλην α δι αι αι ρε τον και α προς

ι τον δι η ης εκ λυ τρου με θα του πυ ρο σ της κο λα

σε ως

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην

Τ η ην Μη τε ρα σου Χρι στε την εν σαρ κι α σπο ρως

τε κου σαν σε και αι Παρ θε νον α λη θως και με τα το

κον μει να σαν α φθορον ⁶λκ αυ τη ην σοι προσ α γο μεν

εις πρε σβει αν Δε ε σπο τα πο λυ ε λε ε ⁶λκ πται σμα

α των συγ χω ρησιν δω ρη σα σθαι πα αν το τε τοις κραυ

γα ζουσι ⁶λκ Μνησθη τι και η μων εν τη βα ⁶λκ σι λει α σου ⁶λκ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Προκείμενον](#)

Λουκάς Λουκά

Προκείμενον

Κωνσταντίνου Πρίγγου

α' χορός

Ἦχος ⁴δ̣̣̣ Βγ

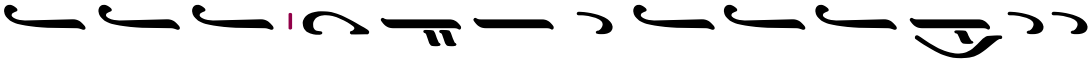
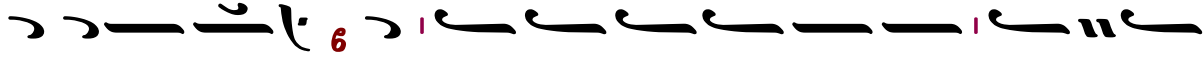

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.118*

Δι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι α μου

ε αυ τοις ⁶λκ και ε πι τον ι μα τι σμο ον μου

ε βα λον κλη ρον ⁶λκ (β')

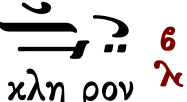
∴ Ὁ Θεός ὁ Θεός μου, πρόσχεσ μοι, ἵνα τι ἐγκατέλιπέσ με;

 Δ⁶_λ ι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι α

 μου ε αυ τοις και⁶_λ ε πι τον ι μα τι σμο ον μου

 ε βα λον κλη η ρο ο ο ον⁶_λ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος $\frac{4}{\delta}$ Βα⁷_χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.162*

 Δ ι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι α μου ε

 αυ τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε βα λον

 κλη ρον⁶_λ

∴ Ὁ Θεός ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τι ἐγκατέλιπές με;

 Δ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

 τοις^{z'}_λ και ε πι τον ι μα τι σμο ον μου ε ε βα λον

κλή η ρο ο ο ο ον λ

Τριψύδιον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ψδὴ ε'

Ἦχος λ π̣ Β̣ ς

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.362*

Προς σε ορθριζω τον διευσπλαγχιιαν σε

αυ τον τωπεσον τικενωσαν τα αατρεπτως και με

χριπαθων απαθως υποκυφαντα ΛογεΘεου την ει

ρη η η νην παρασχου μοι φιλα ανθρωωπε (ε')

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι

Ρ υ φθεντες πο ο δας και προ κα θαρ θε εντες **6** μου

στη ρι ου με θε ε ξει του θει ου νυν Χρι στε σου οι

υ υπη ρε ται **6** εκ Σι ων ε λαι ω νος με γα προς ο

ρος συ υν α νηλ θον υ μνουν τες σε φι λα ανθρω ω πε **6**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην **A**

Ο ρα τε ε ε φης φι λοι μη θρο ει ει σθε νυν γαρ **6**

ηγ γι κεν ω ρα λη φθη ναι με εκταν θη ναι χερ σι ιν α νο

μων **6** παν τες δε σχορ πι σθη σε σθε ε με ε λι πον τες **6**

ους συν α α α ξω κη ρυ ξαι με φι λα ανθρω ω

Πο ον

Πο ον

Καταβασία

Προς σε ορθρι ι ζω τον δι ευ σπλαγχ χνι ι αν σε

αυ τον τω πε σον τι κε νω σαν τα α α τρε πτωσ και με

χρι πα θων α πα θωσ υ πο κυ ψαντα Λο γε Θεου την ει

ρη η η νην πα ρα σχου μοι φι λα ανθρω ω πε

ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

Ψδὴ η'

Ἦχος λ π Βε

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.362*

στη λην κα κι ι ασ αν τι θε ου παι δεσ θει ει ει

οι πα ρε ε δει γμα τι σαν κα τα Χρι στου δε φρυ ατ

το με νον α νο μον συν ε δρι ον βου λευ ε ται κε

να κτει ναι μελε τα τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ον

πα σα κτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι ω

νας (β')

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Α πο βλε φα α ρων μα θη ται νυν υ πνον ε

ε φης Χρι στε τι να ξα τε εν προσ ευ χη δε γρη γο ρει τε

πει ρα σμω μη πως ο λη σθε και μα λι ι στα Σι μων τω

κρα ται ω ω γαρ μει ζων πει ρα γνω θι ι με Πε τρε ον

πα σα κτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι ω

νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Β ε βη λον ε προς τω νχει λε ων ου πο τε προ η η

η σο ο μαι δεσποτα συν σοι θα νου μαι ω ως ευ γνωμων καν

οι παν τες αρ νη σων ται ε βο η η σε Πε τρος σα ρξ

ου δε αι αι μα ο Πα τηρ σου α πε κα λυ ψε μοι σε

ον πα α σα κτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι ω

νας

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνευμα τον Κυ ρι ον

B α θ ο ς σ ο φ ι α ς θ ε ι κ η ς και γ ν ω σ ε ω ς ο υ

π α α ν ε ε ξ η ρ ε υ ν η σ α ς α β υ σ σ ο ν δ ε μ ο υ τ ω ν κ ρ ι

μ α τ ω ν ο υ κ α τ ε λ α β ε ς α ν θ ρ ω π ε ο Κ υ ρ ι ι ο ς ε

φ η σ α ρ ξ ο υ ν υ π α α ρ χ ω ν μ η κ α υ χ ω α ρ ν η σ η τ ρ ι ι

τ ο ν γ α ρ μ ε ο ν π α σ α κ τ ι ι σ ι ς ε υ λ ο γ η ι δ ο ξ α ζ ο υ σ α ε ι ς

τ ο υ ο υ ς α ι ω ν α ς

K α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω ν α ς τ ω ν α ι ω ν ω ν

α μ η ν

Χρυσάνθου Θεοδοσόπουλου, Μ. Εβδομάς 1985 σ.236*

A π α γ ο ρ ε ε υ ε ι ς Σ ι μ ω ν Π ε ε ε τ ρ ε ο π ε ρ

π ρ ο φ η τ α χ ο ς ω ς ε ι ρ η τ α ι και σ ο ι π α ι δ ι σ κ η ο ι α θ α τ

τον προσ ελ θου σαπτο η σει σε ο Κυ ρι ι ος ε φη

πι κρωσ δα κρυ υ σας ε ξεις ο μως ευ ι λα τον

με ον πα α σα κτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις τους αι

ω νας

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου μεν τον Κυ ρι

ον

Καταβασία

Σ τη λην κα κι ι ας αν τι θε ου παι δες θει ει ει

οι πα ρε ε δει γμα τι σαν κα τα Χρι στου δε φρυ ατ

το με νον α νο μον συν ε δρι ον βου λευ ε ται κε

να κτει ναι με λε τα τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ον

πα σα κτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι

ω να α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ψδὴ θ'

Ἦχος λ π Βε

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.364*

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ραφιμ την
α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο
ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο με εν (β')

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ο λε θρι ος σπει ει ρα θε ο στυ γων πο νη

ρευ ο με νων θε ο κτο ο ο νων συν α γω γη ε

πε στη Χρι στε ε σοι και ως α δι ι κον ειλ κε τον

κτι ι στην των α παν των ον με γα λυ υ νο ο με εν

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ν ο μον α γνο ου ουν τες οι α σε βεις φω νας

προ φη των τε με λε τω ω ν τες δι α κε νης ως προ

βα τον ει ειλ κον σε τον παν των δε σπο την α δι ι

κως σφα γι α α σαι ον με γα λυ υ νο ο με εν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Τοις εθνεσιν εκδο τον την ζωην συν τοις γραμ

μα τευσιν αναρει ειεισθαι οι ιερεις παρε

σχον πληγεν τεσαυτο φθονωωκακια τον φυυσει ζω

οδο οτην ον μεγαλυνοο μεεν

Και νυν και αι καιεις τους αιωνας των αιωνων

α μην

Χρυσάνθου Θεοδοσόπουλου, Μ. Εβδομάς 1985 σ.239*

Εκυκλωσαν κυνεςωσει πολλοι εκροτησαν

αναξιαγονασηνραπισμωηρωτων σεσου δεψευ

δηκατεεμαρτυρουν και πανταυπομειναςα

παντας εσωωσαας

Καταβασία

Την τιμιωτε εραν των Χερουβιμ και

ενδοξοτεραν ασυγκριιι τως των Σεραφιμ

την αδιαφθορωσ Θεον Λογον τεκουσαν την

ον τως Θεο τον σε με γα λυ νο ο με ε

εν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ψδὴ ε'

Ἦχος λ π Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.162*

Προς σε ορθρι ι ζω τον δι ευσπλαγ χνι ι αν

σε αυ τον τω πε σον τι κε νω σαν τα α α τρε πτωσ

και με χρι πα θων α πα θωσ υ πο κυ ψαν τα Λο γε

Θε ου την ει ρη η η νην πα ρα σχου μοι φι λαν

θρω ω πε ε (6')

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ρ υ φθεν τες πο ο δας και προ κα θαρ θε εν τες μν

στη ρι ου με θε ε ξει του θει ου νυν Χρι στε σου οι

υ υ πη ρε ται εκ Σι ων Ε λαι ω νος με γα προς ο

ρος συ υν α νηλ θον υ μνου ν τες σε φι λαν θρω ω

πε ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Ο ρα τε ε ε φης φι λοι μη θρο ει ει σθε νυν

γαρ ηγ γι κεν ω ω ρα λη φθη ναι με κταν θη ναι χερ

σι ιν α νο μων παν τες δε σκορ πι σθη σε σθε ε με ε

λι πον τες ους συν α α α ξω κη ρυ ξαι με φι λαν

θρω ω πο ον

Καταβασία

Π ρος σε ορ θρι ι ι ι ζω ω ω ω ω ω ω τον δι

ε ε ευ σπλα αγ χνι ι ι α αν σε αυ τον

τω πε σο ο ον τι ι κε νω ω σα α αν τα α

α α α τρε ε ε πτωσ και με χρι πα θω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω λω ω ω ω ω ω

ων α πα θω ω ως υ πο κυ ψα αν τα α

Λο ο ο ο γε ε Θε ε ε ου ην ει ρη η

η νη η ην πα ρα α σχου μοι οι οι φι ι λα

αν θρω ω ω πε ε ε

* και με χρι πα θω ω ω ω

ω ω ων α πα θω ω ως

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

Ψδὴ κ'

Ἦχος λ π̣ Δε̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.164*

κτη λην κα κι ας α αν τι θε ου παι δεσ θει ει ει οι

πα ρε ε δει γμα τι σαν κα τα Χρι στου δε φρυ αν το με

νον α νο μων συν ε δρι ον βου λευ ε ται κε να κτει

ναι με λε τα τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ον πα σα

κτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι ω νας (β')

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Α πο βλε φα α ρων μα θη ται νυν υ πνον

ε ε ε φης Χρι στε τι να ξα τε εν προσ ευ χη δε

γρη γο ρει τε πει ρα σμω μη πως ο λη σθε και μα λι ι

στα Σι μων τω κρα ται ω ω γαρ μει ζων πει ει ρα

γνω θι με Πε ε ε τρε ον πα σα κτι σις ευ λο γει δο

ξα ζου σα εις του ους αι ω νας

Ὑ
Δ ο ξ α σοι ο Θε ος η μων δο ξ α σοι

Β ε βη λον ε ε πος των χει λε ων ου πο τε προ

η η η σο μαι Δε σπο τα συν σοι θα νου μαι ω ως ευ

γνω μων καν οι παν τες αρ νη σων ται ε βο η η σε Πε

τρος σα ρξ ου δε αι αι μα ο Πα τηρ σου α πε κα

λυ ψε μοι σε ον πα σα κτι σις ευ λο γει δο ξ α ζου σα

εις του ους αι ω νας

Χ Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Β α θος σο φι ας θε ι κης και γνω σε ως ου πα α

αν εξ η ρευ νη σας α βυσ σον δε μου τω ων κρι μα

των ου κα τε λαβες αν θρω πε ο Κυ ρι ι ος ε φη

σαρξ ουν υ πα αρ χων μη καυ χω αρ νη ση τρι ι

τον γαρ με ον πα σα κτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα

εις του ουσ αι ω νας

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

A μην

A πα γο ρευ εις Σι ι μων Πε τρε ο περ πει ση

τα α α χος ως ει ρηται και σοι παι δι σκη οι οι

α θατ τον προσ ελ θου σα πτο η σει σε ο Κυ ρι ι ος

ε ε ευ ε ε ται κε να α α α α α α α ια

α α α α α α κτει ναι με λε τα α α α α α

α α α α α ια α α α α α α τον ζω ης

κρα α του ουν τα α α πα α λα α α μη ον πα α α

σα κτι ι ι σι ι ις ευ λο ο γει δο ξα ζου ου σα εις

του ου ου ους αι αι ω να α ας

* βου ου λευ ε ε ται κε να α α

α α α α ια α α α α α κτει ναι με λε τα

α α α τον ζω ης

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Την τιμιωτε εραντων Χερουβιμ και εν

δοξοτεραν ασυκρι ι ι τως των Σεραφιμ την

αδιαφθορως Θεον Λογοντεκουσαν την οον

τως Θεο τον κονσεμεγαλυνοομεεν (β')

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Ολεθριος σπειειραθεοστυγωνπονη

ρευομενωνθεοκτοοωνων συναγωγη ε

πεστη Χριστε εσοι καιως αδιικονειλκετον

κτι ιστην των απαντων ον μεγαλυνοομεεν

Ἐξά σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁξά σοι

Νομὸν ἀγνοοῦντες οἱ ἀσεβεῖς φωνὰς προ

φητῶν τε μελετῶντες διακένῃς ὡς πρόβατον εἰ

εἰλκὸν σε τὸν πάντων Δεσπότην ἀδικωσφάγια

ἀάσαι ὄν μεγαλυνοόμεεν

Ἐξά Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Τοῖς ἐθνεσίν ἐκδοτὸν τὴν ζωὴν συν τοῖς γραμ

ματεῦσιν ἀναίρεισθαι οἱ ἰερεῖς εἰς παρῆσιν πλη

γενεσάυτο φθῶνω κακίαια τὸν φύσει

ζῶοδοτὸν ὄν μεγαλυνοόμεεν

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Εκυ κλω σαν κυ νες ω σει πολ λοι ε κρο τη

σαν α αναξ σι α γο να σην ραπισμω η ρω των σε

σου δε ψευ δη κα τε ε μαρ τυ ρουν και πα αν τα υ πο

μει ει νας α παν τας ε σω ω σα ας

[Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου](#)

Καταβασία

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Καταβασία Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

μετά τινος διασκευής

Ἦχος λ π Βε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.168*

Τη ην τι ι μι ω ω τε ε ε ραν των Χε ρου

ου βιμ και αι εν δο ξο ο τε ε ε ε ε

ραν α συγ κρι ι ι τω ως τω ωων Σε ρα α α

φι ιμ τη ην α δι α α φθο ο ο ο ο

ρως Θε ο ον Λο ο ο γο ο ο ον τε ε κου ου ου

σαν την ο ον τω ωως Θε ε ε ο ο το ο ο

κον σε ε ε ε με ε γα α λυ υ νο ο με

ε εν

Καταβασία Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π τ Βε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.169*

Τ ην τι μι ω τε ε ε ε ρα αν των Χε

ρου ου βιμ και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ κρι

ι ι τω ως των Σε ρα φι μι την α δι α φθο ο

ο ο ο ρως Θε ο ον Λο γο ο ον τε ε κου ου ου σαν

την ον τως Θε ε ε ο το ο ο ο ο κο ον

σε ε ε με ε ε γα α λυ υ νο ο ο με ε εν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Συναπτή Λουκάς Λουκάς

Ἑξαποστειλάριον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἠ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειμολόγιον 1903 σ.202*

Τ ον λη στην αυ θημε ρο ο ο ο ο ον του πα ρα

δει σου η ξι ω σας Κυ υ ρι ι ε ἠ κα με

τω ξυ υ λω του ουου Σταυ ρου φω τι σον και σω

ω σο ον με ἠ (γ')

τὸ τέλος τοῦ γ'

* σω ω σον με ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον θ'

Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος ἤ Γα²

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.240/687*

Τ ον λη στην αυθη με ρο ον π του Πα ρα δει σου η ξι

ω σας Κυ υ ρι ι ε δ κα με τω ξυ λω

του ου Στα αυ ρου Δ φω τι σον και σω ω σο ον με δ

(γ')

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον θ'

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.120*

Τ ον λη στην αυθη με ρο ο ον του Πα ρα δει σου

η ξι ω σας Κυ υ ρι ι ε δ κα με τω

ξυ λω του ου Σταυ ρου Δ9 φω τι σο ον και σω
ω σον με η (ε')

T ον λη στην αυθη με ρο ο ον του Πα ρα δει σου
η ξι ω σας Κυ υ ρι ε δ κα με τω

ξυ λω του ου Σταυ ρου Δ9 φω τι σο ον και σω
ω σον με ε ε ε η

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.169/181*

T ον λη στην αυθη με ρο ο ο ο ο ο ο ον π9 του
πα ρα δει σου η ξι ω ω σας Κυ ρι ι ε η

κα με τω ξυ υ λω του ου Σταυ αυ ρου * φω τι

σο ον και σω σο ον με ς (γ)

* φω τι σο ον και σω ω σον με ε ε ε ς

τὸ τέλος τοῦ γ'

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον θ'

Λουκᾶς Λουκᾶ

Θίς τούς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ᾠ Γα ς

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.79*

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον π ς

αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων ς ς

αι νει τε αυ τον εν τοις υ ψι ι στοις π ς σοι πρε πει

υ μνος τω ω Θε ε ω ς

Α ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι αγ γε λοι αυ

του αι νει ει τε αυ τον πα σαι αι δυ να μεις αυ του

σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

στιχηρά

Λουκάς Λουκά

Ύακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἠ Γα

Πανδέκτη Ὁρθρος
1851 σ.527*

Π α α α α α ια α α α α α α σα α α

α πνο ο ο η η ιη η η η η αι νε σα α

α α α τω ω ω το ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι τον Κυ ρι

ο ο ον αι αι νει ει ει ει ει ιει ει ει ει ει

ελ ελ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ον ε εκ τω ω

ω ω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α α α α α

α λα εκ των ου ρα νω ω ων αι αι νει ει ει ει ει

λει ει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε α α αυ το ο

λο ο ο ο ον ε εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι στοις σοι οι οι πρε ε ε ε ε ε ε πει

υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ος τω ω ω ω ω

λω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε τω ω ω Θε ω ω λω ω ω ω ω

Α ἰ νει εἰ εἰ εἰ εἰ λει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ τε

ε ε ε α α αυ το ο λο ο ο ο ο ο ον πα α αν τε

ε ε ε λε ε ες οι οι οι α α α α α α αγ

γε ε ε ε ε ε ε ε ε λει οι οι οι οι οι οι α α α

α αυ του ου ου π αι αι νει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ λει εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ εἰ εἰ τε ε ε ε α α αυ το ο λο ο ο ο

ο ον πα α ασαι αι αι αι και αι αι αι δυ υ να α

α α α α α μει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς α α α α α

α α λα α α αυ του ου ου σοι οι οι πρε

ε ε ε ε ε πει υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ος

τ ω ω ω ω ι ω ω ω ω ω Θ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε τ ω ω ω Θ ε ω ω ι ω ω ω ω

ω α

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[στιχηρά](#)

Λουκάς Λουκά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ᾠ Γα

Ανασασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.138#

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω τον Κυ

υ υ ρι ι ι ο ον π αι νει τε τον Κυ υ υ

ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει

ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοι οις σοι

πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Α ἰ νει τε α αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι οι

οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι

πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[στιχηρά](#)

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ἠ Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.50*

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω το ον Κυ

υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ

υ ρι ον εκ τω ω ω ων ου ου ρα α α

νω ων αι νει ει τε ε α αυ τον ε εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στωι οϊς π ρ σωι πρε ε πει υ

μνο ος τω ω Θε ω η

α ι νει ει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι αγ

γε ε λοι οι οι α α α αυ του ου π ρ αι νει ει

ει ει τε α αυ τον πα α σαι αι αι δυ να α α μει εις

α αυ του ου π ρ σωι πρε ε πει υ μνο ος τω ω Θε ω η

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [στιχηρὰ](#) Λουκάς Λουκά

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος ἠ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.90*

π α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ο ον π ρ αι νει ει τε

τον Κυ υ υ ρι ον εκ τω ων ου ου ρα α α
 ων ^χ αι αι νει ει ει τε α αυ το ον εν τοι οις
 υ ψι ι ι ι στοι οις ^π σοι πρε ε πει υ
 μνο ος τω ω θε ε ω ω ω ^η
 α ι νει ει τε α αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι οι
 οι α α α αυ του ου ^π αι νει ει ει ει τε α αυ τον
 πα α σαι αι αι δυ υ να α α μει εις α αυ του
 ου ^χ σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω θε ε ω ω ω
 ω ^η

Ἦχος ἤ Γα

Ἀθανασίου Καραμάνη
"Ὁρθρος 1955 σ.54"

Π ^{ΜΕΛ} ^{ΓΑ}
α α α α σα α πνο ο η η η αι νε σα α

α α α τω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ι ο

^{ΜΕΛ} ^{ΓΑ} ^{ΚΕ} ^{ΜΕΛ}
ον αι νει τε ε τον Κυ υ υ ρι ον εκ τω ω

^{ΚΕ} ^{ΜΕΛ} ^{ΚΕ}
ω ων ου ου ρα α α νω ω ων αι νει ει ει

^{ΓΑ} ^{ΓΑ}
ει τε α αυ το ο ον ε εν τοι οι οις υ ψι

^{ΓΑ} ^Π
ι ι ι ι στοι οις σοι πρε πει υ μνο ος τω ω

^Π ^Ἠ
Θε ε ω

^{ΜΕΛ} ^{ΓΑ} ^{ΚΕ} ^{ΓΑ} ^{ΠΑ}
ι νει τε ε α αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε

^{ΜΕΛ} ^{ΠΑ}
ε λοι οι οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει

ΚΕ
τε ε α αυ τον πα α σαι αι αι ου υ να α

ΓΑ
μει εις α αυ του ου ου σοι πρε πει υ μνο ος τω ω Θε

ε ω η

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

στιχηρά

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.366/380*

Π α α α α σα α πνο ο η αι νε σα α α τω το ον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε ε

τον Κυ υ υ ρι ον εκ των ου ρα νω ω ω ω ω

ω ων αι νει ει ει τε αυ το ο ον εν τοι οις υ υ

ψι ι ι ι ι στοι οις σοι πρε ε ε πει υ μνο

ος τω Θε ε ω ω η

Α ι νει ει τε α αυ το ον πα α αντες οι α αγγε ε

λοι οι οι α αυ του ου αι νει ει ει τε ε

α αυ τον πασαι αι δυ να α μει εις α αυ του

σοι πρε ε πει υ μνο ος τω Θε ε ω ω η

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[στιχηρά](#)

Λουκάς Λουκά

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος ἠ Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.367*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης αυ του

Α υ υ ο και αι πο νη ρα ε ποι οι η η η

σεν ο πρω το τοκος υι ο ος μου ου Ι ι ισ ρα

α α α η ηλ ε με ε εγ κα α τε λι ι πε πη

γη η η ην υ υ δα α τος ζω η ης και ω ω ρυ ξεν ε

α αυ τω φρε ε ε ε α α αρ συν τε ε τριμ με

ε ε ε νο ον ε με ε πι ξυ υ υ λου ε

στα α αυ ρω σε τον δε ε Βα ραβ βα αν η

τη σα το ο ο και α α πε ε ε λυ υ υ υ σε

εν ε ξε στη ο ου ρα νο ο ος ε ε πι του ου ου

ου τω και ο η λι ι ος τας α κτι ι ι νας α α

πε ε ε κρυ υ υ υ ψε ε πη σου δε Ισ ρα η ηλ

ου ουκ ε νε τρα α α α πης χη αλ λα θα να α τω με πα α

ρε ε ε δω ω ω ω κα ας πη α φες α αυ

τοις Πα τε ρα γι ι ε χη ου γαρ οι δα σι ι τι ε

ποι οι οι οι οι η η σαν η

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γ γος χη

αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα η το ἴδιο η

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω χη

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα χη

α νω π q

Ε κα στον με ε ε ε λος της α γι ας σου σα

αρ κος x q α τι μι αν δι ι η μας υ υ πε ε ε

μει ει ει ει νε ε π q τας α καν θας η η η κε φα

α λη x q η ο ψις τα εμ πτυ σμα α τα x q αι σι α

γο ο νες τα ρα α πι ι ι σμα α α α τα α π q

το στο μα την ε εν ο ο ξει κε ρα σθει σαν χο λη η η ντη

γε ε ευ σει ει π q τα α ω ω τα τας δυσ σε βεις βλα α

α σφη η μι ι ι ας x q ο νω ω τος την φρα γ

γε λω ω σιν x q και αι η χειρ τον κα α α λα α α

αμοον ^π αι του ολου σωματος εκτα ασεις εν

τω ^χ στα αυρω τα αρθρα ααα του ους η

η ηλους ^χ και η πλευρα ατην λοοοογχη

ην ^π οπαθων ^σ υπερηημων ^χ και παθωνε

λευθεερωωωσααςηηημας ^π οσυγ

κατααβαση ^σ μινφιιλανθρωπιιιια ^χ

και ανυψωωσαςηημας ^χ παντοδυναμε

σωτηηρελεησοοοονηημας ^η

^χ [♀] **Α**ι νειτε αυτον εν κυμβαλοις ευη

^χ αι νειτε αυτον εν κυμβαλοις αλαλα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ι ον

C ταυ ρω θε εν το ος σου Χρι ι στε πα α σα η η κτι

ι ι σις βλε ε ε ε που σα α ε ε ε τρε ε

ε ε με ε τα θε με λι α τη ης γης δι

ε δο νη θη η σαν φο ο ο ο βω ω του ου κρα τους

σου ου σου γα αρ υ ψω θεν τος ση με ε ρον γε ε

νος Ε βραι αι αι ων α α πω ω ω λε ε ε ε

το ο του να ου ου το ο κα τα πε ε ε τα σμα

δι ερ ρα α γη δι ι χως τα μνη μει ει

α α η νε ω ω χθη η σαν και νε κροι εκ των τα

α φων εξ α α νε ε ε στη η η η σα αν ^πε

κα τον ταρ χος ι δω ων το ο θα αυ μα α ε φρι ξε ε ^νε

πα ρε στω σα α δε η Μη η η τηρ σου ε βο ο

α θρη ηνωδου σα α μη η η τρι ι ι ι κω ως ^πε

πω ως μη η η θρη η νη η η σω ^χε και τα

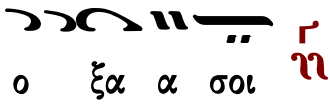
σπλαγ χνα α α μου ου τυ υ υ ψω ^χε ο ρω σα σε

γυ μνο ο ο ον ως κα τα χρι ι το ον ^χε εν ξυ υ υ λω

κρε ε μα α α με ε ε ε νο ον ^πε ο σταυ ρω

θεις και τα φει εις και αι α να στα α ας εκ τω

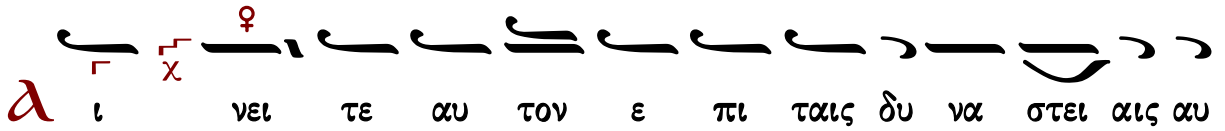
ων νε ε ε κρων ^χε Κυ υ υ υ ρι ε δο ο ο ο ο

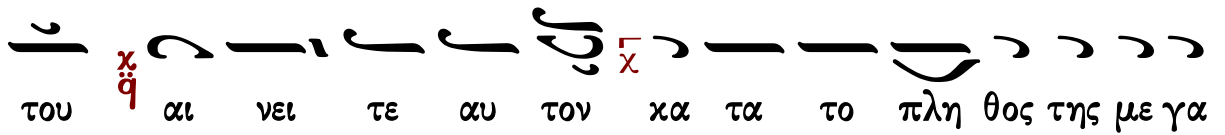
ο ξα α σοι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

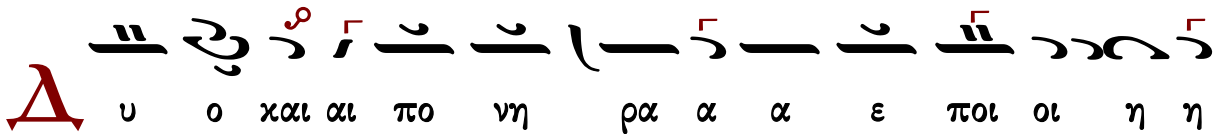
ἤχος Γά

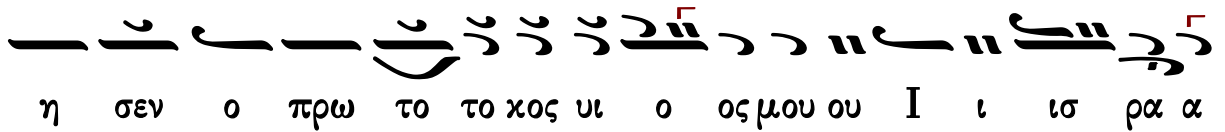
Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.249*

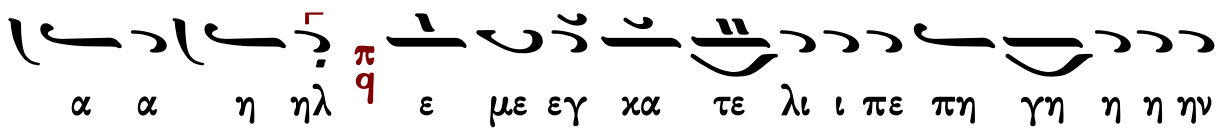

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

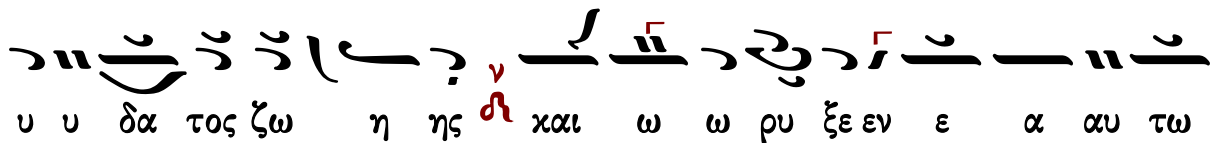

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης αυ του

Α υ ο και αι πο νη ρα α α ε ποι οι η η

η σεν ο πρω το τοκος υι ο οςμου ου Ι ι ισ ρα α

α α η ηλ ε με εγ κα τε λι ι πε πη γη η η ην

υ υ δα τος ζω η ης και ω ω ρυ ξε εν ε α αυ τω

φρε ε ε ε α α αρ συν τε ε τριμ με ε ε

νο ον ^{π ρ} ε με ε πι ξυ υ υ υ λου ου ε στα α

αυ ρω σε ^{χ ρ} το ον δε ε ε Βα α ρα αβ βα αν η

τη η σα το ο ο ο και α α πε ε ε ε λυ υ υ

σε εν εξ ε στη ο ου ρα νο ο ο ος ε ε πι

του ου ου ου τω ^{χ ρ} και ο η λι ι ος τας α κτι ι ι

νας α α πε ε ε κρυ υ υ ψε ε ^{π ρ} συ δε Ισ ρα

ηλ ου ουκ ε εν ε τρα α α α πης αλ λα α θα να

α τω με πα α ρε ε ε δω ω ω ω κα ας ^{π ρ} α φες

α αυ τοις Πα α τε ερ α γι ι ε ου γαρ οι οι δα α σι ι

ι τι ε ε ποι οι οι οι η η η η η σαν

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα π το ιδιο

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα

α νω

Ε κα στον με ε ε ε λος της α γι ας σου ου

σα α αρ κος α τι μι ι αν δι ι η μας υ υ πε ε

ε μει ει ει ει νε ε τας α καν θας η η

η η κε ε φα α λη η η η ο ψις τα εμ πτυ σμα

α τα αι σι α γο νε ες τα ρα α πι ι ι σμα

α α α α τα α το στο μα την ε εν ο ο ο

ξει κε ρα σθει ει σαν χο λη η η ην τη η γε ε ευ

σει ει τα α ω ω τα α τας δυσ σε ε βεις βλα α

α α σφη η μι ι ι ας ο νω ω τος την

φρα αγ γε ε λωω σιν και η χειρ τον κα α α λα α α

α μο ον αι του ου ο λου ου ου σω ω μα α τος ε

εκ τα α α σεις εν τω ω ω Στα α αυ ρω τα α

α αρ θρα α α α του ους η η η λους και η η η

πλευ ρα α την λο ο ο ογ χη ην π ο ο

πα θων υ υ περ η η μω ω ων και πα θων ε λευ θε ε

ρω ω ω ω σα α ας η η η μα ας ο

συγ κα α τα α βα ας η μιν φι ι λα αν θρω πι ι ι

ι α και α αν υ ψω ω ω ω σα

ας η η η μας παν το δυ να με Σω τη ηρ ε λε

η η σο ο ο ο ο ον η η μας

ει νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ι ον

Ⲡⲧⲁⲩ ⲣⲱⲑⲛ ⲧⲟⲟⲥⲟⲩⲟⲩ Ⲫⲣⲓ ⲓⲥⲧⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲡⲁ ⲁ ⲁ ⲥⲁ ⲧⲏ ⲧⲏ

ⲕⲧⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲓⲥ Ⲫⲗⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲡⲟⲩ ⲥⲁ ⲁ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲧⲣⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲙⲉ ⲉ ⲧⲁ ⲧⲉ ⲙⲉ ⲗⲓ ⲁ

ⲧⲏ ⲧⲏ ⲧⲏ ⲧⲏ ⲧⲏ ⲧⲏ ⲧⲏ ⲧⲏ ⲧⲏ ⲧⲏ ⲧⲏ ⲧⲏ ⲧⲏ ⲧⲏ ⲧⲏ ⲧⲏ ⲧⲏ

ⲧⲟⲩ ⲕⲣⲁⲧⲟⲩⲥ ⲥⲟⲩ ⲟⲩ ⲥⲟⲩ ⲕⲁⲁⲣ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲡⲥⲱ ⲧⲉⲛ ⲧⲟⲥ ⲥⲏ ⲙⲉ ⲉ

ⲣⲟⲛ ⲕⲉ ⲉ ⲉ ⲛⲟⲥ ⲉ ⲑⲣⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲟⲩ ⲁⲓ ⲡⲱ ⲱ ⲱ ⲗⲉ ⲉ

ⲉ ⲧⲟ ⲟ ⲧⲟⲩ ⲛⲁ ⲟⲩ ⲧⲟ ⲟ ⲕⲁ ⲧⲁ ⲡⲉ ⲉ ⲉ ⲧⲁ

ⲥⲙⲁ ⲗⲓ ⲉⲣ ⲣⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲕⲏ ⲧⲏ ⲗⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲕⲏⲥ ⲕⲁⲓ

ⲛⲉ ⲕⲣⲟⲓ ⲉⲕ ⲧⲱⲛ ⲧⲁ ⲁ ⲡⲱⲛ ⲉⲗⲁ ⲁⲛ ⲉ ⲉ ⲉ ⲥⲧⲏ ⲧⲏ ⲧⲏ

ⲥⲁ ⲁⲛ ⲉ ⲕⲁ ⲧⲟⲛ ⲧⲁⲣ ⲕⲟⲥ ⲓ ⲗⲱⲛ ⲧⲟ ⲟ ⲧⲁ ⲁⲩ ⲙⲁ ⲉ ⲡⲣⲓ

ξε ε πα ρε στω σα α δε ε η Μη η η τηρ

σου ε ε βο ο ο α θρη η νωδου σα α μη η η τρι ι

ι ι κω ως πω ως μη η η η θρη η νη η η

σω και τα σπλα α αγ χνα α α μου ου τυ υ υ

ψω ο ρω ω σα α σε γυ μνο ο ον ως κα α τα

κρι ι τον τω ξυ υ υ λω κρε ε μα α α με ε ε

νο ον ο σταυ ρω θεις και τα φεις και αι α α να

στας εκ τω ων νε ε ε κρων Κυ υ υ υ ρι ε δο

ο ο ο ο ο ξα α σοι

Α̇ ι̇ νει̇ τε̇ αυ̇ τον̇ ε̇ πι̇ ται̇ς̇ δυ̇ να̇ στει̇ αι̇ς̇ αυ̇

του̇ αι̇ νει̇ τε̇ αυ̇ τον̇ κα̇ τα̇ το̇ πλη̇ θος̇ της̇ με̇ γα̇

λω̇ συ̇ νης̇ αυ̇ του̇

Δ̇ υ̇ ο̇ και̇ πο̇ νη̇ ρα̇ ε̇ ποι̇ η̇ σεν̇ ο̇ πρω̇ το̇ το̇

κος̇ υι̇ ος̇ μου̇ Ισ̇ ρα̇ η̇ λ̇ ε̇ με̇ ε̇ εγ̇ κα̇ τε̇ λι̇ πε̇

πη̇ γην̇ υ̇ δα̇ τος̇ ζω̇ η̇ς̇ και̇ ω̇ ρυ̇ ξεν̇ ε̇ αυ̇ τω̇ φρε̇

αρ̇ συν̇ τε̇ τρι̇ με̇ ε̇ νον̇ ε̇ με̇ ε̇ πι̇ ξυ̇ υ̇ λου̇ ε̇ σταυ̇

ρω̇ σε̇ τον̇ δε̇ Βα̇ ρα̇ β̇ βαν̇ η̇ τη̇ σα̇ το̇ και̇ α̇ α̇

πε̇ ε̇ λυ̇ υ̇ σε̇ εξ̇ ε̇ στη̇ ο̇ ου̇ ρα̇ νο̇ ος̇ ε̇ πι̇ του̇

τω και ο ηλιος τας ακτινας απεκρυψε συ

δε Ισραηλ ουκ εν ετραπης αλλα θανατω με

πααρε εδωκας αφες αυτοις Πατερα γι

ε ου γαρ οι δασιτι εποιουνησαν

Αι νειτε αυτον εν ηχωσαλπιγγος

αι νειτε αυτον εν ψαλτηριω και κιθαα

ρα το ιδιο

Αι νειτε αυτον εν τυμπανω και χορω

αι νειτε αυτον εν χορδαιαις και οργα

ανω

Ε κα στον μελος της α γι ας σου σαρ κος α

τι μι αν δι η μας υ πε ε μει ει νε π ρ τας α καν θας

η κε φα λη η χ ρ η ο ψις τα εμ πτυ σμα τα αι σι

α γο νες τα ρα α πι ι σμα α τα π ρ το στο μα την εν

ο ξει κε ρα σθει σαν χολην τη γευ σει χ ρ τα ω τα

τας δυσ σε βεις βλα α σφη μι ας ο νω τος την φραγ

γε λω σιν χ ρ και η χειρ τον κα α λα α μον π ρ αι του ο

λου σω μα τος εκ τα σεις εν τω σταυ ρω χ ρ τα αρ θρα α

τους η λους και η πλευ ρα την λο ογ χην π ρ ο πα θων υ περ

η μων και πα θων ε λευ θε ρω σας η μας χ ρ ο συγ

κα τα βασ η μιν φι λαν θρω πι ι α ^{π ρ} και α νυ ψω

σας η μας ^{χ ρ} παν το δυ να με σω τηρ ε λε η σον η ^σ

μας ^η

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις ^{χ ρ} αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα

γμου ^χ πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ι ον ^{π ρ}

Σ ται ρω θεν τος σου Χρι στε ε ^{χ ρ} πα σα η κτι σις

βλε ε που σα α ε ε τρε ε με ^{π ρ} τα θε με λι α της

γης δι ε δο νη η θη σαν φο βω του κρα τους σου ^{γ ρ}

σου γαρ υ ψω θεν τος ση με ρον γε νος Ε βραι αι ων α α

πω ω λε ε το ^{π ρ} του να ου το κα τα πε τα σμα δι ερ

ρα α γη δι χως ^{χ ρ} τα μνη μει α η νε ω χθη

η σαν ^{χ ρ} και νε κροι οι εκ των τα φων εξ αν ε ε στη η

σαν ^{π ρ} ε κα τον ταρ χος ι δων το θαυ μα ε φρι ξε ^{ν ρ}

πα ρε στω σα δε η Μη τηρ σου ^{χ ρ} ε βο ο α θρη νω

δου σα μη τρι κως ^{π ρ} πω ως μη θρη νη σω ^{χ ρ} και τα σπλα

α γχνα μου τυ ψω ο ρω σα σε γυ μνον ως κα τα χρι τον

εν ξυ υ λω κρε ε μα με ε νον ^{π ρ} ο σταυ ρω θεις και τα

φεις ^{χ ρ} και α να στας εκ των νε κρων Κυ υ ρι ε

δο ο ξα α σοι ^{ρ η}

Ἦχος γ'. Γά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.240/687*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης αυ του

Δ υ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο πρω το το

κος υι ος μου Ισρα ηλ ε με ε εγ κα τε λι πε πη γην

υ δατος ζω ης και ω ρυ ξεν ε αυ τω φρε αρ συν τε

τριμ με νον ε με ε πι ξυ λου ε σταυ ρω σε

τον δε Βα ραβ βαν η τη σα το και α α πε λυ υ σεν ε

ξε ε στη ο ου ρα νος ε πι του ου ου τω και ο

Ὁ ἡλίουστας ἀκτινίνας ἀπέκρυψεν
ἡ λιοστας ακτιινας αα πεε κρυυυ ψε π ρ

σὺ δὲ Ἰσραὴλ οὐκ ἐνετραπήσ ἀλλὰ θανάτω μεπάα
συ δε Ισρα ηλ ουκ ε νε τρα πης αλ λα θανατω μεπα α

ἔδωκας ἀφ᾽ αὐτοῖς Πατέρα γιᾶ σου γὰρ
ρε δω ω κας π ρ α φες αυ τοις Πα τερ α γι ε χ ρ ου γαρ

οἰδασι τί ἐποίησαν
οι δασι τι ε ποι οι η η σαν

ἀνείτε αὐτὸν ἐν ἠχῶσάλπιγγος
α νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγγος χ ρ

ἀνείτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα
αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ῥα π ρ τὸ ἴδιον ϕ

ἀνείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ χ ρ

ἀνείτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργα
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα

ἄνω π ρ

Εὐχαριστοῦμεν σε ὁ ἰσχυρὸς ὁ θεὸς ὁ πατήρ

καὶ ὁ υἱὸς ὁ ἀγαπῶν ὁ ἀγαπῶμεν σε ὁ ἰσχυρὸς ὁ θεὸς ὁ πατήρ

καὶ ὁ υἱὸς ὁ ἀγαπῶν ὁ ἀγαπῶμεν σε ὁ ἰσχυρὸς ὁ θεὸς ὁ πατήρ

καὶ ὁ υἱὸς ὁ ἀγαπῶν ὁ ἀγαπῶμεν σε ὁ ἰσχυρὸς ὁ θεὸς ὁ πατήρ

καὶ ὁ υἱὸς ὁ ἀγαπῶν ὁ ἀγαπῶμεν σε ὁ ἰσχυρὸς ὁ θεὸς ὁ πατήρ

καὶ ὁ υἱὸς ὁ ἀγαπῶν ὁ ἀγαπῶμεν σε ὁ ἰσχυρὸς ὁ θεὸς ὁ πατήρ

καὶ ὁ υἱὸς ὁ ἀγαπῶν ὁ ἀγαπῶμεν σε ὁ ἰσχυρὸς ὁ θεὸς ὁ πατήρ

καὶ ὁ υἱὸς ὁ ἀγαπῶν ὁ ἀγαπῶμεν σε ὁ ἰσχυρὸς ὁ θεὸς ὁ πατήρ

καὶ ὁ υἱὸς ὁ ἀγαπῶν ὁ ἀγαπῶμεν σε ὁ ἰσχυρὸς ὁ θεὸς ὁ πατήρ

καὶ ὁ υἱὸς ὁ ἀγαπῶν ὁ ἀγαπῶμεν σε ὁ ἰσχυρὸς ὁ θεὸς ὁ πατήρ

θων ελευθερωσας ημας ο συγκαταβας ημιν

φιλιανθρωπια και ανυψωσας ημας

παντοδυναμε σωτηρ ελεησον ημας

Αι νειτε αυτον εν κυμβαλοις ευη

χοις αι νειτε αυτον εν κυμβαλοις αλαλα

γμου πασαπνοη αινεσα ατω τον Κυριον

C ταιρωθεντος σου Χριστε ε πασα η κτιιι

σις βλεεπουσα αεετρεεεμε ταθεμε

λιατης γης διεδονηθησαν φοοβωτουκρατους

σου σου γαρ υψωθεντος σημερον γενοσ Ε

βραϊ ων α πω λε ε το ^{π ρ} του να ου το κα τα πε τα σμα

δι ερ ρα α γη δι χως ^{κ ρ} και νε κροι εκ των τα

α φων α α νε στη η σαν ^{π ρ} ε κα τον ταρχος ι δων το θα

αυ μα ε φρι ξε ^{ν ρ} πα ρε στω σα δε η μη τηρ σου ε βο

ο ο α θρη νω δου σα μητρι κως ^{π ρ} πως μη θρη νη η η σω

και τα σπλαγ χνα μου τυ υ υ υ ψω ^{π ρ} ο ρω σα

σε γυ μνο ον ως κα τα κρι τον τω ξυ λω κρε ε μα με ε

νον ^{π ρ} ο σταυ ρω θεις και τα φεις και α να στας εκ των νε

κρων Κυ υ υ ρι ε δο ο ξα α σοι ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης αυ του

Δ υ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο πρω

το τοκος υι ος μου Ισραηλ ε με ε εγ κα τε λι

πε πη γη ην υ δατος ζω ης και ω ρυξεν ε αυ τω φρε

αρ συν τε τριμ με ε νον ε με ε πι ξυ υ λου ε

σταυ ρω σε τον δε Βα ραβ βαν η τη η σα το και

α πε λυ υ σεν ε ξε στη ο ου ρα νο ος ε πι

του το και ο η λι ος τας α κτι να ας α πε κρυ

ψε^γ σου δε Ισραηλουκ ε νετρα πης αλ λα θανατωμε

παρε δωωκας^π αφες αυτοις Πατερ αγιε^χ ου γαρ

οι δασιτι ε ποι οιησαν^η

Αι^χ νει τε αυ τον εν η χωσαλπιγ γος^χ

αι νει τε αυ τον^χ εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα^π το ιδιο

Αι^χ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω^χ

αι νει τε αυ τον^χ εν χορ δαι αις και ορ γα

α νω^π

Ε^ρ κα στον με λος της α γι ασ σου σαρ κος^χ α^ρ

τι μι αν δι η μας υ πε μει ει νε ^{π ρ} τας α καν θας η κε

φα λη ^{κ ρ} η ο ψις τα εμ πτυ σμα τα αι σι α

γο νες τα ρα πι σμα α τα ^{π ρ} το στο μα την εν ο ξει

κε ρα σθει σαν χο λην τη γε ευ σει ^{π ρ} τα ω τα τας δυσ σε

βει εις βλα σφη μι ας ο νω τος την φρα γ γε λω σιν ^{κ ρ} και

η χει ρ τον κα λα μον ^{π ρ} αι του ο λου σω μα τος εκ τα

σεις εν τω Σταυ ρω ^{κ ρ} τα αρ θρα τους η λους και η

πλευ ρα την λο ο γχη ν ^{π ρ} ο πα θων υ περ η μων και πα

θων ε λευ θε ρω σας η μας ^{κ ρ} ο συ γ κα τα βας η μιν φι

λαν θρω πι α και α νυ ψω σας η μας παν το δυ να

με Σωτηρ ελεησον ημας

Αι νειτε αυτον εν κυμβαλοις ευη

χοις αι νειτε αυτον εν κυμβαλοις αλαλα

γμου πασαπνοηαινεσαατω τον Κυριον

C ταυρωθεντος σου Χριστεε πασα ηκτισις βλεε

πουσαετρεεμεταθεμελιατηςγησδιε

δονηθησαν φοοβω του κρατους σου σου γαρ υψωθεν

τοςσημερον γενοσ Εβραι αιωνα πωλεετο του

Ναουτοκαταπετασμαδιερρααγηδι

χωσ ταμνημεια ηνεωχθησαν και νεκροι εκ

των τα φωνε ξα νε στη η σαν ^{π ρ}ε κα τον ταρχος ι

δων το θαυ αυ μα ε φρι ξε ^{ν ρ}πα ρε στω σα δε η Μη

τηρ σου ε βο ο α θρη νω δου σα μητρι κως ^{π ρ}πω ως μη

θη νη σω ^{χ ρ}και τα σπλαγχνα μου τυ υ ψω ο ρω

σα σε γυ μνον ως κα τα κρι τον εν ξυ υ λω κρε μα με ε νον ^{π ρ}

ο σταυ ρω θεις και τα φεις και α να στας εκ των νε

κρων ^{χ ρ}Κυ υ ρι ε δο ο ξα σοι ^{ρ η}

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ᾠ Γα ϛ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.170*

^ρα ^ρι ^ρνει ^ρτε ^ραυ ^ρτον ^ρε ^ρπι ^ρταις ^ρδυ ^ρνα ^ρστει ^ραις ^ραυ

του ^{χ̣ḡ} αι νει τε αυ τον ^{χ̣} κα τα το πληθος της μεγα

λω ^{π̣ḡ} συ νης αυ του

Δ [♂]υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ^{χ̣ḡ} ο πρω το τοκος [♀]

υι ος μου Ισραηλ ^{π̣ḡ} ε με ε εγ κα τε λι πεπηγη ην

υ δα τος ζω ης ^{χ̣ḡ} και ω ρυξεν ε αυ τω φρε ε αρ συν

τε τριμ με ε νον ^{π̣ḡ} ε με ε πι ξυ υ λου ε σταυ [♂]

ρω σε ^{χ̣ḡ} τον δε Βα ραβ βαν η τη σα το και α α πελυυ [♂]

σεν ^{π̣ḡ} εξ ε ε στη ο ου ρα νος ε πι του τω ^{χ̣ḡ} και

ο η λι ος τας α κτι ι να ας α πεκρυψε ^{ν̣ḡ} συ δε [♂]

[♂]Ισ ρα ηλ ουκ εν ε τρα α α πης ^{χ̣ḡ} αλ λα θανατω με πα [♂]

α ρε δω ω κας α φες αυ τοι οις Πα τερ α γι ε ου

γαρ οι δα σι τι ε ποι οι η η σαν

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα το ίδιο

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα

α νω

Ε κα στον με λος της α γι ας σου σαρ κος α τι

μι αν δι η μας υ πε μει ει νε τας α καν θας η κε φα

λη ^{ζ'} η ο ψις τα ^α εμ ^ο πτυ ^ο σμα τα αι [♀] σι α γο νες

τα ^π ρα ^π πι ^π σμα ^π α τα ^π το ^π στο [♂] μα [♂] την εν ο [♂] ξει [♂] κε [♂] ρα

σθει ^Γ ει ^π ει ^π σαν ^π χο ^π λην ^π τη ^π γε ^π ευ ^π σει ^π τα ^π ω ^π τα ^π τας ^π δυσ ^π σε

βεις ^π βλα ^π α ^π σφη ^π μι ^π ι ^π ι ^π ας ^π ο ^π νω ^π τος ^π την ^π φρα ^π γ ^π γε ^π λω ^π σιν

και ^π η ^π χει ^π ρ ^π τον ^π κα ^π λα ^π μον ^π αι ^π του ^π ο ^π λου ^π σω ^π μα ^π τος ^π εκ ^π τα

σεις ^π εν ^π τω ^π σ ^π ται ^π ρω ^π τα ^π αρ ^π θρα ^π τους ^π η ^π λους ^π και ^π η ^π π ^π λει ^π ρα

την ^π λο ^π ο ^π γ ^π χην ^π ο ^π πα ^π θων ^π υ ^π πε ^π ρ ^π η ^π μων ^π και ^π πα ^π θων ^π ε

λευ ^π θε ^π ρω ^π σας ^π η ^π μας ^π ο ^π συ ^π γ ^π κα ^π τα ^π βα ^π σ ^π η ^π μιν ^π φι

λα ^π αν ^π θρω ^π πι ^π ι ^π ι ^π α ^π και ^π α ^π νυ ^π ψω ^π σας ^π η ^π μας ^π παν ^π το

δυ ^π να ^π με ^π σω ^π τη ^π ρ ^π ε ^π λε ^π η ^π σον ^π η ^π μας ^π

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ι ον

C ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε πα σα η κτι σις βλε ε

που σα α ε τρε ε με τα θε με λι α της γης δι ε

δο νη θησαν φο ο βω του ου κρα του ους σου σου γαρ υ ψω

θεν τος ση με ρον γε νος Ε βραι αι ων α α πω λε ε το του

να ου το κα τα πε τα σμα δι ερ ρα α γη δι

χως τα μνη μει α η νε ω χθη σαν και νε κροι εκ των

τα φων εξ α α νε στη η σαν ε κα τον ταρ χος ι δων

το θα αυ μα ε φρι ξε πα ρε στω σα δε η Μη τηρ

σου ε βο ο ο α θρη νω δου σα μη τρι κως πω ως

μη θρη νη η η σω και τα σπλα αγ χνα μου τυ

υ υ ψω ο ρω σα σε νε κρον ως κα τα κρι τον εν

ξυ υ λω κρε ε μα με ε νον ο σταυ ρω θεις και τα φεις και

α να στας εκ των νε κρων Κυ υ ρι ε δο ο ξα α

σοι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Δοξαστικὸν Λουκάς Λουκά

Δόξα...

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ Πά

Δοξαστάριον Αποστίχων τ.1 Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος 1859 σ.151*

Δ ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι

ι και αι αι αι αι αι αι Υι υι υι ω ω ω

ω ω ω ω και αι αι αι αι αι αι α α α α

γι ι ι ι ι ι ω ω ω ω Πνε ε α γι ι ω ω

Πνε ε ε ε ε ευ μα τι

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Δοξαστάριον 1836 σ.237/621*

ε ε ξε ε ε ε ε ε ε δυ υ σα α α α

α α α α α αν με ε τα ι μα α α α

α α α α τι α α α α α α α τα ι

μα α τι ι α α α α α α α α α α μου

και ε ε νε ε ε ε ε ε δυ υ υ υ υ σα α α

α α αν με ε ε ε ε χλα μυ υ υ υ υ υ

δα α α α χο ο ο ο ο οκ κι ι ι ι ι ι

ι ι ι νην ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε

ε λε ε ε ε θη η ε ε θη κα α α α α α

αν ε πι την κε φα λη η η η η η η η η η

η η η η η ην μου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου λε ε

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου στε ε ε ε

ε ε ε ε φα νο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε εξ

α α κα α α α α α α α εξ α α καν

θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω και ε

πι ι τη ην δε ξι α α α α α α ια α α αν μου

χει ει ει ει ει ει ιει ει ει ει ρα ε ε ε ε ε ε ε δω

ω ω ω ω ω ω κα α α α αν κα α α α α α α α

ια α α α λα α α κα λα μον ι ι ι ι ι

ι να α α συ υν τρι ι ι ι ι ι ψω ω ω ω ω ω αυ

του ου ου ου ου ου ου ου ους ως σχε ε ε ε ε ε ε ε ευ

η η η κε ε ε ε ε ε ε ρα α α α με ε ε

ε ε ως

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι ^π _{πε}

Ε ξ ε δυ σα αν με τα α ι ι ι μα α α τι ι

α α α μου ^Δ και εν ε δυ σα α αν με χλα

μυ υ δα α κοκ κι ι ι ι νην ^π ε θη η η

καν ε πι ι τη ην κε φα λη η ην μου ^χ στε φα

νον ε εξ α α κα α α αν θων ^Δ και ε πι τη ην δε

ξι α αν μου ου χει ει ει ρα ^Δ ε ε δω ω ω καν κα

α λα α α α μον ^π ι να συν τρι ι ι ψω ω α

α αυτους ω ως σκε ευ η κε ε ρα με ε ε ε ως

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τρώδιον 1886 σ.253/1004*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Ε εξ ε δυ υ σα α αν με τα α ι ι ι μα α α

τι ι α α α μου και εν ε δυ υ σα α α αν

με χλα α μυ υ υ υ δα α α κοκ κι ι ι ι

νην ε θη καν ε πι ι τη ην κε φα λη η ην μου

στε φα α νον ε εξ α α α α κα α α αν θων και

ε πι ι τη ην δε ξι ι α αν μου ου χει ει ει ρα

α ε ε δω ω ω καν κα α α λα α α α μον ι να

συν τρι ι ι ι ψω ω α α αυ τους ω ως σκε ευ η

κε ε ρα με ε ε ε ως

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης Καὶ νῦν Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.504*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Ε ξ ε δυ σα αν με τα ι ι ι μα α α α τι ι

α α α μου και ε νε δυ σα α α αν με χλα

α μ υ δ α α κ ο κ ι ι ι ι ν η ν ε θ η κ α ν ε

π ι ι τ η η ν κ ε φ α α λ η η η ν μ ο υ ο υ σ τ ε φ α ν ο ν

ε ε ξ α α κ α α α ν θ ω ν και ε π ι τ η η ν δ ε ξ ι

ι α α ν μ ο υ χ ρ ι ε ι ε ι ρ α α ε ε δ ω ω ω κ α ν κ α α

λ α α α α μ ο ν ι ν α σ υ ν τ ρ ι ι ι ι ι ψ ω ω α

α α υ τ ο υ ς ω ς σ κ ε ε υ η κ ε ε ρ α μ ε ε ε ε ω ς

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Καὶ νῦν

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.243/690*

Ν ε ε ε ε Δ ο ο ο ο ξ α Πα α τ ρ ι ι ι ι και αι αι

Υ ι υ ι ω ω ω ω και α γ ι ι ι ι ι ι ι

ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α

τι

Ξ ε δυ σα α αν με τα α ι ι ι μα

α α τι ι α α μου και εν ε δυ σα α αν με χλα

μου υ υ υ δα α κοκ κι ι ι ι νην ε θη

καν ε πι τη ην κε φα α λη η η ην μου ου στε

φα α νο ον εξ α α κα αν θων και ε πι τη ην

δε ξι αν μου ου χει ει ει ει ρα ε ε δω

κα αν κα α λα α μο ον ι ι να συ υν τρι ι

ι ι ι ψω α αυ τους ω ως σκε ευ η κε ε ρα με

ⲉ ⲉ ⲉ ⲱⲥ ⲡ

ε ε ε ως

Κωνσταντίνου Πρίγγου σύντομον

Ἦχος λ π ⲡⲁ

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.123*

ⲁ ⲟ ⲟ ⲟ ⲱⲗⲁ ⲡⲁ ⲁ ⲧⲣⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲕⲁⲓ Ⲯⲓ ⲱⲓ ⲱ ⲕⲁⲓ ⲁ ⲕⲓ

ⲓ ⲱ ⲡⲛⲉ ⲉⲱ ⲙⲁ ⲁ ⲁ ⲧⲓ ⲡ

Ⲉ ⲭⲉ Ⲕⲱ ⲥⲁ ⲁⲛ ⲙⲉ ⲧⲁ ⲓ ⲙⲁ ⲁ ⲁ ⲧⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲙⲱ ⲉ

ⲕⲁⲓ ⲉ ⲛⲉ Ⲕⲱ ⲥⲁ ⲁ ⲁ ⲁⲛ ⲙⲉ ⲕⲗⲁ ⲁ ⲙⲱ ⲱ ⲱ ⲱ Ⲕⲁ

ⲁ ⲕⲟⲕ ⲕⲓ ⲓ ⲓ ⲛⲓⲛ ⲉ ⲑⲏⲕⲁⲛ ⲉ ⲡⲓ ⲧⲏⲛ ⲕⲉ ⲡⲁ ⲗⲏ

ⲏ ⲏ ⲙⲱ ⲱ ⲱ ⲥⲧⲉ ⲡⲁ ⲛⲟⲛ ⲉ ⲉⲗ ⲁ ⲁ ⲁ ⲕⲁⲛ ⲑⲱⲛ ⲕⲁⲓ

ⲉ ⲡⲓ ⲧⲏⲛ Ⲕⲉ ⲗⲓ ⲓ ⲁ ⲁⲛ ⲙⲱ ⲕⲏ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲣⲁ ⲉ ⲉ Ⲕⲱ

κα αν κα α α α λα α α μον ι να συν τρι ι

ι ι ψω α αυ τους ω ως σκε ευ η η κε ε ρα με

ε ε ε ως

Κωνσταντίνου Πρίγγου μελωδικόν

Ἦχος λ π Πά χ

Πατριαρχική Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.124*

ιε ε Δο ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι αι

Υι ω και Α α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α

τι

Ξε δυ σα α α α α αν με τα ι

μα α τι α α α α μου ου ου και ε νε δυ

σα α α α α αν με χλα μ υ υ υ δα α κο ο

οκ κι ι ι ι ι ι ι νη π ε θη καν ε πι

την κε φα λη η η ην μου ου ου στε ε φα α α

νον εξ α α α καν θων και ε πι την δε ξι ι

α αν μου ου χει ει ει ρα ε ε δω κα α αν κα α

α α λα α α μον ι να συν τρι ι ι ι ι ψω α αυ

του ου ου ου ου λου ου ου ου ους ω ω ω ως σχε ε ε

ευ η κε ε ρα με ε ε ε ε ως

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Καὶ νῦν Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.172*

Δ ο ο ο ξ α Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Ε ξ ε δυ σα αν με τα ι μα α α τι ι α α α

μου και εν ε ε δυ υ σα α αν με ε χλα μυ υ

υ υ υ δα α κοκ κι ι ι ι νην ε ε θη η

καν ε πι την κε φα λη η η ην μου στε ε φα α

νον εξ α α κα αν θων και ε πι την δε ξι α

α αν μου ου χει ει ει ρα ε ε ε δω καν κα α α α

λα α α α μον ι να συν τρι ι ι ι ι ψω α αυ του ους

ως σκε ε ευ η η κε ε ρα με ε ε ε ως

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π Πά

Δοξαστάριον Αποστίχων τ.1
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
1859 σ.151*

Κ αἰ αἰ νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υν και αἰ α

α α εἰ εἰ ἴει εἰ εἰ εἰ και εἰς τοὺς αἰ ω ω ω

ω να ας των αἰ ω ω ω ω ω ω ω ω νω

ω ω ων α α α α α α μην

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Δοξαστάριον 1836 σ.239/623*

Τ ο ον νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω το

ο ο ον μου ου ου ου ου ου ου ε ε ε ε δω ω

ω ω ω κα α ἰα α α α εἰ εἰ εἰς μα α στί ι ι ι ι

ι ι γω εἰς μα στί ι γω ω ω σί ιν το δε ε προ

ο ἰο ο ο ο σω ω ω ω ω πο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ον μου ου ου ου ου ου ου ου ουκ α πε

στρα α α α α α φη η ἴη η η η α α α α α

πο ο ο ε ε ε ε ε εμ πτυ υ υ υ σμα α α

α α των βη η η η η η η η μα α α βη

η μα α α τι Πι λα α α α α α α α του ου

ου ου ου ου πα α ρε ε ε ε ε πα α ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε στην και αι αι σταυ ρο ο ο ον

υ υ υ υ υ πε ε ε ε ε ε ε μει ει υ

πε ε μει ει ει να δι α την του κο σμου σω ω

τη ρι ι ι α α α α αν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστᾶριον 1820 σ.372*

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην

Τον νω τονμου ε ε δω κα α εις μα α στι ι γω

ω ω ω σιν το δε προ ο οσ ω ω πο ο ον μου

ουκ α πε στρα α α φη α πο αι σχυ νηης εμ πτυ

σμα α α τω ων βη μα τι Πι λα του ου ου πα α

ρε ε ε στην και Σταυ ρον υ πε ε ε ε μει ει

ει ει να δι α την του ουκο ο σμου σω ω τη ρι ι

ι ι ι α α αν

* ουκ α πε στρα φη η α α πο ε εμ πτυ σμα α α α

των

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.254*

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τ ον νω τον μου ε ε δω κα α α εις μα α

στι ι ι ι γω ω ω ω σιν το δε προ ο ο σω ω

πο ο ον μου ουκ α πε στρα α α φη η α πο αι

σχυ υ νη ης εμ πτυ σμα α α α α τω ων βη μα α

τι Πι λα του ου ου πα α ρε ε ε στην και Σtau

ρο ον υ πε ε ε ε μει ει ει ει να δι α

την του ου κο ο σμου σω ω ω τη ρι ι ι ι ι α α α

α α αν

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.504*

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Τ ον νω τον μου ε δω κα α α εις μα α στι ι

γω ω ω ω σιν το δε προ ο ο σω ω πο ο ον μου

ουκ α πε στρα α α φη α πο αι σχυ υ νη ης εμ πτυ

σμα α α α τω ων βη μα τι Πι λα α του ου ου ου

πα α ρε ε ε στην και σταυ ρον υ πε ε ε ε μει

ει ει ει να δι α την του ου χο ο σμου σω ω τη

ρι ι ι α α α α αν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Εὐαγγέλιον Ἰ Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.243/690*

Κ αι αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει

καὶ αἰ εἰς τοὺς αἰ αἰ ὦ ὦ ὦ ναὰς τῶν αἰ ὦ ὦ

ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦν ἄ ἄ μην

Τ ὦν ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ τὸ ο ο ο ο ἰ ο ο ον

μου ἐ δὴ κα εἰς μα στι ἰ ἰ γὼ ὦ ὦ ὦ ὦ σιν

το δε προσ ὦ ὦ πον ουκ ἀ πε ε ε στρα ἄ ἄ ἄ

ἄ ἄ φη ἄ πο εμ πτυ σμα ἄ ἄ εμ πτυ σμα ἄ ἄ

των βη η μα α τι Πι ἰ λα ἄ ἄ ἄ του ου

ου πα α ρε ε ε στην και αι Στα αυ ρον υ πε ε

μει ει να δι α την του κο ο ο σμου σω ω τη

ρι ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ α α α α α α αν

Ἦχος λ π Πά χ

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.125*

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Τ ο ον νω ω το ο ον μου ε δω κα α α εις

μα στι ι ι ι γω ω ω σιν το δε προ ο ο

σω πο ο ον μου ουκ α πε στρα α α α α φη α πο

αι σχυ υ υ νη η ης εμ πτυ υ σμα α α τω

ων βη μα τι Πι λα α του ου ου πα ρε ε ε στην

και Σταυ ρον υ πε ε ε μει ει ει να δι α την

του ουχο ο σμου σω τη ρι ι ι α α α α αν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.172*

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τ ο ον νω ω το ον μου ου ε ε δω ω κα εις μα στι ι

ι ι γω ω ω ω σιν το δε προ ο οσ ω ω πο

ο ον μου ουκ α πε στρα α α φη α πο εμ πτυ

σμα α α τω ων βη μα τι Πι λα α του ου ου πα α

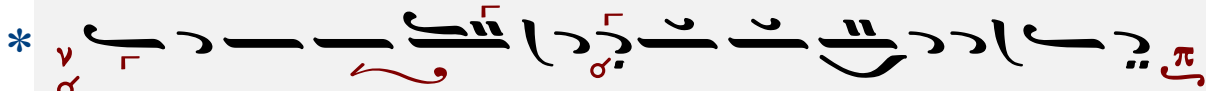
ρε ε ε στην και σταυ ρο ο ον υ πε ε

ε ε μει ει ει ει να δι α την του κο ο ο

 σμου ου σω ω τη ρι ι ι α α α α αν

Κυνήθως γράφεται «ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπυσμμάτων» καὶ ψάλλεται οὕτω:

*

 α πο αι σχυ υ νη ης εμ πτυ σμα α α τω ων

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

[Εὐαγγέλιον Ἰ'](#)

Λουκάς Λουκά

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἰνῶν

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

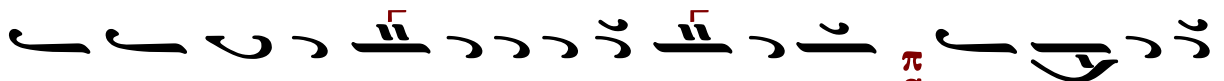
β' χορὸς

Ἦχος Ἁ Πά

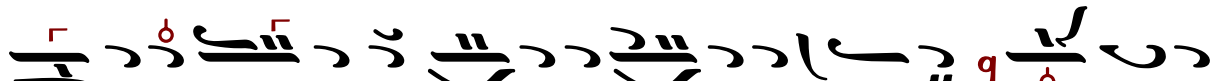
Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.372*

Π α σα η κτι σις η λλοι ου το φο βω θε ω ρου σα α σε

 εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νον Χρι ι στε ο η λι ο

 ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε το ο και γης τα

 θε με ε λι ι α συν ε ε τα ρα α α ατ τε ε

 ε ε το τα παν τα συν ε πα α σχον τω τα πα αν

τα κτι ι ι σα α α αν τι ^π ο ε κου σι ως

δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι ^π

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.373*

^χ Δι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε ^χ

βα α α λον κλη η ρον

Λ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α α κε ε ε ε να ι να

τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να τω

κα τε δι ι ι κα σε με γα α α θα α αυ

μα α ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει ρας α

νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και

ε πι ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α

αν θρω ω ω ω προς ι να τους εν α δη δε σμω τας

ε λευ θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο ον τας

μα κρο θυ με Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α

σοι

Ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο

ξος

η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ πτο ο ος

Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ τω ω

ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη η μη η

η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την καρ δι

ι ι α αν πι ι ι κρωσ και στε να ζου σα ο δυ

νη η ρωσ εκ βα α θους ψυ υ υ υ χης πα ρει ας

συν θρι ξι κα τα α ξαι αι αι νου σα α α α κα τε ε

τρυ υ υ χε ε ε ε το δι ο και το ο στη θο ος τυ

υ πτου ου ου σα α νε κρα α γε γο ε ε ρω ω

ως οι μοι θει ο ο ον τε ε ε κνον οι οι μοι

το φω ω ω ως του ου ου κο ο ο σμου ου τι ε

δυσ εξ ο φθα αλ μω ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε

ε ου ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω

μα α α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε

ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ι

ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης

ε πυ ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο
 ρω ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι
 ι ι κρως Υι ε ε ε μου που το καλ λος ε δυ
 τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω κα θο ραν σε α
 δι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε ε ε νον σπευ στον ουν
 α να α α α στη η η η θι ο πως ι δω κα
 α γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον ε εξ α
 να α α στα α α α σιν

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Π α σα η κτι σις η λλοι ου το φο βω θε ω ρου σα α σε
 εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νο ον Χρι ι στε ε ο
 η λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε το ο
 και γης τα θε με λι ι α συν ε ε τα ρα α α ατ
 τε ε ε ε το τα παν τα συν ε πα α σχον τω τα πα
 αν τα α κτι ι ι σα α α αν τι ο ε κου σι ως
 δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε δο ο
 ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.255*

Δ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοῖς **Α** και ἐπι τὸν ἰματισμὸν μου ἐε

βαβαλὸν κληήρον **Α**

Λ αὐτοὶ δὲ σέβησιν καὶ παρὰ ἀνόμους

ἵνα τιμολετα ἀ ἀ κε ε ε ε να ἵνα **Α**

τι τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων θάνατω κατεδί

ἵκα σε μέγα ἀθάνατο ὅτι ὁ Κτιστὴς

τοῦ κόσμου εἰς χεῖρας ἀνόμων παρὰ δι

ἵ ἰδοὺ οὐ οὐται καὶ ἐπι ξυλοῦ ἀνύψου

οὐται αἰοφίλα ἀ ἀ ἀνθρώπων ὡς ἵνα **Ε**

τοὺς ἐν Ἀδὴ δὲ σμῶτας ἐλευθέρωσιν κρα

α α α ζο ο ο ον τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο

ο ο ξα α α α σοι

δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο

ξος

η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ πτο ο ος

Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω ω Λο ο γε ε α ναρ

τω ω ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε ε

νη η μη η η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω

το την καρ δι ι ι ι ι α αν πι ι ι κρωσ και

στε να α ζου ου σα ο δυ νη η ρω ως εκ βα α α

θου ους ψυ υ υ χης πα ρει ας συν θρι ξι κατα ξαι

νου σα α α α κα τε τρυ υ υ υ χε ε ε ε το

δι ο ο και το ο στη η η θο ος τυ υ πτου ου σα

α νε κρα α γε γο ο ε ε ρω ω ω ως οι μοι

θει ει ο ο ον τε ε ε κνο ον οι μοι το φω ω ω

ως του ου ου κο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ

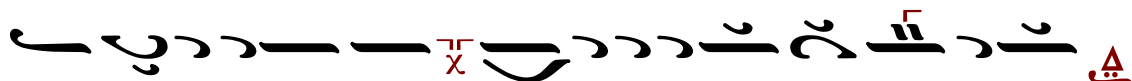

μω ω ω ν μου ο Α μνο ο ος του Θε ε ου ου ου ου

ο ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω μα των τρο μω συν

ει χο οντο λε ε ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη

—υ̣ ρ̣ι̣ ι̣ ε̣ ε̣ δο̣ ο̣ ο̣ ξα̣ α̣ α̣ α̣ σοι̣

^χ
Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης

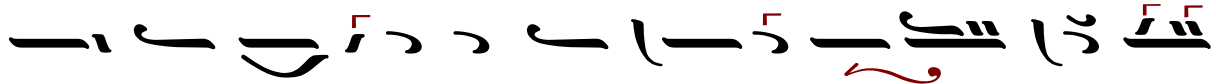
Ε πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νο ον Χρι

 ι στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ο

 ρω ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο ο α α πι

  ^π
ι ι κρωσ Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο σ ε

δυ τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω καθ ο ραν σε

 α δι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε

ε ε νον σπευ σον ουν α να α α α α στη η η η

θι ο πως ι δω κα α γω σου την εκ νε κρων τρι ι
ι η με ε ρον εξ α α να α α στα α α α σιν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Δοξαστικὸν

Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη

β' χορὸς

Ἦχος ᾠ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριῶδιον 1899 σ.505*

Π α σα η κτι σις η λλοι ου το φο βω θε ω ρου σα α α
σε εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νον Χρι ι στε ε ο
η λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε ε το
ο και γης τα θε με ε λι ι α συν ε ε τα
ρα α α ατ τε ε ε ε το τα παν τα συν ε πα
α σχον τω τα παν τα κτι ι ι σα α α αν τι

ο εκ ου σι ως δι η μας υ υ πο ο μει

νας Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.505*

Δι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε

βα α α λον κλη η ρον

λα ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο

μος ι να τι με λε τα α α α α κε ε ε ε

να ι να τι την ζω ην των α πα α αν των θα

να τω κα τε δι ι ι κα σε με γα θα α αυ

μα α ο τι ο κτι στης του κο ο σμου εις χει ρας α

μα α ο τι ο κτι στης του κο ο σμου εις χει ρας α

νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και

νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και

ε πι ξυ λου αν υ ψου ου ται αι ο φι λα α

ε πι ξυ λου αν υ ψου ου ται αι ο φι λα α

α α αν θρω ω ω προς ι να τους εν Α δη δε

α α αν θρω ω ω προς ι να τους εν Α δη δε

σμων ω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο

σμων ω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο

ον τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε δο ο ο ξα α

ον τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε δο ο ο ξα α

α α σοι

α α σοι

ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο

την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο

ξος

ξος

Ἡμερον σε θεωρουσα ηα μεμπτο οος παρ

θε ε νος εν Σταυρω Λο ο γε ε α ναρ τω

ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω

ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την καρ δι ι ι ι

α αν πι ι ι κρωσ και στε να ζου σα ο δυ νη

η ρωσ εκ βα α α θου ους ψυ υ υ χης πα

ρει ας συν θρι ξι κα τα ξε νου σα α α α κα τε ε

τρω υ χε ε ε ε το δι ο και το ο στη η η

θος τυ πτου σα αν ε κρα α γε γο ε ε ρω ω ως

οι μοι θει ει ον τε ε ε κνο ον οι μοι το

φω ω ω ως του κο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ

ο ο φθα αλ μω ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε

ε ου ου ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω

μα α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε ε γου ου

ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο

ο ξα α α α σοι

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης

Ε πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ω ως τε κου σα ε βο ο ο ο ο α α πι

ι ι κρωσ Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε

ε δυ τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω καθ ο ραν

σε α δι ι ι ι κωσ σταυ ρου ου ου με ε ε ε

νον σπευ στον ουν α να α α α στη η η η θι ο

πως ι δω κα α γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε

ρον ε εξ α να α α στα α α α σιν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Δοξαστικὸν Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

β' χορὸς

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.244/691*

Π α σα η κτι σις ηλ λοι ου το ο φο ο ο βω θε

ωρ ρου σα σε εν Στα αυ ρω **Δ** κρε μα με ε νο ον Χρι ι στε

ε **Δ** ο η λι ι ος ε σχο τι ι ζε ε το ο **Δ** και

γη ης τα θε με ε λι ι α **ζ η** συν ε τα

ρα α α α α α α α τ τε το **π ρ** τα παν τα συν

ε ε πα α σχον **π ρ** τω τα πα αν τα α κτι ι ι σα

α α αν τι **π ρ** ο ε κου σι ως δι η μας υ υ πο ο

μει ει να ας Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι **π ρ**

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.245/692*

Χ Δ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις **Δ** και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε

βα α α λον κλη η ρον

Λ α ος δυσ σε βης και πα ρα α α νο μος

ι να α τι ι με λε τα κε ε να α ι να α τι ι την

ζω η η ην των α πα α α αν των θα να

α τω κα τε δι ι ι κα α α α σε με ε

ε γα α α θα α αυ μα α ο τι ο κτι στης του ου κο

ο ο σμου εις χει ρας α νο μων πα α ρα δι

ι ι δο ο ο ο ται και ε πι ξυ λου α

νυ ψου ου ται αι ο φι ι λα αν θρω ω ω ω πος

ι να τους εν α α α δη δε σμω ω ω τας ε λευ θε

ρω ω ση κρα α α α α α ζο ο ο ον

τας μα κρο ο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ο

ο ο ξα σοι

Ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο

ξος

Σ η με ρον σε θεω ρου σα η α με εμ πτος Παρ

θε ε ε νο ος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α νααρ

τω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε ε νη

μη η τρω α σπλαα αγ χνα ε ε τε τρωω το την καρ

δι ι ι α αν πι ι κρω ως και στε να α α ζου ου

σα ο δυ νη η ρως εκ βα α α θους ψυ υ χη ης πα

ρει ας συν θρι ξι κα τα ξαι αι νου ου σα α κα

τε τρυ υ υ χε ε ε ε το δι ο και το

στη η θο ος τυ υ πτου ου ου σα α νε κρα γε γο ο ο

ε ρω ω ω ως οι οι μοι θει ει ο ο ον τε ε

ε κνο ον οι μοι το φω ω ω ως του ου ου κο ο ο

σμου ου τι ε ε δυ υς ε ε εξ ο ο ο φθαλ μω ων

μου ο α μνο ο ος του Θε ε ου ου ο θεν αι στρα τι

αι των α σω ω μα α α των τρο ο ο μω συν ει χο

ον το λε ε ε ε γου ου ου ου σαι α

κα τα α α λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ο ο

ο ο ξα σοι

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης

Ε πι ξυ λου ου βλε που σα κρε ε ε μα α με ε νον

Χρι ι στε ε σε το ον πα α αν τω ων κτι στη ην και

αι Θε ε ε ο ον η σε α σπο ο ρω ω ως τε κου

ου σα ε βο ο ο α α πι ι κρω ω ω ως Υι

ε ε ε ε ε ε μου ου ου που ου το ο κα α

α α αλ λο ο ος ε ε ε δυ υ υ τη ης

μορ φη η η ης σου ου φε ρω κα θο ρα α α α

α αν σε α δι ι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου

ου ου ου με ε ε ε ε νον σπευ σο ον ουν α να α

α στη η η η η θι ι ο πω ως ι δω κα α

γω σου τη ην εκ νε κρων τρι ι η η με ε ε ρον

εξ α να α α α α α α α α α στα σιν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Δοξαστικὸν Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

β' χορὸς

Ἦχος ♪ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.125*

Π α σα η κτι σις ηλ λοι ου το ο φο ο ο βω θε ω

ρου ου σα α σε εν Σταυ ρω κρε μα α με νο

ο ον Χρι ι ι στε ο η λι ι ο ο ο ος

ε ε σκο τι ι ι ι ζε ε ε το ο και γης τα θε

με ε λι ι α συν ε τα ρα α α α

α ατ τε ε το τα παν τα συν ε ε ε πα

α α σχον τω τα παν τα ακτι ι ι σα α αν

τι ο ε κου σι ως δι η μας υ υ πο ο

μει ει ει να ας Κυ υ ρι ι ι ε δο ο ο ξα α

α σοι

* α συ νε ε τα ρα α ατ τε ε ε

και ουτω

Δι εμε ρισαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε

βα α α λον κλη η ρον

λα ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α κε ε ε να ι

να τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να α τω

ω κα τε δι ι ι κα α α σε με ε γα α α θα

α αυ μα α ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει

ρας α νο ο μω ων πα ρα δι ι ι δο ο ο

ται και επι ξυ λου α νυ ψου ται ο φι

λα α αν θρω πος ι να τους εν Α δη δε σμω τας ε

λευ θε ρω ω σης κρα α α ζο ο ον τας

μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο

ξος

η με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η

α α με ε εμ πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Στα αυ

ρω Λο ο γε ε α ναρ τω ω ω με ε ε νον

ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε

τε τρω το την καρ δι ι ι α αν πι ι κρω ως και

στε ε να α ζου ου σα ο δυ υ νη ρως εκ

βα α α θου ους ψυ χης πα ρει ας συν θρι ξι

κα τα ξε νου σα α α α κα τε τρω υ υ χε ε ε

το δι ο και το στη θος τυ πτου ουσα α νε ε

κρα γε ε γο ε ρως οι μοι θει ει ο ο ον τε ε ε

κνο ον οι μοι τω φω ω ω ως του ου ου κο ο ο σμου

ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ μω ω ω ν μου ο Α μνος του Θε

ου ο οθεν αι στρα τι αι των Α σω ω μα α α των

τρο μω συν ει χο οντο λε ε ε γου ου ου σαι α

κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης

Ε πι ξυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε νον Χρι στε

σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ρω

ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι ι

κρω ως Υι ε ε ε ε μου ου που το καλ λο ος

ε δυ υ τη ης μορ φη η ης σου ου φε ρω κα

θο ο ρα α αν σε α δι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε

ε νον σπευ στον ουν α να στη η θι ο πως ι δω κα

γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον ε ξα α να α

α στα α α σιν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

β' χορός

Ἦχος 4 Πα 7

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.173*

Π α σα η κτι σις ηλ λου ου ου ου ου το ο φο

ο ο βω θε ω ρου σα α σε εν Σταυ ρω κρε μα με ε

νον Χρι ι στε ο η λι ι ος ε σκο τι ι ζε ε το

ο και γης τα θε με ε λι ι α συν ε τα ρα

α ατ τε ε ε ε το τα παν τα συν ε πα α σχον

τω τα πα αν τα α κτι ι ι σα α α αν τι ο ε

κου σι ως δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε

δο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.174*

Δ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε βα λον

κλη η η ρον

Λ α ο οςδυσ σε βη ηςκαι πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α κε ε ε ε να ι να

τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να τω κα τε δι

ι ι κα α α α σε με γα α α θα α αυ μα

ο τι ο κτι στης του ου κο ο ο σμου εις χει ρας α νο

ο μων πα ρα δι ι ι δο ο ο ο ται και ε πι

ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α αν θρω ω ω ω

πος ι να τους εν α α δη δε σμω τας ε λευ θε ρω

ω ση κρα α α α ζο ο ο ον τας μα κρο θυ με

Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την ^χ δι ψαν μου ε πο τι σα α αν με ο ο ξος ^Δ

C η με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η α με ε εμ

πτο ο ος Παρ θε ε νος ^Δ εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ

τω ω ω ω με ε ε ε νον ^ε ο δυ ρο με ε νη

μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ^Δ ε τε ε τρω ω το την καρ

δι ι ι αν πι ι κρω ως ^ε και στε να α ζου ου ου

σα ο δυ νη η ρως εκ βα α α θους ψυ χη ης ^ν

^ε πα ρει ας συν θρι ξι κα τα α α ξαι αι νου ου σα κα

τε τρυ υ υ υ χε ε ε ε το ^ε δι ο ο και το

στη θος τυ υ πτου ου σα ⁺ α νε κρα α γε ε ε γο ε ε ^ε

ρω ω ω ως οι μοι θει ει ει ο ο ον τε ε ε

κνο ον οι οι οι μοι το φω ω ω ω ως του ου κο ο ο

σμου ου τι ε δυς εξ ο φθαλ μω ωων μου ο α

μνο ο ο ο ος του ου Θε ε ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι

των α σω ω μα α α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε

ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ι ε

ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης

Επι ξυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι ι

κρω ως Υι ε ε ε μου ου ου που ου το

κα α α αλ λο ο ο ος ε ε ε δυ της μορ

φη η η η ης σου ου ου φε ρω κα θο ρα α αν σε

α δι ι ι ι κω ω ως σταυ ρου ου με ε ε ε νον

σπευ στον ουν α να α α στη η η η θι ο πως ι

δω κα α γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον εξ α α

να α α στα α α α σιν

* Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε ε δυ τη

ης μορ φη η η ης σου ου

ης μορ φη η η ης σου ου

Δόξα...

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ι Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστῆριον 1820 σ.376*

Δ ο ξ α Πα α τρι και αι Υι υι ω και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι

Κ υ υ υ ρι ι ι ι ε α να βαι νον τος

σου εν τω Στα αυ ρω φο βος και τρο ο ο μο ος

ε ε ε πε ε πε σε τη η η κτι ι ι ι

σει και την γην μεν ε ε κω λυ υ ες κα τα πι ει

ειν του ους σταυ ρου ου ουν τα α α ας σε τω δε

Α α δ η ε ε πε τρε ε πες α να α πε εμ πειν τους

δε ε ε σμι ι ι ι ους εις α να γεν νη η

σιν βρο ο των κρι τα ζω ων των και νε ε κρων ζω

ην η ηλ θες πα ρα α σχει ειν και αι ου θα α

α να α α α τον φι λα α αν θρω πε δο ο

ο ο ξα α α α σοι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Καὶ νῦν Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου σύντομον

Ἦχος λ π ρι Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριῶδιον 1886 σ.260*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε α να βαι νον τος

σου εν τω Στα αυ ρω φο βος και αι αι τρο ο ο μο ος

ε ε ε πε ε πε σε ε ε τη κτι ι ι ι σει και

τη ην γην με εν ε ε κω λυ υ ε ες κα τα πι ι ει ν

του ους στα αυ ρου ου ουν τα α α ας σε τω δε Α

δη ε ε ε πε τρε ε πες α να α πε εμ πειν του ους δε

σμι ι ι ι ους εις α να γεν νη η σιν βρο ο των κρι

τα ζω ων των και νε ε κρων ζω η ην η ηλ θες

πα α ρα α α σχειν και αι ου ου θα α α να α α α

τον φι λα α ανθρω ω πε δο ο ο ο ξα α α α

σοι ^ν

Παναγιώτου Κηλτζανίδου ἀργοσύντομον

ῥῆχος ^λ ^ν

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριῶδιον 1886 σ.258*

^β ^λ

τι ^ν

← Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος, Δοξαστᾶριον Ἀποστίχων τ.Α' σ.161*

ε ε τρε ε ε ε λε ε ε ε πετρε ε πε ε

λε ε ε ε ες γ α να α πε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε εμπειν του ου ου ου ου ους δε ε ε ε σμι

ι ι ι τουους δε ε σμι ι ι ι ι ι ι ι ι ους εις

α να γε ε ε ε εν νη η σι ι ι ν βρο ο ο ο

ο ο ο ο βρο ο τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

λε ε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ν Κρι ι τα α α α α ζω ω ω ν

τω ω ω ω ω ω ν και νε ε ε ε και νε ε κρω

ω ω ω ω ω ω ων ζω ω η η ην η

η η η η η η η η η ηλ θες πα α ρα α σχει ει

λει ει ει ει εν και ου ου θα α α α α α α ια α

α α να α α α και αι ου ου θα α α α α α να

τον φι λα α α αν θρω ω πε ε ε λε ε ε ε

ε δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α α

α α α α α α α δο ο ο ξα α σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Καὶ νῦν Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ π ς Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.508*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε α να βαι νον

τος σου ε εν τω Στα αυ ρω φο βος και αι αι τρο ο ο

μο ος ε ε επ ε ε πε σε ε τη κτι ι ι ι

σει και την γην με εν ε ε κω λυ υ ες κα τα

πι ει ν του ους στα αυ ρου ου ουν τα α α ας σε

τω δε Α δη ε ε πε τρε ε ε πες α να α πε

εμ πειν του ους δε σμι ι ι ι ους εις α να

γεν νη η σιν βρο ο των χρι τα ζω ων των και αι

νε ε κρων ζω ην ηλ θες πα α ρα α α σχει ει ν

και αι ου ου θα α α να α α α α τον **Δ** φιλ α αν

θρω ω ω πε δο ο ο ο ξα α α α σοι **ν**

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Καὶ νῦν Δουκὺς Δουκῶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π ς Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.248/695*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α α τι **ν**

Κ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ε ε

λε ε ε ε **ν** α α να α βαι αι νο ον το ο ος

σου ου εν τω Στα αυ ρω ω ω ω ω χω ω ω ω **ν**

ἄνθρωπος ὁ οὗτος ἔλεος ἐποίησέν μοι

φο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο βος και αι αι

ἐν ἡμέρῃ ἐκείνῃ ὁ ἄνθρωπος ὁ οὗτος ἔλεος ἐποίησέν μοι

τρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ὁ οὗτος ἔλεος ἐποίησέν μοι ὁ οὗτος ἔλεος ἐποίησέν μοι

ο και αι τρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ἐν ἡμέρῃ ἐκείνῃ ὁ οὗτος ἔλεος ἐποίησέν μοι

πε ε ε ε πε ε ε σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

καὶ ἐν ἡμέρῃ ἐκείνῃ ὁ οὗτος ἔλεος ἐποίησέν μοι

τη η η η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ὁ οὗτος ἔλεος ἐποίησέν μοι καὶ τὴν γῆν ἣν ἐμεν

ι ι σει και την γη η ην με ε ε ε ε ε εν ε

ἐν ἡμέρῃ ἐκείνῃ ὁ οὗτος ἔλεος ἐποίησέν μοι

ε ε κω ω ω ω ω λυ υ υ τη ην γη ην ε ε κω ω

ὁ οὗτος ἔλεος ἐποίησέν μοι ὁ οὗτος ἔλεος ἐποίησέν μοι

ω ω ω ω ω λυ υ ες κα τα πι ι ει ει

ἐν ἡμέρῃ ἐκείνῃ ὁ οὗτος ἔλεος ἐποίησέν μοι

ει ει ει εν του ου ουσ στα α α α α αυ ρου ου ου ου

ὁ οὗτος ἔλεος ἐποίησέν μοι ὁ οὗτος ἔλεος ἐποίησέν μοι

χου ουν τα α ας σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε

ε ε ε ε ε ε ε λ ε ε ε ε ε ε ε τω δε

Α α α δη ε πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

λε ε ε ε πες α να πε ε ε ε ε εμ πει ει

ει ει ν τους δε ε σμι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ους εις α να γε ε ε ε ε ε ε ε εν νη α

να γε εν νη η σι ν βρο ο τω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω βρο ο ο ο ο τω ω λω ω ω

ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω λε ε

ε ω ω ω χω ω λω ω ω ω ω ω ν Κρι ι τα

α ζω ω ω ω ν τω ω ω ω ω ω ω ω ζω ω ω ν τω ω

ω ων και αι αι νε ε ε ε κρω ω ω ω λε ε

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ων ζω η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η λ θες πα α α α α α α α α α

α α α πα ρα α α χει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει και αι αι ου ου θα α γα α α α α α

και αι ου ου θα α α α α α να α α α το ο ο

ον φι ι ι ι ι ι ι ι λα α αν θρω ω ω ω

ω ω ω ω πε ε ε ε ε ε ε ε δο ο ο ο

ο ο ο ο ο χο ο ο ο δο ο ο ο ο ο ξα

“ α α α α α α α α α α δο ο ξα α σοι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Καὶ νῦν

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ρ Νῆ

Πατριαρχική Φόρμυξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.129*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι ω και α α γι

ι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α τι

Κ υ υ υ ρι ι ι ε α να βαι νον το ο ος

σου ου εν τω ω Στα αυ ρω ω ἰω ω ω ω φο

ο ο βο ο ο ο ο ος και αι αι αι αι τρο ο

ο φο βο ος και αι τρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

ε πε πε σε ε ε ε τη η κτι ι ι σει ει και

την γην με εν ε ε κω ω ω ω ω ω ω λυ υ υ

ε ες κα τα πι ει ει εν του ους στα α αυ ρου ου ουουν

τα α α ας σε τω δε Α α α α δη ε

πε ε τρε πες α να πεμ πειν του ου ου ους δε ε σμι

ι ι ου ους εις α να γεν νη η σι ιν βρο ο τω

ω ω ω ω ω ω ν κρι τα ζω ω ω ν τω ω ω ω ω ν και

αι αι αι αι αι αι νε ε ε ε και νε ε κρω ω ω

ω ω ω ω ν ζω η η ν η η λ θε ες πα α ρα α σχει

ει λει ει ει ει ει εν και ου ου θα α α α α α

να α α α α λα α α α και αι ου ου θα α α α

α α α α να α τον φι λα α α α α α αν

θρω ω ω ω ω πε ε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ξα

α α α α α α α α δο ο ξα σοι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Καὶ νῦν Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, σύντομον

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.176*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ υ υ υ ρι ι ι ι ε α να βαι νο ον το

ο ο ος σου εν τω Στα α αυ ρω ω φο ο ο ο

ο βος και τρο ο ο ο ο μος ε πε ε πε ε

σε ε τη η κτι ι ι ι ι σει και την γην με εν ε

ε κω λυ υ ε ες κα τα πι ει ν τους σταυ ρου ου

ουν τα α α ας σε τω δε α α α δη ε πε τρε ε

πε ες α να πε ε ε εμ πειν του ουους δε ε

ε σμι ι ι ι ι ους εις α να γε εν νη η σι εν βρο

ο τω ω λω ω ω ω ων κρι τα ζω ων τω ων και αι

νε ε κρω ω ω ω ων ζω η ην η ηλ θες πα α

ρα α α σχειν και ου ου ου ου θα α να α το ον φι

λα α α αν θρω ω πε ε δο ο ο ο ο ο ξα α

α α σοι

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.178*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε α να

βαι νο ον το ο ος σου ου εν τω ω Στα αυ ρω ω

ω ω ω ω ω φο ο ο ο ο ο ο ο βος και

αι τρο ο ο ο ο ο ο ο ο μο ος ε πε πε σε ε ε

ε τη κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σει και την

γη η η η η ην με εν ε κω ω ω ω

ω ω ω λυ υ ες κα τα πι ι ει ει ει ει

του ους σταυ ρου ου ουν τα α α α ας σε τω δε α

α α δη ε πε ε ε τρε ε πε ε ες α να πε ε

ε εμ πειν τους δε ε σμι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ουσ

εις α να γεν νη η σι ιν βρο ο τω ω ω ω ω ω ω ω ν

κρι τα α α ζω ω ω ω ω ω ω ν των και αι αι αι

αι αι αι αι νε ε ε ε και αι νε ε κρω ω ν ζω η

η η η η η η η λ θε ες πα α ρα α σχει ει ει ει ει ει ειν

και ου ου ου ου θα α να α το ον φι λα α α α

αν θρω ω πε δο ο ο ο ο ο ο ο ξα α α α α δο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Ίακώβου πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ς Νη

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.261*

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει ει ει

ει και αι ει εις τους αι ω ω ω ω ω να ας τω

ων αι αι ω ω νων α α α α ια α α α μην

Η η η η δη βα α α α α πτε ε ε ε βα α

πτε ε ται κα α α α λα α α α κα α λα α μος

α πο ο φα α α α α α α α σε α πο φα α

α σε ε α πο ο φα α α α α σε ε ω ω ιω

ω ω ως πα α ρα χρι ι τω ω ω ω ω ω ω ω ω

α α α α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι κρι τω ων

α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι κων και Ι ι

ι ι ι ι η η η η η η σου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ους δι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι κα α α α α α α ζε ε ε ε ε ε ε ε

λε ε ε ε ται και κα τα κρι ι ι ι ι ι ι

νε ε ε λε ε ε ε ται Στα α α α αυ ρω ω

ω ω ω ω ω ω και αι πα α λα α

α α α α α α χει ει ει ει ει ει ει η η η

η κτι ι ι ι ι ι η η κτι ι ι ι ι ι ι ι σις ε

Ἰ ἔ ἔ ἔ ἔ ἐν Σ τ α α α α α α α ἐν στα α υ ρ ω ω

ῶ ω ω ω ω ω ω ω ω ω κα θ ο ο ρ ω

ω χ ω ω ω ω ω ῶ ω ω σ α α α τ ο ο ο ο ν Κυ

υ ρ ι ι ι ι ι ι ι ι ο ν α λ λ ο ο ο ο ο

ῶ ο ο ο ο ο ο ο φ υ υ υ υ υ υ υ

σ ε ι ε ι ῶ ε ι ε ι ε ι σ ω ω ω ω ω μα α α α

α ῶ α α α α α α α τ ο ς δ ι ι ε ε ε ε

δ ι ε ε μ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ῶ ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε πα α α α α

α α α α α α α α σ χ ω ω ν α γ α α θ ε ε

Ε Ε Ε Ε Ε ΛΕ Ε Ε Ε Ε Ε Χ ρ Ε Ε ΛΕ Ε Ε Ε

Ε Ε Ε ΚΥ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ ρι ι ι

ι ι ι Ε Ε Ε ΛΕ Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε δο

ο ο ο ο ο ξα α α α α α α ια α α α δο

ο ξα α σοι οι οι οι γ ρι

Πέτρου Λαμπαδαρίου

σύντομον

Ἦχος λ π ρι Νη

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.263*

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην γ ρι

Η δη η η βα πτε ε ται κα λα α μο ος α α πο ο

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην

Ηδη βαπτεεται και α α λα μο ος α α πο φα

α α σε ε ε ε ως πα α α ρα α χρι των α

α α δι ι ι ι κων και Ι η σους δι ι

κα ζε ε ται και κα τα χρι ι νε ται Στα αυ

ρω και πα α σχει η η κτι ι ι σις εν Σταυ ρω

ω κα θο ο ρω σα τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον

αλλ ο φυ υ σει ει σω μα α το ος δι ε ε με

ε πα α α α σχων α γα θε ε Κυ υ ρι ε δο ο

ο ο * ξα α α α σοι ς

* ξα α α σοι οι οι οι οι οι οι ς

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον ιβ'

Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ ς ς Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.509*

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην ς

Ηδη η η βα πτε ε ται και λα μο ος α α πο

ο φα α α σε ε ε ε ως και πα α α α ρα α κρι

τω ων α δι ι ι ι κων και Ι η σου ους

δι ι κα ζε ε ται και κα τα κρι ι νε ται στα

αυ ρω και πα σχει η η κτι ι ι σι ις εν σταυ

ρω καθ ο ρω σα τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

αλλ ο φυ υ σει σω μα α το ο ο ος δι ε ε

με ε ε πα α α α σχων α γα θε ε Κυ υ

ρι ι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Εὐαγγέλιον ιβ΄](#) Λουκάς Λουκ2

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.251/698*

Κ αι νυ υν και α α ει ει και εις τους αι ω ω να ας

τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην

Η η η η η η η η η η η δηη βα α α

α α α α α α πτε ε ται αι κα α α α α λα

α κα α λα α μο ο λο ο ο ος α πο ο φα α

α σε ε ε ε ε ε ε α πο ο ο φα α α α α α

σε ε α πο φα σε ε ω ω ω λω ω ω ω

ω ω ω ω ως πα α α α ρα κρι ι ι τω

ω ω ω ω ω ω ω ω λω ω ω κρι τω ων α

δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α

δι ι ι ι ι κων και αι αι αι Ι η η η

η η η η η η σου ου ου ου ου ους δι ι ι

κα α α α α α α ζε ε ε ε ε ιε ε ε ε ται
υ δ

και αι αι αι κα α και αι κα τα α α χρι ι ι ι
π

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
3

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι νε ε ε ται αι Στα α α α α α α ια α
δ

α α α α α α Στα α α αυ ρω ω ω ω ω ιω ω ω ω
υ

ω και πα α α α α α α α α α α
υ δ π

σχει ει η η χτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
+

ι ις ε ιε ε ε εν Στα αυ ρω ω ω ω ιω ω ω
υ δ π

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ιω ω
χ ρ

— | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | —
ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

— | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | —
ω ω ω ω ω ω λε ε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

— | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | —
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω λε ε ε ω ω ω ω ω ω ω ω

— | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | —
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

— | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | —
ρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

— | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | —
σα α τον Κυ υ ρι ι ι ι ι ι ι τον Κυ υ ρι

— | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | —
ι ον αλλ ο ο φυ υ υ υ υ υ υ ο ο φυ υ υ

— | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | —
σει σω ω ω μα το ο ος δι ι ι ι ι ι ι ε ε

— | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | —
με ε γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

— | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | — | —
ε ε ε ε ε ε πα α λα α α α α α α α α α

α α α α α σχω ω ων α α γα α θε

ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε

ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε Κυ

ρι ι ι ι ι ε ε Κυ υ ρι ι ε ε ε ε ε ε

ε δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ξα α α α α α α δο ο ο ο

ο ο ο ξα α α α δο ο ξα α σοι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ν

Ἰακώβου πρωτοψάλτου τοῦ Ναυπλιώτου

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει ει ει

ει ⁶ και αι ει εις τους αι ω ω ω ω να ας τω ων

αι αι ω ω νων α α α α ια α α α μην

Η η η η η η δη η βα α α πτε ται αι αι

κα α α α α α λα α α μο ο ος α α

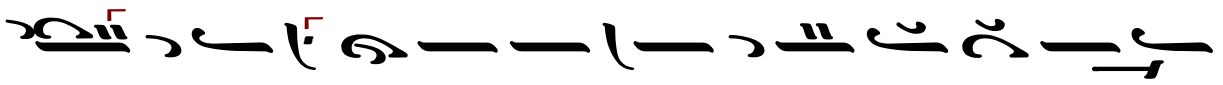
πο ο φα α α α α α α σε ε ε απο φα α σε ε

ως πα α ρα χρι ι ι τω ω πα ρα α χρι

τω ων α α δι ι ι ι λι ι α δι ι ι ι

κων και αι Ι η η η σου ου ου ου ου ου ους

δι κα α α α α α α α ζε ε ε ε δι κα α

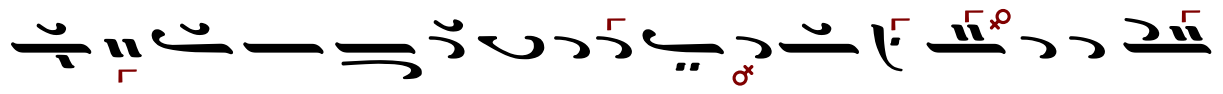
ζε ε ται και κα τα χρι ι ι ι ι νε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ται

στα α α α αυ ρω ω ω ω ω ω και αι αι αι

αι αι πα α α α α α α σχει η η η η κτι ι

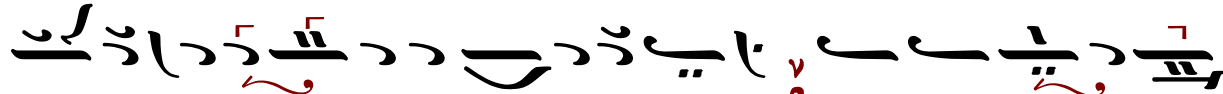
ι πα α σχει ει ει η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

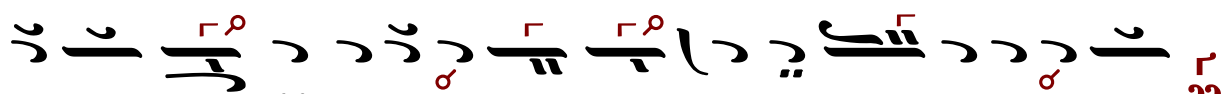
σις εν στα αυ ρω ω ω ω ω και θο

ο ρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω σα το ον

Κυ υ ρι ι ι ι τον Κυ υ ρι ον αλλ ο φυ υ υ

υ υ υ αλλ ο φυ υ υ υ σει ει λει ει ει ει ει

σω ω ω ω ω μα α α α α ια α α α α

α α α τος δι ι ε ε ε ε ε ε δι ε ε με

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε πα α α α

α α α α α σχω ω ω α α γα θε ε λε ε ε ε

ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε

ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ξα α α α α α

α α α α α δο ο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι

Ἡ φράσις [ἀλλ' ὁ φύσει σώματος δι' ἐμέ] ἀπὸ Ἡ ἀγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς π.κ.Παπαγιάννη 2004 σ.181*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

[Εὐαγγέλιον ιβ'](#)

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νῆ̣

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.131*

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει ει ει

ει και αι ει εις τους αι ω ω ω ω ω να ας τω

ων αι αι ω ω νων α α α α ια α α α μην

Η η η η δη η βα α πτε ται αι αι κα α

α α α α α α λα α α μο ος α α πο ο

φα α α α α α α σε ε ε α πο φα α σε ως

πα α ρα κρι ι τω ω ω ω πα ρα α α κρι τω ω ω ν

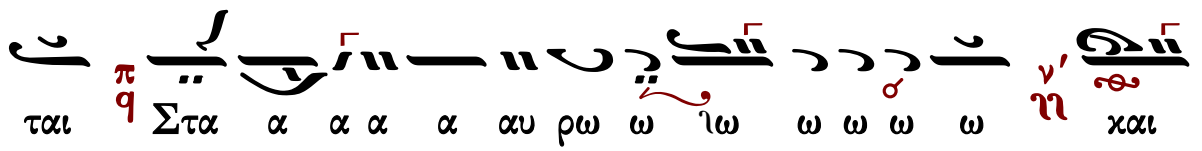
α α δι ι ι ι ι α α δι ι ι ι ι

κων και αι Ι η η η η σου ου ου ου ους

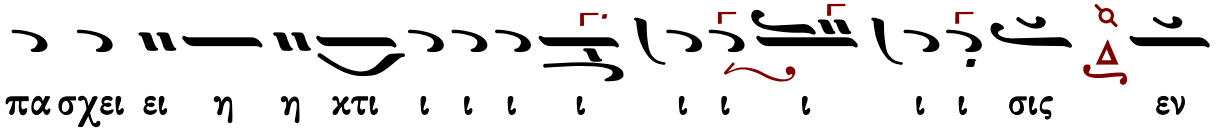
δι κα α α α α α α α ζε ε ε ε δι κα

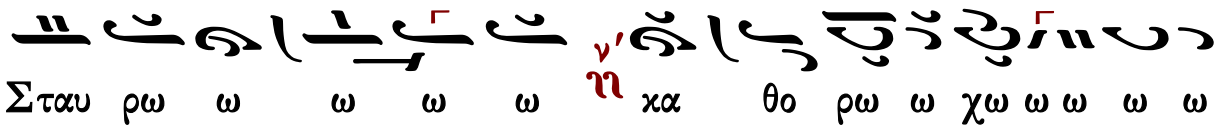
α ζε ε ε ται και κα τα κρι ι ι ι ι ι

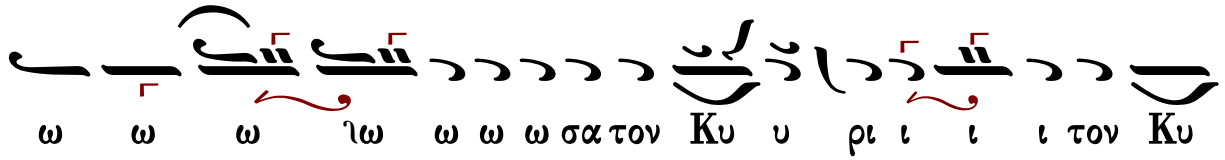
νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

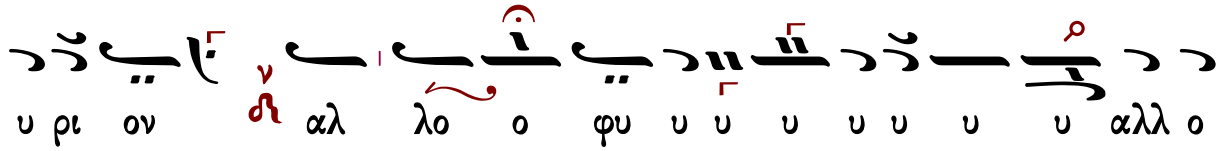

 π 9 ται Στα α α α α αυ ρω ω ἰω ω ω ω και

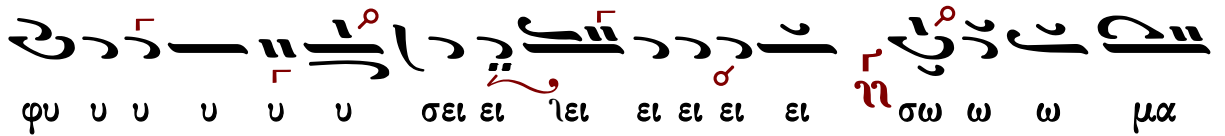

 αι αι αι πα α α α α α σχει ει ει ει ει ει ει

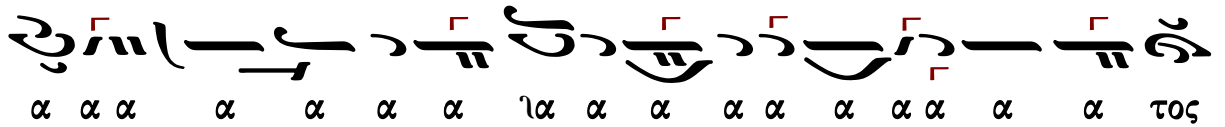

 πασχει ει η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι σις εν

 Σταυ ρω ω ω ω ω κα θο ρω ω χω ω ω ω ω

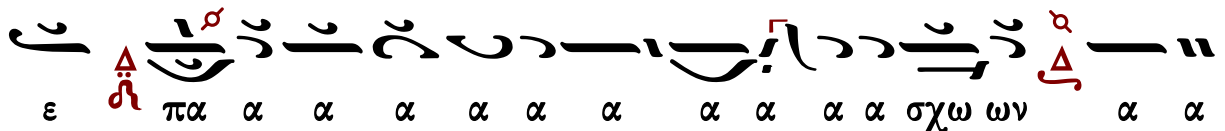

 ω ω ω ἰω ω ω ω σατον Κυ υ ρι ι ι ι τον Κυ

 υ ρι ον αλ λο ο φυ υ υ υ υ υ υ υ αλλ ο

 φυ υ υ υ υ υ σει ει ἰει ει ει ει ει σω ω ω μα

 α α α α α α α ἰα α α α α α α α α τος

 δι ι ε ε ε ε ε ε δι ε ε με ε ε ε ε ε

 ε πα α α α α α α α α α σχων α α

— « γ α α θε ε ι ε ε ε ε ε ν' Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ε ε ε ε ε ε ε δ ο ο ο ξ α α

α α α α α α α α δ ο ο ξ α α σοι οι οι οι ν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης [Εὐαγγέλιον ιβ΄](#) Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη σύντομον

Ἦχος λ π ς Νη χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.177*

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην **ν**

Η δη η η βα πτε ε ται κα α α λα μο ος α α

πο ο φα α α σε ε ε ε ε ως πα α ρα κρι ι των

α δι ι ι ι κων και Ι η η σους δι ι κα α

α α α α ζε ται και κα τα χρι νε ε ται αι

Στα αυ ρω ω ω ω και πα α α α α σχει

η η κτι ι ι ι ι σι ις εν Σταυ ρω ω καθο ρω

ω ω σα α το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον

αλλ ο φυ υ σει ει σω μα α το ος δι ε με

ε πα α α α α α σχων α γα θε ε ε ε Κυ υ

ρι ι ε δο ο ο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι

οι οι οι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ἀργοσύντομον

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη̣ χ̣

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Η η η η η η η η δη βα α α πτε ται αι κα

α λα α μος α α α πο ο φα α α α α σε ε ε

ω ως πα ρα κρι ι τω ω ων α α δι ι ι ι ι ι

ι ι κων και αι Ι η η σους δι ι κα α α α

α α α ζε ε ται αι αι και κα τα κρι νε ε

ται αι Στα αυ ρω ω ιω ω ω ω ω και πα α α α

α α α σχει η η κτι ι ι ι ι ι ι ι σι ις

εν Στα αυ ρω ω ω κα θο ρω ω ω ω σα α το ον

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι τον Κυ υ ρι ι ον

αλλ ο φυ σει ει σω ω ω ω μα α το ο το ο ο ο

ος δι ε με ε ε ε πα α α α α α α σχων

α γα α θε ε ε Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ο ο ο ο

ξα α α α α δο ο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι

* α γα θε ε ε ε Κυ υ υ ρι ι ε δο

ο ο ο ο ξα α α α α δο ο ξα α σοι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον ιβ'

Λουκάς Λουκ2

Ἀπολυτίκιον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.362*

Ε ξ η γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας του

νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προσ η

λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα να σι αν

ε πη γα σας αν θρω ω πους Σω τηρ η μων δο ξα σοι (γ')

* τὸ τέλος Σω τηρ η μων δο ξα σοι οι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Βᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.234/681*

Ε ξ η γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας

του νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προσ

η λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα

να σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ ημων δο ξα

σοι (γ) * τὸ τέλος Σω τηρ ημων δο ξα α σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι̇ Δι̇

Πατριαρχικὴ Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.108*

Ξη γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας του

νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προσ

η λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα

να σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ ημων

δο ξασοι

τὸ τρίτον

Ξη γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας του

νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προς

η λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα

να σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων

δο ξα σοι οι οι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δ΄ Διὰ χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.141*

Ε ξ η γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας του

νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προς η

λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα να

σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων δο

ξασοι

τὸ τρίτον

*

Σωτηριμωνδοξα σοι οι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις

Λουκάς Λουκά